

தமிழ்மலர்-8

வினா விடை

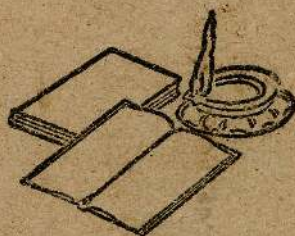
[மூன்றாந் தவணை]

★

- * செய்யுட்பகுதி (93 வினாக்கள்)
- * உரைநடைப்பகுதி (99 வினாக்கள்)
- * மொழிப்பயிற்சி (83 வினாக்கள்)
- * மாதிரிக் கட்டுரைகள் (9 கட்டுரைகள்)

★

தயாரித்தவர்
'சுணக்காயன்'

பதிப்பாளர்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை
யாழ்ப்பாணம்.

தமிழ்மலர் - 8

வினாவிடை

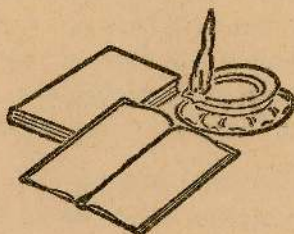
[மூன்றாந் தவணை]

- * செய்யுட்பகுதி (93 வினாக்கள்)
- * உரைநடைப் பகுதி (99 வினாக்கள்)
- * மொழிப்பயிற்சி (83 வினாக்கள்)
- * மாதிரிக் கட்டுரைகள் (9 கட்டுரைகள்)

தயாரித்தவர்
'கணக்கராயன்'

பதிப்பாளர்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை
யாழ்ப்பாணம்.

முதலாம் பதிப்பு: 1970.

Printed by Mr. Arumugam Subramaniam at Sri Subramania
Printing Works, 400, K. K. S. Road, Jaffna
& Published by Mr. Arumugam Subramaniam, Sri Subramania
Book Depot, 235, K. K. S. Road, Jaffna.

பதிப்புரிமை பதிப்பாளருக்கு]

[விலை ரூபா 1-50

நுழைவாயில்.

- * தமிழ்மலர் எட்டாம் புத்தகத்தின் மூன்றாவது கான பாடங்களை மீட்டற்கேற்ற வகையிலே இவ்வினாவிடை அமைந்துள்ளது. இது பரீட்சைக்குதவும் மாதிரி வினாக்கள் மட்டுமன்றிப் பாடங்களை விளங்கிக்கொள்ள உதவும் வழி காட்டியுமாகும்.
- * மாணவர்க்கு மாத்திரமன்றிக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்க்கும் பயன்படும் வகையில் மிகுந்த கவனமெடுத்து வினாக்களும் விடைகளுந் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- * செய்யுட் பகுதியிலுள்ள பாடல்களைக் கற்றறிதலைமாத் திரங் குறிக்கொள்ளாது, அவற்றின் சுவையினையும் அறிந்து இன்புறுதற்கு ஏற்றவாறு விடைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன.
- * உரைநடைப் பகுதியில்வரும் வினாக்களுக்கு, எவ்வாறு விடையளித்தல் வேண்டும் என்பதற்கு ஆதர்ச வழிகாட்டிகளாக மிகச்சிறந்த முறையில் விடைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன.
- * மொழிப்பயிற்சியில் இயன்ற அளவு எளிமைப்படுத்தப்பட்ட நடைமுறை உதாரணங்கள் விடைகளாகத் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இவை மொழிப்பயிற்சியை மேலும் விளக்குவதற்கு உறுதுணையாகும். இவற்றோடு மாதிரிக்கட்டுரைகள் ஒன்பதும் எழுதிச் சேர்த்துள்ளேன். இக்கட்டுரைகள் தமிழ் மலரிலே மூன்றாம் பருவத்திற்கெனத் தரப்பட்டுள்ள கட்டுரைச் சட்டங்களை அடியொற்றி எழுதப்பட்டவை. எனவே இவ்வினாவிடை உற்றுழியுதவும் உறுதுணையாக மாணவர்க்கும், ஆசிரியர்க்கும் பயன் நல்கும் என்பது உறுதி.

எட்டாம் வகுப்பு மாணவ மாணவியர் இவ்வினாவிடையால் அடையும் நன்மையை உணர்ந்து பயன் செய்வாராக.

‘கணக்காயன்’

1. செய்யுட் பகுதி.

கிருட்டிணன் தூது IV.

1. கிருட்டிணன் தூதின் முதன் மூன்று பகுதிகளிலும் கூறப்பட்டவற்றைச் சுருக்கிக் கூறுக:

கிருட்டிணனின் ஏவலை மேற்கொண்டு, இந்திரன் கிழப் பீராமண வடிவிலே கன்னனிடஞ் சென்று அவனுடைய கவச குண்டலங்களைத் தானமாய்ப் பெற்றுத் திரும்புகிறான். பின்னர், கிருட்டிணன் குந்தியையும் கன்னனிடம் அனுப்ப, அவள் சென்று தான் கன்னனின் தாய் என்பதை நிரூபித்து, அவளை அருச்சுனன் தவிர மற்றைய பாண்டவரோடு போரிடல் வேண்டாவென்றும், நாகக்கணையை ஒருமுறைக்கு மேல் அருச்சுனன் மீது ஏவுதல் வேண்டா என்றும் கேட்கின்றாள்.

2. குந்தி கேட்ட வரங்களைக் கொடுக்க இசைந்த கன்னன் கூறியவை யாவை?

“கொல்லும் ஆற்றல் வாய்ந்த கணையினைப் பகைவன் மீது செலுத்தியும், அந்தக் கணைக்குந் தப்பி எதிரி வாழ்வானாகில், மீண்டும் அதே கணையைச் செலுத்துதல் வேந்தர்க்கு ஆண்மையோ? வலிமையோ? அறமோ? மானமோ? ஆதலால், யான் அருச்சுனன்மீது நாகக் கணையை ஒரு முறைதான் ஏவுவேன். மற்றைய நால்வரையுங் கொல்லேன்.”

3. பின்வருவன யாரால், எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், யாருக்குக் கூறப்பட்டன?

(அ) ‘தருவரம் எனக்கும் இரண்டுள்’

(ஆ) ‘உனக்கு முற் பெயர்வன்’

(அ) குந்தி கேட்ட இருவரங்களையும் அவளுக்கு அளித்த பின் கன்னன் குந்தியிடம் வரம்வேண்டிய பொழுது கூறியது;

(ஆ) கன்னன், தன்னைக் குந்திக்கு மகன் எனத் தான் பார்த்திபனால் மடியும் வரை பாண்டவருக்கு உரைத்தல் வேண்டா எனவும், போர்க்களத்திலே தான் இறக்குங்

காலத்து, மன்னர் யாவரும் அறியும்படி தனக்குக் குந்தி முலைப்பால் அளித்தல் வேண்டும் எனவும், வேண்டியகாலத்து, மிக்க வேதனையுற்ற குந்தி, "உனக்கு முன்பு நான் இறந்து போவேன்" என்று கூறினாள்.

4. 'தறுகண ரலர்க்குந் தறுகணனவர்க்கும் தண்ணளி நிறைந்த செங்கண்ணான்' இக்கூற்றுக் கன்னனுக்குப் பொருந்துமா?

இந்திரன் தன் பகைவர் பக்கத்தினன் என்றறிந்தும், மாயவன் சூழ்ச்சியாலே அவன் கவசகுண்டலம் பெற வந்தவன் என்றறிந்தும் அவனுக்கு அன்போடு அவற்றை ஈந்ததிலிருந்து, கன்னன் பகைவர்க்கும் அன்பு செய்யும் பண்பாளன் என்பது தெரிகின்றது. ஆகவே இக்கூற்று அவனுக்குப் பொருந்துவதே.

5. பின்வரும் சொற்களின் பொருள் தருக.

(அ) தெறுகணை, (ஆ) சென்னி, (இ) தறுகணர், (ஈ) சராசரங்கனி, (உ) அவனிபரஃ (ஊ) நேர்ந்துஃ

(அ) கொல்லும் அம்பு, (ஆ) தலை, (இ) பகைவர், (ஈ) சரம் + அசரம் = இயங்கும் பொருள்கள் + இயங்காப் பொருள்கள் (உ) அரசர் (ஊ) கொடுத்து.

6. கன்னன் குந்தியின் மகனெனப் பாண்டவர் அறிந்தால் யாது செய்வர்?

பாண்டவர் கடல்குழந்த நாடனைத்தையும் கன்னனுக்கே அளித்துவிடுவர்.

7. அவ்வாறு அவர்கள் நாட்டை அளித்தால் கன்னன் யாது செய்திருப்பன்?

அந்நாட்டையெல்லாம் கன்னன் தன் ஆருயிர் நண்பனாகிய துரியோதனனுக்கு அளித்திருப்பன்.

8. 'கைவருந்துணைவன்' எனத் துரியோதனனைக் கன்னன் குறித்ததேன்?

கைவருந்துணைவன் என்றதன் பொருள் கைபோலும் நண்பன் என்பதாகும். கை ஆபத்து வேளையிலே தானாகவே சென்று தன்னை உடையவனுக்கு உதவும். அதுபோலத் துரியோதனனும் கன்னனுக்கு அவமானமும், ஆபத்தும்

சூழ்ந்த காலங்களிலெல்லாம் சென்று தானாகவே உதவினான். எனவே அவன் 'கைபோலுந் துணைவனாயினான்?'

'உடுக்கையிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
இடுக்கன் கனைவதாம் நட்பு'.

என்பது திருக்குறள் வாக்கும்.

9. குந்தி அடைந்த துயரை வன்றுயர் என்றது ஏன்?

வன்றுயர்=வலிமை+துயர். அஃதாவது தாங்கற்கரிய துயர் என்பது. நீண்டகாலத்தின் பின்னர் தன் மகளை அறிந்துகொண்டு, அவளை அன்பால் அரவணைப்பதற்குப் பதிலாக, அவனுடைய உயிரையே பறிக்கும் வரங்களைப் பெற்றாள், குந்தி. கன்னனும் தன்மரணத்தை எதிர்பார்த்து, அம்மரண வேளையிலே தன் தாயைத் தனக்கு இருவரங்கள் அளிக்குமாறு வேண்டினான். சாதாரணமான தாயுள்ளம் வாய்ந்த பெண்ணொருத்தியாலேயே இவற்றைத் தாங்கவியலாது. அவ்வாறிருக்க அன்புள்ளம் வாய்ந்த, சராசரங்களுக்கெல்லாம் தாயாகும் பண்புபெற்ற குந்தியால் இத்துயரை எவ்வாறு தாங்கவியலும்? எனவே தான் புலவர் அவள் அடைந்த துயரினை 'வன்றுயர்' என்றார்.

10. குந்தி கன்னனுக்கு வரங்கள் அளித்தபின் யாது செய்தாள்?

அவள், வருந்தி அழுது அழுது இரங்கி நின்று கன்னனைத் தழுவி அரிதிற் பிரிந்து கிருட்டிணனிடத்தை அடைந்தாள்.

2. இனியவை நாற்பது.

11. இனியவை நாற்பது என்ற சொற்றொடரின் பொருள் யாது? அதனைத்தலைப்பாகக் கொண்ட நூலில் எத்தனை பாடல்கள் உள்?

i. இனிய பொருள்கள் அடங்கிய நாற்பது பாடல்கள் என்பது பொருளாகும்.

ii. அதன்கண் 41 பாடல்கள் உள்ளன.

12. இந்நூல் எந்தத் தொகுப்பினுள் அடங்கும்? இதனை இயற்றியவர் யாவர்?

- i: இது 'பதினெண்கீழ்க்கணக்கு' என்ற தொகுப்பினுள் அடங்கும்.
- ii. இதனை இயற்றியவர் தமிழாசிரியர் மகனார் பூதஞ்சேந்தனார்.
13. இளம்பருவச்சுற்றத்தினர் எவ்வாறு ஒழுகினால் அது ஒருவனுக்கு நல்லதாகும்?
அவர்கள், அவன் ஏவியவற்றை மறுக்காது செய்வார்களானால் நல்லதாகும்.
14. எவ்வாறு கற்கின்ற கல்வி நல்லது?
குற்றமான வழியிலே செல்லாது தூயவழியிலே கற்றல் நல்லது.
15. எவனது உபகாரம் நன்று?
எருதுகளையும், கலப்பையையும் உடையானது உபகாரம் நல்லது.
16. செல்கின்ற திசைகளிலெல்லாம் நன்மை பெற ஒருவனுக்கு உதவுவது யாது?
எவ்விடத்தும் நண்பரை உடையவனாதல்.
17. எப்பொழுது இறப்பது நன்று? எப்பொழுது வாழ்வது நன்று?
i. மாணம் போனபின் வாழாது இறந்துவிடலே நன்று.
ii. தன்னிலையினின்றும் கீழிறங்காமல் அடக்கத்தோடு வாழ்தல் நன்று.
18. மனிதர்க்கு எக்காலத்தும் இனிதாவது எது?
குற்றம் இன்றி அறவழியிலே தேடிய பொருளை உடைய வராதல்.
19. யார்க்குமுன் தான் கற்றவற்றை உரைத்தல் நல்லதாகும்? யாரைச் சேர்ந்தொழுகுதல் நன்று?
கற்றவர்கள் முன்னிலையிலே தான் கற்றவற்றை உரைத்தல் நல்லதாகும்.
தம்மிலும் கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களிலே சிறந்தோரை நண்பராய்ப் பெற்று அவர்களுடன்கூடி யொழுகுதல் நன்று.
20. எது யாவற்றிலும் சிறந்ததாகும்?

எட்டுணையா (எள் + துணை)வது தான் பிறரிடத்தே இரவாது, பிறர் கேட்பதை அளித்தலே யாவற்றிலும் சிறந்ததாகும்.

21. 'நட்டார்ப் புறங்கூரூன்' என்ற பாடலிலே கூறப்பட்ட இனியவை நான்கும் எவை?

i. தன் நண்பர்கள் இல்லாதவிடத்தே அவர்களைப் புறங்கூரூமை.

ii. பழையமான நீதிநூல்களிலே கூறிய வண்ணம். ஒழுகல்.

iii. குறைவில்லாது தேடிய பொருளைத் தகுதிவாய்ந்த சான்றோர்க்களித்தல்.

22. பின்வருஞ் சொற்களின் பொருள் தருக:

ஏவது, நவை, மிக்கார், மாண, நட்டார், கட்டளையிடுவது, குற்றம், தன்னிற்சிறந்த சான்றோர், மாட்சிமைப்பட, நண்பர்.

3. சங்கச் செய்யுள்கள்.

23. எட்டுத் தொகையுள் அடங்கிய நூல்கள் எவை எனக்குறிக்குக?

i: நற்றிணை; ii. குறுந்தொகை, iii. பதிற்றுப்பத்து, iv: பரிபாடல், v. கலித்தொகை, vi. ஐங்குறுநூறு, vii: அகநானூறு, viii. புறநானூறு;

24. இவை எக்காலத்தன? இவற்றுள் உரைக்கப்படுவன யாவை?

i: இந்நூல்கள் கடைச்சங்ககாலமாகிய (ஏறக்குறைய) இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்தோன்றியவை.

ii. வீரம், காதல், போர், ஒழுக்கம் ஆகிய சிறந்த பண்புகளை உள்ளடக்கிய பாடல்கள் பலப், பல காலங்களிலே புலவர் பலராலேபாடப்பட்டவை, இந்நூல்களுள் அடங்கியுள்ளன.

25. முதற்பாடலிலே குறிக்கப்படும் பெண்ணினுடைய முதுமை எவ்விதம் சித்திரிக்கப்படுகின்றது? மீனே உண்கின்ற கொக்கின் சிறகுபோல வெள்ளையாகி விட்ட நரையிரையுடையாள் என அப்பெண்ணின் முதுமை சித்திரிக்கப்படுகின்றது.

26. அவளுக்குத் தன் மகனைப் பெற்றகாலத்திலும் பெருமகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது எவ்வாறு?

தன்மகன் போர்க்களத்திலே யானைக்கு வேலெறிந்து அதனைக்கொன்று தானும் இறந்தான் எனக்கேள்விப்பட்ட பொழுது அவள் தன் மகனைப்பெற்ற பொழுதிலும் பெருமகிழ்வையடைந்தாள்.

27. அவள் மகிழ்ச்சியாலே பெருக்கிய கண்ணீரின் தொகை மிக அதிகம், என்பதைப் புலவர் எவ்வாறு விளக்குகின்றார்?

மூங்கிற் புதரிலே நிற்கும் மூங்கில்களிலிருந்து சொரியும் மழைத்துளிகளிலும் பார்க்க இம்முதிய பெண் பெருக்கிய கண்ணீர்த்துளிகள் அதிகமாகும் என்று உவமிப்பதன் மூலம் விளக்குகின்றார்.

28. மூதின மகளின் தமையனும், கணவனும் எவ்வாறிறந்தனர்?

i: முன்னாளில் இவள் தமையன் யானையைக் கொன்று தானும் களத்திலே இறந்தான்.

ii: நேற்று நடந்த போரிலே இவள் கணவன் போர்க்களத்திலே பகைவரது முன்னணிப்படையினைக் கொன்றொழித்து அக்களத்திலேயே மாண்டான்.

29. இவ்வாறு கணவனும், கொழுநனும் இறந்த பின்னரும் போரில் விருப்பம் ஏற்பட அவளுக்கு ஏதுவாயிருந்தது யாது?

பரம்பரை பரம்பரையாக அவள் குடியினர் பேணிவந்த வீரமே அவளுக்குப் போரில் விருப்பத்தை உண்டாக்கியது.

30. வீரத்தாயின் மகன் மிகச்சிறுவன் என்பதனை எவ்வாறு அறிகிறோம்?

தாயே அவனுக்கு வெள்ளை உடை அணிந்து, அவன் மயிரை எண்ணெய்நீவி முடிந்து, வேலைக் கையிலே கொடுத்து அனுப்புவதின்றும் அறிகின்றோம்.

31. அவளுடைய வீரமும் தாய்நாட்டுப் பற்றும் மிக உயர்ந்தவை என்பதை இரண்டாம் பாடலின் எந்த அடி எமக்கு உணர்த்துகின்றது?

“ஒரு மகனல்ல தில்லோள்”

32. இவ்விரு பாடல்களிலும் ‘இறந்தனன்’ என்பதைக் குறிக்கக் கையாளப்பட்டுள்ள சொற்களைக் குறிக்குக.

i. பட்டனன்

ii. ஒழிந்தனன்.

33. பின்வரும் சொற்களின் பொருள் தருக: தூவி, எறிந்து, ஞான்று, கழை, வெதிரம், சிதர்,

சிறகு, அழித்து, பொழுது, மூங்கில், புதர், நீர்த்துளி.

34. பின்வரும் சொற்றொடர்களைப் பிரித்தெழுதுக. வானரை, களிநெறிந்து களத்தொழிந்தனன், இவடன்னை, விரித்துடஇ;

வால் + நரை, களிறு + எறிந்து, களம் + அத்தது + ஒழிந்தனன், இவள் + தன்னை, விரித்து + உடஇ;

4. ஆத்தும விசாரி கவிசேஷகரைச் சந்தித்தல்.

35. “பில்கிறிம்ஸ் புரோகிறஸ்” (Pilgrim's Progress) என்பதன் பொருள் யாது?

யாத்திரிகளின் முன்னேற்றம் என்பதாகும். தனது ஆன்மா நரகினை அடையாது காத்தற் பொருட்டு ஒருவன் மேற்கொள்ளும் யாத்திரையோடு தொடர்புடைய செய்திகளை விரித்துச் சொல்வது என்பதே ‘பில்கிறிம்ஸ் புரோகிறஸ்’ என்ற ஆங்கிலக் காவியத்தின் பொருளாகும்.

36. இதனைத் தமிழிலே மொழி பெயர்த்துக் கவிதை யாக்கியவர் யார்? அவர் தமது மொழி பெயர்ப்புக் காவியத்திற்கு என்ன பெயர் அளித்துள்ளார்?

- i. ஹென்றி அல்பிரட் கிருஷ்ணபிள்ளை.
- ii. இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

37. 'பில்கிறிம்ஸ் புரோகிறஸ்' நூலின் ஆங்கில நூலாசிரியர் யாவர்?

யோன் பன்னியன்;

38. இரக்ஷணிய யாத்திரிகத்தின் பெரும்பிரிவுகள் எப் பெயரால் அழைக்கப்படும்? உட்பிரிவுகள் எப் பெயரால் அழைக்கப்படும்?

பெரும் பிரிவுகள் பருவங்கள் எனவும், சிறுபிரிவுகள் படலம் எனவும் அழைக்கப்படும்.

39. யாத்திரிகனின் துன்பநிலையினைக் கூறுக.

அவன் தனது பாதுகாப்பினுக்கு என்செய்வது என அறி யாளுகி இரங்கிய முகத்தையும், நிலையின்றிக் காற்றூடி போலச் சமூகின்ற நெஞ்சையுடையனையும் வருந்திக் கலக்க மடைந்தான்.

40. புத்தகச் சுருள் என்பது யாது? அதற்கு அப் பெயர் எவ்வாறு வந்தது?

i. புத்தகச் சுருள் என்பது விவிலிய வேதத்தை.

ii. அக்காலத்தில் விவிலிய வேதத்தினைத் தோலிலே எழு திச் சுருளாக வைத்திருந்தமையால், அது புத்தகச் சுருள் எனப்பட்டது.

41. யாத்திரிகன் தனக்கு மோட்சம் கிடைக்குமோ, என்று ஐயுற்ற நிலையில் எவ்வாறெல்லாம் வருந்தினான்?

i. அவன் தன் நாட்டை நினைத்துத் திகிலடைவான்;

ii. தன்னைப் பிணைத்திருந்த பாசமாகிய கொடிய வினையின் பாரத்தினால் அழுந்துவான்.

iii. "இழிந்தோனாகிய எனக்கு இரட்சிப்பு வழியை ஆர் அறியத்தருவர்?" என்று இறைவனை அழைத்து வாய் திறந்து கதறியமுவான்.

42. ஆத்துமவிசாரி, மத்தர் (பைத்தியகாரர்) போலக் கலங்கியது ஏன்?

தனது துன்பம் நீங்கி, மோட்சத்தை அடைய உதவும் சற்குருவினைத் தேடியுங் காணாதவனாகக் கலங்கினான்.

43. கவிசேஷகருடைய (குருவினுடைய) திருவடிவச் சிறப்பினைக் குறிக்கும் பாடற் பகுதியை எழுதுக. அதன் பொருளை உமது உரைநடையிலே தருக.

எண்ணருந் துயர்க்கெலா மிறுதிகாட்டுமெய்ப் புண்ணிய முருக்கொடு பொலிந்திலங்கிய வண்ணமென் றுணர்வுளார் மனங்களிப்புற நண்ணினன்

எண்ணவுமியலாத துன்பங்களுக்கெல்லாம் முடிவு கட்டக்கூடிய, உண்மையான புண்ணியமே ஓர் உருவம் பெற்று வந்ததோ என்று மனமகிழ்ச்சியடையும் வண்ணம், கவிசேஷகர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

44. பின்வருவன யாரால், எச்சந்தர்ப்பத்தில் எவருக்குக் கூறப்பட்டன?

“ஆதியான் திருநகர் அடுக்குஞ் ஜீவநற் பாதை நீ அறிதியேற் பகர்தி”

கவிசேஷகர், ஆத்தம விசாரியின் முன்பு வந்த பொழுது அவரை நோக்கி ஆத்தம விசாரி, “ஆதியாகிய இறைவனின் சிறந்த நகரினைச் சென்றடைதற்கான உயிரின் பாதையினை நீ அறிந்தால் எனக்குச் சொல்வாயாக” என்றான்.

45. பின்வரும் சொற்களின் பொருள் தருக. பரலோகம், பரவி, நீசனேன், அரற்றும், மத்தர், வைகல்.

மோட்சம், போற்றி, இழிந்தோனாகிய நான், அழுதுபுலம்புவான், பித்தர், நாள்கள்:

46. மேல்வரும் சொற்றொடர்களைப் பிரித்தெழுதுக. வெவ்வினை, சில்பகல், துயர்க்கெலாம், புண்ணிய முருக்கொடு.

வெம்மை + வினை, சில + பகல், துயர்க்கு, + எ (ல்)லாம், புண்ணியம் + உரு + கொ(ண்)டு:

5. கண்ணகி வழக்குரைத்தல்.

47. ஐம்பெருங்காப்பியங்களுமெவை ?

சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலகேசி.

48. சிலப்பதிகாரத்தினை இயல், இசை, நாடகப் பொருட்டொடர் நிலைக்காப்பியம் என்று அழைப்பதென்?

இயல் - தமிழிலே, பாடலில் அல்லது உரையில் அமைந்த இலக்கியம் இயல் எனப்படும். சிலப்பதிகாரம் இயற்பிரிவைச் சேர்ந்த பாடலமைப்பில் இயன்றது.

இசை - பண்டைக்காலத் தமிழிசை வகுப்பைச் சேர்ந்த கானல்வரி முதலான இசைப்பாடல்களும் சிலப்பதிகாரத்தில் உண்டு.

நாடகம் - ஆய்ச்சியர் குரவை, குன்றக் குரவை, வேட்டுவ வரி முதலான கூத்து வகைகளும், மாதவியின் நடனம் சம்பந்தமான விவரங்கள், மேடையமைப்புயாழ் முதலான இசைக்கருவிகள் பற்றிய செய்திகள் பலவும் சிலப்பதிகாரத்தில் அமைந்து கிடக்கின்றன.

எனவே, முத்தமிழும் வீரவியமைந்த சிறந்ததோர் காவியமாதலின் சிலப்பதிகாரம் இயலிசை, நாடகப் பொருட்டொடர் நிலைக்காப்பியமென்றும், முத்தமிழ்க்காப்பியம் என்றும் அழைக்கப்படலாயிற்று.

49. பின்வருவன யாரால், யாருக்கு, எச்சந்தர்ப்பத்திலே கூறப்பட்டன?

i. அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்திறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே!

ii. தேமொழி உரைத்தது செவ்வை, நன்மொழி யாமுடைச் சிலம்பு முத்துடை அரியே!

i. தென்னவர் கோனாகிய நெடுஞ்செழியன், தன்மனைவியுடன் அரியணையில் அமர்ந்து உரையாடிக் கொண்டிருக்கையில், கொலைக்களப்பட்டு அநியாயமாக உயிர் துறந்த கோவலனின் மனைவியாம் கண்ணகி 'மெய்யிற் பொடியும், விரித்த கருங்குழலுமாக' நியாயம் வேண்டிப் பாண்டியனின் அவைக்கு வந்தாள். வாயிற்காவலனை நோக்கி, அவன்

வெகுளியுடன் “அறிவு அற்றுக் கீழாகிப் போன, அறநீனை வற்ற, அரச நீதியிற் பிழைத்த ஒருவனின் வாயிற் காவலனை! சிலம்பு ஒன்றினை ஏந்திய கரத்தளர்ய், கணவனை இழந்தான் ஒருத்தி உன் வாயிலகத்தில் வந்து நிற்கிறாள், எனக் கூறு” என்றாள்.

ii. கண்ணகி, தான் யார் என்பதை அறிமுகஞ் செய்தவள், தனக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியையும் அரசனுக்கு உரைத்தாள். அரசன் ‘கள்வனைக் கோறுதல் செங்கோலே’ என்றான். ‘கண்ணகி, நல்வழிச் செல்லா வேந்தனே’ எனது காற்சிலம்பின் பரல் மாணிக்கமாகும்” என்றாள். அது கேட்ட மன்னன், “தேன்போலும் மொழியைப் பேசுபவளே! நீ சொன்னது செம்மையே. எம்முடைய சிலம்பின் பரல்கள் முத்துக்களாகும்” என்றான்.

50. கண்ணகி, புகார் நகர மன்னரின் சிறப்புக்களைப் புலப்படுத்தும் வகையிலே எவ்வெம்மன்னரின் எவ்வெச் செயல்களை எடுத்துரைத்தாள்?

i. சிபிச்சக்கரவர்த்தி - புரூவிற்காகத் துலாக்கோல் ஏறி அதன் துன்பம் தீர்த்தான்.

ii. மனுநீதிகண்ட சோழன் - ஆராய்ச்சிமணியை இழுத்தடித்த தாய்ப்பசுவின் கண்ணீரானது, தனது நெஞ்சைச் சுடத் தன் அருமருந்தன்ன மைந்தனைத் தேர்க்காலடியிலே கொன்றான்.

51. கண்ணகி, கோவலன் விற்கக் கொணர்ந்த சிலம்பு தன்னுடையதே என்பதை நிரூபித்ததும், நெடுஞ் செழியன் யாது செய்தான்?

“பொன்செய் கொல்லன் தன் சொற் கேட்ட யானே அரசன் யானே கள்வன்?”

என்று கூறித், “தென்னாட்டினைக் காக்கின்ற அறக்காவல் என்னோடு ஒழிவதாக” என்றும் உரைத்து அவன் மயங்கி அநியணையினின்றும் வீழ்ந்து உடனிறந்தான்.

52. அவன் மனைவியாகிய கோப்பெருந்தேவியின் கற்புத்திறம் எவ்வாறு புலனாகிறது?

கணவன் அநியணையினின்றும் வீழ்ந்து இறந்ததும், நடுங்கி, உளமறுகி அவள்

“கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவது இல்”

என்று உரைத்து அவன் பாதங்களைத் தொழுதவளாய் வீழ்ந்து இறந்ததினின்றும் புலனாகிறது.

53. பின்வரும் சொற்றொடர்களைப் புணர்த்துக.
அறிவு + அறை, இணை + அரி, தென் + அம் +
பொருப்பு, பொன் + தொழில், கண் + ஐ,
புன்மை + கண்.

அறிவறை, இணையரி, தென்னம்பொருப்பு, பொற்
றொழில், கண்ணை, புன்கண்.

54. பின்வருவனவற்றின் பொருள் தருக.

i. சிலம்பு பகர்தல் வேண்டி.

ii. மாசாத்து வணிகன் மகளை

iii. நீர்வார் கண்ணை.

iv. புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்தோன்.

i சிலம்பினை வீற்றல் வேண்டி.

ii. மாசாத்துவான் என்ற வணிகனின் மகன்.

iii. நீர் வழிகின்ற கண்களையுடைய.

iv. பறவை அடைந்த துன்பத்தை நீக்கியோன்.

5. குறிஞ்சி.

55. கந்தபுராணத்தின் ஆசிரியர் யாவர்? அவர்
வாழ்ந்த காலத்தைக் குறிக்குக

i. கச்சியப்பசிவாசாரியார்.

ii. கி. பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலம்.

56. விண்மீன்கள் தரையிலே சிதறிக்கிடப்பது
போன்ற காட்சியை மலை நிலத்தில் எவை தரு
கின்றன?

குன்றிமணிகளின் வெண்மை நிறமுள்ள விதைகளும், அழ
கொளிரும் மூங்கில்களிலிருந்து வீழ்ந்த முத்துக்களும், படத்
தோடு கூடிய பாம்புக்கூட்டத்தின் பெரிய நாகரத்தினங்க
ளும் தருகின்றன.

57. மலைச்சாரல், விண்மீன்களும், மதியமும் பூத்த
வானத்தின் காட்சியை எவ்வாறு அளிக்கின்றது?
காட்டிலே மல்லிகைகள் பூத்துக்கிடப்பதும், மூங்கில்கள்
எல்லாம் தரய ஒளி பொருந்திய முத்துக்களை ஈன்று அவை
ஆங்காங்கே கிடப்பதும், தேன்கூடுகள் ஆங்காங்கே தூங்கு
வதும் விண்மீன்களும், மதியமும் பூத்த வானத்தின் காட்சி
யைத் தருகின்றன.

58. மண்ணெனுமடந்தை வைத்த கண்ணாடிகள்
எவை? அக்கண்ணாடிகளை நிரைத்துவைத்த தூண்
எது?

i. மலையின் மீது ஆங்காங்கே தோன்றும் நீர்த்தடாகங்
கள்:

ii. உயர்ந்து செல்லும் மலை;

59. மண்ணக மடந்தை கண்ணாடிகளை யாருக்காக
நிரைத்து வைத்தாள்?

சூரியனும், சந்திரனும் தங்கள் வடிவங்களைப் பார்ப்ப
தற்காக நிரைத்து வைத்தாள்.

60. மலைநிலத்தில் நெருப்பும், புகையுமாக எவை
எவை தோற்றுகின்றன?

i. நெருப்பாகத் தோற்றுவன செங்காந்தட் கொத்துக்
கள்.

ii. புகையாகத் தோற்றுவன தலைச்சூட்டுடன் உலாவித்
திரியும் மயில்கள்.

61. குறிஞ்சி நிலத்திலே அதிகமாகக் காணப்படும்
இரு மலர்களதும், இரு பறவைகளதும், இரு
விலங்குகளதும் பெயர் தருக

மலர்கள் — தாமரை, காந்தள்.

பறவைகள் — மயில், குயில்.

விலங்குகள் — யானை, மான்.

62. பொருள் தருக.

குன்றி, தவளம், கழை, தொடையல், சுனைகள்,
மதலை;

குன்றிமணி, முத்து, மூங்கில், தேன்கூடு, தடாகங்கள்,
தூண்.

63: மலையைக் குறிக்க இப்பகுதியில் வந்துள்ள சொற்களைத் தருக.

சையம், சிலம்பு, பிறங்கல்:

64. இந்நான்கு பாடல்களிலும் எது கற்பனையால் மற்றவற்றிலுஞ் சிறந்து விளங்குகின்றது?

மலையைத் தூணாகவும், சுளைகளை அதனிடத்தே நிரைத்து வைத்த கண்ணாடிகளாகவும் அவற்றிலே தம் அழகைப் பார்ப்போராகச் சூரிய, சந்திரம் உருவகிக்கப்பட்டுள்ள

'விண்ணுயர் பிறங்கல் மீது

விரிகின்ற சுளைகள் மிக்கு'

என்ற பாடல், மற்றவற்றிலும் கற்பனையாற் சிறந்து விளங்குகின்றது.

7. நெய்தல்

65: நெய்தல் நிலமாவது யாது?

கடலும், கடல்சார்ந்த இடமும் நெய்தலாகும்.

66: குசேலோபாக்கியானம் என்பதன் பொருள் யாது? அதனை இயற்றியவர் யாவர்?

i. குசேல + உபாக்கியானம் = குசேலோபாக்கியானம். கண்ணபிரானின் நண்பரும், சிறந்த கண்ணனடியாரும், ஏழையந்தணருமான குசேலரின் வரலாற்றைக் கூறும் நூல் என்பது.

ii. அதனை இயற்றியவர் வல்லூர்த் தேவராசாபிள்ளை. இவர் திருவாவடுதுறை மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையின் மாணாக்கர்.

67: குசேலரின் இயற்பெயர் யாது? குசேலர் என்ற காரணப்பெயர் அவருக்கு எவ்வாறு வந்தது?

i: குசேலரின் இயற்பெயர் சுதாமா

ii. கிழிந்த சீலைகளைத் தைத்து உடுத்தமையாற் குசேலர் என்ற காரணப்பெயர் அவருக்கு அமைந்தது (கு + சேலர் கிழிந்து தைத்த உடையர்)

68. தமக்கு உதவி புரிந்து ஆதரிப்போர்க்கு ஏற்படும் நிந்தைகளை மறைக்கும் உறவினரை எதற்கு உவமானமாகப் புலவர் கூறுகின்றார்?

மீன்முதலியவற்றால் கடற்கரையில் ஏற்படும் புலால் நாற்றத்தினைத் தமது நறுமணத்தால் மறைக்கும் நெய்தற்பூக்களுக்கு உவமானமாகக் கூறுகின்றார்.

69. பரதவரின் வீட்டைப் புலவர் எவ்வாறு வருணிக்கின்றார்.

i. பனையோலைகளினாலே வேயப்பட்ட குடிசைகளின் முன்றிலில் வலைகள் கிடக்கின்றன.

70. பரதவரின் செல்வவளம் எவ்வாறு கூறப்படுகின்றது?

அவர்களது வீட்டு முன்றிலிலே மணி, முத்து, சோகி, மீன், என்பன ஒன்றொடொன்று நெருங்கிக் கலந்து குப்பையாய்க் கிடக்கின்றன. பரதவர் அக்குப்பையைப் போக்காமல் இருப்பதிலிருந்து அவர்களின் செல்வவளத்தினைப் புலவர் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றார்.

71. பரதவப் பெண்கள் மீன்கள் மீது கோபங் கொண்டதேன்! அக்கோபத்தினை அவர்கள் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தினர்?

i: மீன்கள் தங்களின் கண்களைப் போல விளங்குவது கண்டு பரதவப் பெண்களுக்கு அவற்றின் மீது கோபம் ஏற்பட்டது.

ii: அக்கோபங் காரணமாக மீன்களைப் பிடித்து அவற்றைப் பிளந்து வெயிலிலே காய வைத்தனர்; அதுவும் போதாதென்று அவற்றைப் பின்னர் விறறும் தம் கோபத்தை வெளிப்படுத்தினர்.

72. இவ்வுவமையின் தொடர்ச்சியாக ஆசிரியர் கூறும் உண்மை யாது?

தம் பகைவரை அழித்து அதனால் மகிழாதவர் யார்?

73. கடலும், கரையிலுள்ள கேணியும் புலப்படுத்தும் உண்மை யாது?

கடல் நீர் எத்துணை அதிகமாயிருப்பினும் உண்ணுதற்கு உதவாது. அதுபோல எத்துணைச் செல்வராயினும் பிறர்க்குப் பயன்படாதவரும் உளர்; கேணியோ அளவாற் சிறிது

எனினும் அது பலர்க்கும் உண்ணுநீர் ஊட்டவல்லது. அது போலச் செல்வத்தாற் கருங்கினும் பிறர்க்கு அச்செல்வம் பயன்படும் வண்ணம் வாழும் வள்ளல்களும் உளர்.

72. பின்வரும் சொற்றொடர்களைப் பிரித்துக் காட்டுக மணங்கான்று, களைகண்ணோர், மடற்பனை, அறிந்துயிர், குரைகூடல், சொற்றேற்றும்.

மணம் + கான்று, களைகண் + ஆனோர், மடல் + பனை அறிந்து + உயிர், குரைத்த, குரைக்கின்ற, குரைக்கும் + கூடல், சொல் + தேற்றும்.

73: பின்வரும் சொற்களின் பொருள் தருக.

வாங்கு, புலவு, களைகண், குரம்பை, அயில், அருகிய.

வளைந்த, புலால்நாற்றம், ஆதரவு, குடிசை, வேல், சுருங்கிய.

8. பாத்திரம் பெற்ற கதை.

74: மணிமேகலை யாரால் எழுதப்பட்டது? அவர் எந்நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்?

மணிமேகலை சீத்தலைச் சாத்தனார் என்ற நல்லிசைப் புலவரால் எழுதப்பட்டது. அவர் கி. பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

75: மணிமேகலை எச்சமய உண்மைகளை உணர்த்தும் காப்பியமாகும்?

மணிமேகலை புத்தசமய உண்மைகளை எடுத்துரைக்கும் காப்பியமாகும்.

76: மணிமேகலையின் பெற்றோர் யாவர்?

மணிமேகலையின் தந்தை புகார் நகரத்து வணிககுலத்தைச் சேர்ந்த கோவலன். இவனே சிலப்பதிகாரக் கதாநாயகன்.

மணிமேகலையின் தாய் கணிகையாகிய மாதவி; கோவலனின் காமக்கிழத்தி

77. அமுதசுரபி என்பதன் பொருள் யாது?

அதனை முதலிற் பெற்றவன் யார்? மணிமேகலைக்கு அஃது எவ்வாறு கிடைத்தது?

அமுதத்தைச் (சோற்றினை) சுரப்பது என்பது பொருள். முதன் முதல் பதிவிரதையொருத்தியிடம் அப்பாத்திரத்திலே பிச்சையேற்றுப் பின் பசியால் வருந்துவோர்க்குக் கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையாது, மேலும் மேலும் சோற்றைச் சுரக்கவல்ல தெய்வத்தன்மை அதற்கு உண்டு.

புகார் நகரத்திலிருந்த ஓர் அநாதைச் சிறுவன் ஆபுத்திரனாவான். அவன் புத்தர் பெருமானின் அறநெறியிலே ஒழுகிய மாண்பினன். எனவே அவனுக்கு அமுத சுரபி கிடைத்தது.

மணிமேகலை, மணிபல்லவத்தில் மணற் குன்றுகளைப் பார்த்த வண்ணம் உலாவிக்கொண்டிருந்த பொழுது, தீவதிவகை என்ற தெய்வந் தோன்றி, அங்குள்ள கோமுகி என்ற பொய்கையில் வைகாசித்திங்கள் நிறைமதி நாள் தோறும் தோன்றும், அமுத சுரபியைப் பெறும் வண்ணம் உரைத்தது. அவ்வாறே மணிமேகலையும், கோமுகிப் பொய்கையினை வலம் வந்து வணங்கிய பொழுது, அமுத சுரபி தோன்றி அவள் கையகத்தில் வந்திருந்தது.

78. தீவதிவகை பசிப்பிணிக் கொடுமை பற்றி மணிமேகலைக்கு எடுத்துரைத்தவற்றை உமது உரைநடையிலே தருக:

பசியாகிய நோய் குடிப் பிறப்பழிக்கும். சிறப்பைப் போக்கும், கல்வியாகிய புணையையும் நீக்கும். நாணம் என்ற, அணிகலனையும் இழக்கவைக்கும். அழகிய ஆபரணம் அணிந்த மாதருடன் தெருவில் நின்று பிச்சையெடுக்க வைக்கும். பசிப்பிணி மாபெரும் பாவியாகும்.

79. மணிமேகலையைக் குறிக்க வந்துள்ள சொற்றொடர்கள் இவையெனக் குறிக்குக

மடக்கொடி, நறுமலர்க்கொதை, நேரிழை, இளங்கொடி, பைந்தொடி மடவாள், ஆயிழை, சேயிழை.

80. உணவிற்குக் கூறப்படும் சொற்றொடரைத் தருக; ஆருயிர் மருந்து:

81. மணிமேகலைக்கு உண்டாகிய வேட்கை யாது?

நாவலந்தீவின் கண் அறத்தின் பயனாகிய செல்வத்தினை அநுபவிக்கும் செல்வர்களிடம், கொடிய பசியின் வருத்தத்தால் மழையையும், வெயிலையும் பாராமல் சென்று சென்று அலைந்து தமது முன்வினைப் பயனால் வருந்துகின்ற ஏழைகள் பலராவர், தனது குழந்தையின் முகம்நோக்கிப் பால் சுரக்குந் தாயைப்போல ஏழைகளின் முகங்களைக் கண்டு இரங்கி, அவர்களின் உயிர் காக்கும் மருந்தாகிய உணவைச் சுரந்தளித்தலே மணிமேகலையின் வேட்கையாகும்.

82-83. சந்தர்ப்பங் கூறுக.

i. பாத்திரம் பெற்ற பைந்தொடி மடவான் மாத்திரை யீன்றி மனமகிழ் வெய்தி,

ii. “நாணணி களையும் மாணெழில் சிதைக்கும்

i. மணிமேகலை மணிபல்லவத்திலிருந்த பீடிகையைத் தீவதிலகை கூறியபடி வணங்கிப் பின், கோழுதிப் பொய்கையையும் வலம்வந்து தொழுதபொழுது அவளின் கையிலே அமுதசுரபி வந்தமர்ந்தது. அதனால் மணிமேகலை கரைகடந்த மகிழ்ச்சியடைந்தமையை இப்பாடலடிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

ii. “போதி மாதவனாகிய புத்தபகவானின் திருப்பாதங்களை வணங்குதலன்றி, அவரை வாழ்த்துதல் என் நாவினுள் அடங்காது” என்று கூறிப் புத்தபெருமானை மணிமேகலை வணங்கிய காலத்திலே பசிப்பிணியின் கொடுமை பற்றித் தீவதிலகை அவளுக்கு எடுத்துரைத்தவை இவை.

9. இனிய செய்யுள்கள்.

84. முத்தொள்ளாயிரம் பற்றி 3 வாக்கியங்கள் எழுதுக.

i. முத்தொள்ளாயிரம் என்பது மூவேந்தராகிய சேர சோழ, பாண்டியர்களது சிறப்புக்களைப் புகழ்ந்து பாடிய நூலாகும்.

ii. முத்தொள்ளாயிரம் என்பது மூன்று + தொள்ளாயிரம் என விரியும்.

iii. மூவர் பற்றிய (மூவேந்தர்) தொள்ளாயிரம் பாடல் களைக் கொண்ட இந்நூலில் இன்று கிடைப்பன சில பாடல் களேயாகும்.

85. முத்தொள்ளாயிர நூலாசிரியர் யாவர் ?

முத்தொள்ளாயிர நூலாசிரியர் பெயர் தெரிந்திலது.

86. பாண்டி நாட்டில் முத்துச் சிதறிக் கிடப்பது போன்ற காட்சி எவ்வாறு உண்டாகின்றது?

சங்கு சூன்ற இளங்கரு, புண்ணைமொட்டு, கமுகினது இளம் பாணையாகியன சிதறி எங்கனும் பரந்து கிடப்பதால் முத்துக்கள் பரந்து கிடப்பது போன்ற காட்சி உண்டாகின்றது.

87. சந்திரன் அஞ்சித் தேய்வது ஏன் ?

சோழவேந்தனாகிய கிள்ளியின் பட்டத்துயானை பகையரசர்களின் வெண் கொற்றக் குடையைப் பிடுங்கித் தேய்த்தும் கோபம் அடங்காமல், வானை நோக்கித் தன் தும்பிக் கையை நீட்டுகின்றது. அது தன்னையும் வெண்கொற்றக் குடையாகக் கருதிப் பிடுங்கித் தேய்த்து விடுமோ என்று அஞ்சியதாலேயே சந்திரன் வானிலே தேய்கின்றது.

88. கிள்ளிவளவனது வீரம், எவ்வாறு குறிக்கப் படுகின்றது ?

அவன் வீரக்கழலையணிந்த பாதத்தையுடையவன்; வலிய வேற்படையும் உடையவன்.

89. அவனது வெற்றிச் செருக்கினை அவனுடைய பட்டத்து யானையின்மூலம் புலவர் எவ்வண்ணம் விளக்குகின்றார் ?

கிள்ளிவளவனது யானை தனது காலை நிமிர்த்தி இழுக்கு மாயின் உடைவன, அதன் கால்களிலணிந்த விலங்குகளோ? அல்லது பகையரசரின் மனைவியரின் மங்கல நாண்களாகிய தாலிகளின் பொருத்துக்களோ? 'பட்டத்துயானை நிமிர்ந்து திமிர் எடுத்தால் பகையரசர் யாவரும் அழிவர்' வளவன் வெற்றி மாலேருடுவான் என்பதைப் புலவர் இவ்வாறு குறிப்பாக உணர்த்துகின்றார்.

90. சேரன் மாங்கோதையினது யானை வானத்தை நோக்கிக் கைநீட்டுவதேன் ?

பலகாலும் பகையரசரின் வெண்கொற்றக் குடையினைத் தேய்த்த பழக்கத்தால், சந்திரனும் அத்தகைய வெண்குடையினால் என்று சந்தேகித்து அது தன் தும்பிக்கையை வான்நோக்கி நீட்டுகின்றது.

91. யானையைக் குறிக்க வந்த இரு சொற்றொடர்களை யும், அவற்றின் பொருளையும் விளக்குக.

i. மதயானை - மதம்பொழிகின்ற யானை. அளவு மீறிய வலியால் மதம்பொழிந்து திமிரெடுப்பது யானையின் வழக்கம். அதனையும் அடக்கிச்செலுத்த வல்லவன் கிள்ளிவளவன் என்று கூறி அவன் வீரச்சிறப்பினைப் புலவர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

ii. நால்வாய்ப்பொருப்பு - தூங்குகின்ற வாய் என்பது தும்பிக்கையைச் சுட்டும். பொருப்பு என்பதன் பொருள் மலை. மலைபோன்ற பருத்ததோற்றமுடையதாதலின் யானையைப் பொருப்பு என்றார்.

92. பின்வருவனவற்றின் பொருள் தருக.

நந்து, செம்மற்று, மண்படுதோள், மாற்றரசர், தாமம், பாற.

சங்கு, சிறப்பினையுடையது, உலகினைத் (மண்) தாங்குகின்ற தோள், பகையரசர், முத்துமலை, சிதற

93. கீழ்வரும் சொற்றொடர்களைப் பிரித்தெழுதுக. இளஞ்சினை, பனிமதியம், விசம்பினின்று, தடக்கை, கானியிர்த்ததால்.

இளமை + சினை, பனி + (போலும் குளிர்ச்சிபெற்ற) மதியம், விசம்பில் + நின்று, தடம் + கை, கால் + நிமிர்த்ததால்.

2. உரைநடைப்பகுதி.

1. பழியஞ்சினமை.

1. பிராமணன் எவ் ஆரைச் சேர்ந்தவன்? அவன் தன் மனைவியோடும், குழந்தையோடும் எங்குச் சென்றான்? ஏன்?

பிராமணன் திருப்புத்தூரைச் சேர்ந்தவன். அவன் தன் மனைவியோடும் குழந்தையோடும் மதுரைக்குச் சென்றான். மதுரையில் தன் மாமனிடத்துச் செல்வதே அவன் பிரயாண நோக்கமாகும்.

2. அவன்மனைவி இறந்தது எவ்வாறு?

வழியிலே அவன் மனைவிக்குத் தாகமேற்பட்டது. அவனையும், குழந்தையையும் ஓர் ஆலமரநிழலில் இருத்தி விட்டு அவன் நீர்தேடச் சென்றான். அவ்வாலமரத்தின் மேலே முன்னூன்றி கோப்புண்டிருந்த அம்பொன்று காற்று வீசியதாற் கீழே விழுகையில் அது அவளின் வயிற்றை ஊடுருவிச் சென்றது. அதனால் அவள் இறந்தாள்.

3. வேடனே தன்மனைவியைக் கொன்றவன் என்று பிராமணன் கருதியதேன்?

பிராமணன் தண்ணீரோடு ஆலமரநிழலுக்கு வந்த பொழுது, அங்குத் தன் மனைவி வயிற்றிலே அம்புபாய்ந்து இறந்து கிடப்பதைக்கண்டான்; “யார் இவளைக் கொன்றவர்?” என்று அவன் தேடியபொழுது, மரத்தின்கீழ் வில்லோடுநின்ற வேடனைக்கண்டு அவ்வேடனே அவளைக் கொன்றிருக்கலாம், என்று அவன் கருதினான்.

4. பிராமணனது துன்பநிலை எவ்வாறு காட்டப்படுகின்றது?

அவன் மனைவியின் பிரேதத்தை முதுகிலிட்டுச் செல்வதைக் கொண்டும், தாயின் முலைப்பாலை விரும்பி அழும் குழந்தையைக் காணுந்தோறும் அவன் விம்மி விம்மி அழுவது கொண்டும் காட்டப்படுகின்றது.

5. சந்தர்ப்பங் கூறி விளக்குக:

i. “மகாராசாவே! முறையோ, முறையோ? அரசனுறங்கும்பொழுதும் அவனுடைய ஆணையினாலே உலகமெலாந் தருமநெறி வழுவாமற்காக்கப்படும் என்பார்கள், பெரியோர்கள். இவ்வேடன் செய்த கொலையைக் காவாதபோது அது எப்படிப் பொருந்தும்?”

ii: “மெய்யாகவே நானொன்றும் அறியேன்.”

i. மனைவியைத் தோளிலிட்டுக் கொண்டும், குழந்தையைத் தன் அரையில் அணைத்துக் கொண்டும் வேடனை வலிந்தழைத்துக் கொண்டும் பாண்டியனின் அரண்மனைவாயிலையடைந்த பிராமணன், பிரேதத்தைக் கீழே போட்டு, வாயிற்காவலர் கேட்கும் வண்ணம் கோபத்துடன் மேற்கண்டவாறு கூறினான்.

ii. பிராமணன் “வேடனே தன் மனைவியைக் கொன்றவன்” என்று முறையிட்டான்; பாண்டியன் வேடனைப் பார்க்க, வேடன் தான் அச்செயலைச் செய்யவில்லை என்று மறுத்தான். அதனைக் கேட்ட எதிர்நின்றவர்கள், “இவன் உடலில் அம்பேறுண்ட தென்னை?” என்று வினாவினர்; அவர்களின் வினாவிற்கு விடையிறுக்கும் வகையில், வேடன் “மெய்யாகவே நானொன்றும் அறியேன்” என்றான்.

6. பாண்டியன் வேடனைச் சிறையிட்டதேன்?

அவையோர் கூறியபடி பாண்டியன் வேடனைப் பலவாறு தண்டித் செய்வித்தும், அவன் முன்னே சொல்லிய சொற்பெயராத சொல்லி “இன்னும் நன்றாக ஆராயுங்கள்” என்றான். பாண்டியன், “எவ்வித காரணமுமின்றி இவ்வேடன் பிராமணத்தியைக் கொன்றான் எனக் கொள்ளல் இயலாதிருக்கிறது. வேறு வேட்டைக்காரர் எவராவது எய்த அம்பு இவன்மேல் ஏறியுமிருக்கலாம். ஒன்றுமறியேனே?” என்று சிந்தித்து, உண்மையை அறியும்வரை வேடனைச் சிறையிலிடுவித்தான்.

7. பாண்டியனின் பிரார்த்தனையினைச் செவிசாய்த்த இறைவனின் திருவருள் எவ்வாறு வெளியாயிற்று?

ஓர் அசரீரியாய் வெளியாயிற்று. “பாண்டியனே! இந்த நகரத்துக்குப் புறத்திலுள்ள செட்டித்தெருவில் ஒரு வீட்டில்

இன்று கலியாணம் நடக்கும். அங்கே நீ பிராமணனுடன் வா. இதனுண்மையை உனக்கு அறிவிப்போம்." என்று அவ்வசாரீரி எழுந்தது.

8. இயமனால் அனுப்பப்பட்ட தூதரிருவரிடையேயும் நடைபெற்ற உரையாடலைத் தருக:

தூதுவன் 1. இன்றைக்கு இம்மணமகனுடைய உயிரைக் கொண்டுவரும்படி இயமன் ஆஞ்ஞாபித்தானே? இவனுடம்பில் ஒரு வியாதியும் இல்லையே. யாதொரு காரணமுமின்றி இவனுயிரைக் கொள்வதெப்படி? இதற்கு யாது செய்வோம்?

தூதுவன் 2. இற்றைப் பகலிலே ஆலமரத்தில் ஏறுண்டு கிடந்த அம்பு அதன் கீழிருந்த பார்ப்பனிமீது விழும்படி செய்து அவனுயிரைக் கவர்ந்தோம். அப்படியே இப்பொழுது கலியாண ஆரவாரத்தினாலே புறத்து நின்ற பசுவொன்று வெருண்டு கயிற்றை அறுத்துக் கொண்டு ஓடிவந்து இம்மணமகனை முட்டும்படிசெய்து, இவனுயிரைக்கவர்வோம்.

9. பிராமணனின் நல்ல மனமும், தன் செயலுக்காய் வருந்தும் பண்பும் எவ்வாறு புலப்படுகின்றன?

"மணமகள் பசுவினால் முட்டுண்டு இறந்ததைக் கண்டு, என்னகாரியஞ் செய்தேன்" என்று சொல்லித் தன் மனைவி இறந்ததாகிய துக்கத்திலும் அதிகதுக்கம் கொண்டான்" என்றதனாற் புலப்படுத்தப்படுகின்றன.

10. பாண்டியனின் செங்கோன்மைத்திறம் எவ்வாறு தெரிகின்றது?

i. இறைவனே அவனது வேண்டுகோளை ஏற்று உண்மையைப் புலப்படுத்தியதாலும்,

ii. அவன், வேடனுக்குத் தான் இழைத்த துன்பத்திற்காய் வருந்தி, "நாம் அறியாமையினாலே செய்த பெருந்தண்டத்தைப் பொற்றுத்துக் கொள்ளக்கடவாய்" என்று அவனுக்கு எடுத்துரைத்து வேண்டியன கொடுத்தனுப்பியதாலும் தெரிகின்றது.

11. பின்வரும் சொற்களுக்குப் பொருள்தருக.

பாணம், பார்ப்பனி, முறையோ, தண்டம், ஆஞ்ஞாபித்தான்.

அம்பு, பிராமணப்பெண், நீதியோ. தண்டனை, கட்டளையிட்டான்.

12. இக்கதை எமக்குணர்த்தும் படிப்பினை யாது?

எதனையும் ஆய்ந்தோய்ந்து பார்த்தே ஒரு முடிவிற்கு வரல் வேண்டும். 'கண்ணுற் காண்பதும் பொய் காதற்கேட்பதும் பொய்'

1. இராமர்கதை.

2. இராமர் சீதையை மணந்தமை.

1. கோசலநாடு தேவலோகம் போல விளங்கியமைக்கான காரணங்கள் யாவை?

கோசல நாட்டைத் தசரதனும், அவன் முன்னோருந்தம் உயிர்போலப் பாதுகாத்து ஆண்டு வந்தனர். அவர்களின் செங்கோலாட்சியால் நாட்டுமக்கள் வறுமையின்றிச் செல்வங் கொழிக்க வாழ்ந்தனர்; கல்வியும் அங்குச் சிறந்தது. இவ்விரண்டும் நன்கு விளங்கியமையால் அங்கு ஈவாருமில்லை, இரப்பாருமில்லை. எனவே கோசல நாடு தேவலோகம் போல இன்பத்தால் உயர்ந்து விளங்கியது!

2. தசரதன் நாட்டைப் பாதுகாத்த முறைமையை ஆசிரியர் எவ்வாறு விளக்குகின்றார்?

வறியவனொருவன் தனக்குரிய ஒரேயொரு வயலை இடையீடின்றிப் பாதுகாப்பதுபோலத் தசரதன் காத்தான், என விளக்குகின்றார்.

3. அவனுக்கிருந்த குறையாது? அது எவ்வாறு நிவிர்த்தியாயிற்று?

அவனுக்கு மனைவியர் மூவரிருந்தும் பிள்ளைப்பேறில்லாத குறை இருந்து வந்தது: அக்குறையைப் போக்கப் புதல்வரைப் பெறுதற்குரிய வேள்வியொன்றினை நிகழ்த்தும் வண்ணம் புரோகிதரான வசிட்டர் அறிவுரை வழங்கினார்.

அவ்வறிவுரையையேற்ற தசரதனும் ஒரு வேள்வியைச் செய்து முடித்ததால் முதன் மனைவியாகிய கோசலையின் வயிற்றில் இராமனும், இரண்டாம் மனைவியாகிய கைகேயியின் வயிற்றில் பரதனும், மூன்றாம் மனைவியாகிய சுமத்திரையின் வயிற்றில் இலக்குமணன், சத்துருக்கன் என்னுமிருவருந் தோன்றினர்.

16. விசுவாமித்திர முனிவர் தசரதனின் அவைக்கு வந்த காரணம் யாது? அக்காரணத்தைக்கேட்டதும் தசரதன் அடைந்த துயரம் எவ்வாறிருந்தது?

i. விசுவாமித்திரர் தாஞ் செய்யும் தவவேள்வியை அரக்கர் இடையூறு செய்யாதபடி காக்கத் தசரதனுடைய முத்த மகனாகிய இராமனைத் தரும்படி கேட்டார்.

ii. இதனைக் கேட்டதும் முன்னர் கண்ணில்லாதவன் ஒருவன், கண் கிடைத்துப் பின் இழந்தது போன்ற பெருந்துயரினைத் தசரதன் அடைந்தான்.

17. தசரதன், விசுவாமித்திரரின் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தது எவ்வாறு?

வசிட்ட முனிவர், இராமன் விசுவாமித்திர முனிவரோடு செல்வதால் அளவில்லாத ஆக்கத்தினை அடைவான் என்று தேறுதல் கூறியதால், தசரதன் ஒருவாறு மனந்தேறி விசுவாமித்திர முனிவரின் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தான்.

18. தாடகை எத்தகையவள்?

தாடகை கொடும்பாவமெல்லாந் திரண்டு ஒரு பெண்பிறவி எடுத்தாற்போலுங் கொடியவள்; அவள் மருதநிலமாய்க் கிடந்த வளநிலத்தினைப் பாலையாய் மாற்றியவள்; அவளே விசுவாமித்திரரின் தவத்திற்கு இடையூறு செய்தாள்.

19. சந்தர்ப்பங் கூறுக:-

i. “சுவையுள்ள இறைச்சி எனக்குப் பலகாலம் கிடையாமற் போயிற்றென்று கருதியோ கடந்து போதற்கரிய எனது காவலையுடைய இவ்விடத்தில் நீர் வந்தீர்?”

ii* இராமபிரானுக்குச் சீதாப்பிராட்டியை மணஞ் செய்து கொடுக்கத் தங்கள் அநுமதியையும் நல் வரவையும் சனகமகாராசா எதிர்பார்க்கிறார்”

i தாடகையின் வரலாற்றினை விசுவாமித்திரர் சொல்லி முடிக்குமுன்னரே அவள் அவர்கள் நின்ற இடத்திலே தோன்றி மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்டு ஆரவாரித்தாள். அவளின் போர் நோக்கத்தினை அறிந்து கொண்ட பின்னரும், இராமன் அவள் பெண் என்பதாற் போர் செய்யத் தயங்கி நின்றான்.

ii; இறுதியில் விசுவாமித்திரர் பணித்தபடி இராமன் தாடகையைக் கொன்று அவரின் வேள்வியைக் காத்து மிதிலையைடைந்து, வில் முறித்துச் சீதையை அடைந்தான். முறையான மணவினையை நடாத்த வேண்டிச் சீதையின் தந்தையாகிய சனக மகாராசா தூதுவர்களைத் தசரதனிடம் அனுப்பிய பொழுது அவர்கள் சென்று தசரதனுக்குக் கூறிய வாசகங்களே மேலே தரப்பட்டனவாகும்.

20. இராமபிரானின் கைவண்ணம் யாது? கால்வண்ணம் யாது?

i. தாடகையைத் தன் வில் வலியால் அழித்தது இராமபிரானின் கைவண்ணமாகும்.

ii. கௌதம முனிவரின் பத்தினியாகிய அகலியை கல்லாகக் கிடக்க அக்கல்லை மிதித்து மீண்டும் அகலியையாகிய பெண்ணாக உருக் கொள்ளச் செய்தமை அவனது கால்வண்ணமாகும்.

21. இராமனுக்கும் சீதைக்கும் நடைபெற்ற திருமணம் பற்றி நான்கு வசனங்கள் எழுதுக.

i. மணமுகூர்த்தம் வந்ததும் இராமபிரான் நீராடி, மணக்கோலம் புனைந்து, பரதன் தேரோட்ட, இலக்குவசத்துருக்கர் கவரிவிசத் திருமண மண்டபத்தினை அடைந்தார்.

ii. சீதாப்பிராட்டியையும் தோழிகள் நீராட்டி, அணிபுனைந்து அழைத்து வந்தனர்.

iii. வசிட்டமுனிவர் மணவினைக்கான சடங்குகளையெல்லாம் வேத விதிப்படி செய்ய அந்தணரும் ஆசிகள் வழங்கினர்.

iv. இராமபிரான் சீதையை மங்கல நாண்பூட்டி வதுவை செய்து கொள்ள, அவரைத் தொடர்ந்து பரதன் முதலிய தம்பியாரும், ஊர்மினை முதலிய மூவரையும் மணந்தனர்.

22. இராமன் பரசுராமனை வென்ற வகையினைக் கூறுக.

பரசுராமன் சூரிய குலப்பகைவன்; சூரிய குலத்தை யேபூண்டோடழிக்கக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்ட அந்தண வீரன். அவன் இராமனின் வில்லாற்றலை இகழ்ந்து இராமனுக்கு வில்லாண்மை உண்டேல் தனது வில்லை வளைக்குமாறு அறை கூவினான். 'இராமன் சிறுவன், என்று தசரதன் மன்றாடியதையும் அவன் பொருட்படுத்தவில்லை. இராமன் பரசுராமனின் வில்லை வளைத்து அவனது தவப் பயனையே தன் அம்புக்கிரையாக்கி அவனை வென்றான்.

இராமர் கதை - 2

3. இராமபிரான் காடேகல்.

23. சந்தர்ப்பம் கூறுக.

“மூப்படைந்த யான் இன்னும் அரசாள்வதைத் தவிர்த்துத் தவஞ் செய்ய ஆசைப்படுகின்றேன். எல்லாச் சிறப்பும் பொருந்திய இராமனை முத்த மைந்தனாகப் பெற்றேன்; பல மாட்சிகளையு முடைய சீதையின் கணவனாகவுங்கண்டு களித்தேன்; அவனுக்கு முடி சூட்டி இம்மாநில மன்னனாகவுங்காண ஆசைப்படுகின்றேன்; உங்களின் கருத்து என்ன?”

தசரதன் ஒருநாள் வசிட்டமுனிவரையும், சுமந்திரன் முதலிய மந்திரிமாரையும் ஆலோசனை மண்டபத்திலே கூட்டி இராமனுக்கு முடிசூட்டுதலாகிய தனது உள்ளக் கருத்தினை வெளியிட்டான். அதுநாள்வரை நாட்டைத் தான் அற நெறி வழுவாது, பேரறிவும், பேராற்றலுங் கொண்ட அவர்களின் உதவி கொண்டு, பகைகடிந்து ஆண்டவகையை விரிவாகக் கூறினான். முதுமையடைந்து விட்டத்தன்னைக் காமம், கோபம், முதலிய பகைவர்கள் வருத்துவதால் அவற்றைக் கடியத் தான் துறவினை மேற் கொள்ளப் போவதாகவும், எல்லா வகையிலுஞ் சிறந்த தன் மகன்

இராமனை முடி சூட்டி அரசனாக்கப் போவதாகவும் அவன் குறித்தபொழுது மேற்கண்டவரறு சொன்னான்.

24. தசரதனின் வேண்டுகோளுக்கு அமைச்சர் இறுத்த பதில் யாது?

அவர்கள் "அது தக்கதே" என்றனர். "இராமபிரான் அறத்தின் வடிவினன். அவன் மன்னனாவதை மக்கள் உண்ணும் சோற்றினும் பருகும் நீரினும் மேலாகப் போற்றுவர். அரசர், உள்ளத்தைப் புனிதம் செய்யும் மாதவத்தை மேற்கொள்ளல் தக்கதே" என்றும் மொழிந்தனர்.

25. கூனிக்கு இராமபிரான்மீது கோபம் ஏற்படக் காரணம் யாது?

இராமபிரான் தன் இளமைப்பருவத்தில் மந்தரையின் முதுகிலிருந்த கூனில் உண்டையொன்றினை விளையாட்டாகத் தெறித்தான். அது அவனுக்குக் கோபத்தையேற்படுத்தியது. அதனை அவன் என்றைக்கும் மறக்கவில்லை.

26. கைகேயிக்கும் கூனியாகிய மந்தரைக்குமிடையே நடந்த உரையாடலைத் தருக.

மந்தரை:- (ஆங்குகின்ற கைகேயியின் காலேத் தொட்டு) பெரிய துன்பம் அணுகவும் வருந்தாமல் உறங்கலாமா? எழுந்திரு.

கைகேயி:- தசரதன் என் கணவன். இராமன் முதலாகிய மைந்தர் நால்வரை என் பிள்ளைகளாய்ப் பெற்றுள்ளேன். இத்தகைய பேறுகளைப் பெற்றுள்ள என்னை இடர் எவ்வாறு அணுகும்?

(மந்தரை) இராமன் முடிசூடப்போகும் நிகழ்ச்சியினை எடுத்துரைக்கிறான். கைகேயியை அச்செய்தி ஆனந்தக்கடலில் ஆழ்த்தியது. அவன் விலையுயர்ந்த முத்துமாலையொன்றினை மந்தரைக்குப் பரிசளிக்கிறான். மந்தரையோ கோபத்துடன் அம்முத்து மாலையை நிலங்குழிபட எறிகின்றான்.

மந்தரை:- (அழுகையுடனும், பெரு முச்சுடனும்) நீ பைத்தியகாரி! நீ விரும்பினோர் கோசலைக்கு அடிமையாயிரு. நானோ உன் மாற்றாளாகிய அவளுக்கு அடிமையாயிரேன். கோசலையின் புத்தித்திறமையால் அவளுடைய புதல்வன் இராமன் அரசாளப் போகிறான். நீ பெற்ற படியால் பரதன் அபாக்கியவானான், அவன் அரசர் வரிசையில்

வைத்தெண்ணப் பிறந்திலன். அவன் இருத்தலிலும் இறத்தலேமேல். அரசன் சமயம் பார்த்துப் பரதனைக் கேகய நாட்டிற்கு அனுப்பிய தந்திரமும் இப்பொழுதுதான் தெரிகின்றது. நீயோ அறிவிலி உனக்கு இது தெரியவில்லை.

(இவ்வாறு மந்தரை தன் உலகியலறிவால் கைகேயியின் கள்மற்ற உள்ளத்தைக் கறைப்படுத்துகின்றான்)

கைகேயி:- கோசலைக்கு நான் அடிமையாவதா? ஒரு நாளும் முடியாது. பரதன் பட்டத்திற்கு வரல் வேண்டும் இராமன் முடிபுனைதல் கூடாது. நீ புத்திசாலி, இதற்கு உபாயம் கூறு.

மந்தரை:- என்சொற்படி நீ நடந்தால் ஏழுலகையும் பரதனுக்காக்குவேன்.

(அவள், சம்பராசுரனோடு தசரதன் நடாத்திய போரையும், அதில் கைகேயி தசரதனுக்குக் தேர் செலுத்துபவளாய் அமர்ந்து அவன் உயிரை மயிரிழையிற் காத்ததையும், அவ்வேளையில் தசரதன் தருவதாகக் கூறிய வரங்களையும் கைகேயிக்கு நினைவு படுத்துகிறான்,)

மந்தரை:- ஒருவரத்தால் பரதனுக்கு முடிபுனைவி. மறுவரத்தால் இராமனைப் பதினான்குவருடம் காட்டிற்கு அனுப்பும்படி கேள். உறுதியாய் நில். பாவம், பழிபார்த்து மனந்தளராது.

கைகேயி:- (மந்தரையைக் கட்டித்தழுவி அவளுக்குப் பல பரிசில்கள் அளித்து) நீ எனக்கும் நல்லீ. என் மகன் பரதனுக்கும் நல்லீ.

27. முடிசூட்டு விழாவுக்குரிய காரியங்களெல்லாம் செய்து முடித்த தசரதனின் மனநிலை எவ்வாறிருந்தது.

பாரம் இழுத்தற்காக வண்டியிற் பூட்டப்பட்ட எருது அவிழ்த்து விடப்பட்டது போன்ற விடுதலையுணர்வு அவனுக்கு ஏற்பட்டது.

28. கைகேயியின் அந்தப்புரத்தினையடைந்த தசரதனிடம், கைகேயி வரங்களைக் கேட்டபொழுது நிகழ்ந்தவற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறுக.

கைகேயி வரங்களைக் கேட்டபொழுது தசரதன் அடைந்த மாதுயரத்தை யாராற் சொல்ல முடியும்? அவன் பதைத்து நிலத்தில் விழுந்தான்: பின் எழுந்தான். கைகேயியின்

காலடியில் வீழ்ந்து மன்றாடினான்” உன்மகன் அரசை ஏற்கான். அவ்வாறு ஏற்றாலும் அதனை உலகத்தவர் ஏற்கார். நீ இவ்வரசை யாரைக் கொண்டு ஆள்வாய்?” என்று வேண்டினான். கைகேயி இளகவில்லை. “வேண்டுமானால் மண்ணைகொள். மற்றையதொன்றும், மற” என்று தசரதன் வேண்டினான், கைகேயி தன் கல்மனம் கரையாதவளாய்ப் பிடிவாதமாய் நின்றாள். தசரதன் “சந்தேன் வரங்கள்” என்று கூறித் துயரக்கடலிலே ஆழ்ந்தவரைய, அறிவு சோர்ந்து நிலத்தில் வீழ்ந்தான்:

29. அயோத்தி நகர மக்கள் இராமனின் முடிசூட்டு விழாவிற்குச் செய்த ஆயத்தங்கள் எவை?

அவர்கள் அயோத்தி நகரை அலங்கரித்தனர்; வீதிகளிலே தோரணங்கட்டினர். வீட்டு வாயில்களிலே நிறைகுடம் வைத்துக் குத்துவிளக்கேற்றினர். பின்னர் ஆண்களும், பெண்களும் தம்மை அலங்கரித்துக்கொண்டு வீதிவழியாக முடிசூட்டுவிழா மண்டபத்தினை நோக்கிச் சென்றனர்.

30. இராமன், தன் தந்தையிருக்குமிடத்தை நாடி வந்தபொழுது கைகேயி அவனுக்கு உரைத்தவையாவை?

தசரதன் வாயால் உரைக்க முடியாதிருந்தவற்றைத் தானே கூறிச் செய்துமுடிக்க வேண்டியவற்றை முடித்தல் வேண்டும் எனக் கருதிய கைகேயி, இராமனை நோக்கி “மன்னவின் கட்டளை ஒன்றுளது” என்றாள். அதற்கு இராமபிரான், “தந்தை ஏவ அதனைத் தாயாகிய நீர் எடுத்துரைக்க அக்கட்டளையினை ஏற்றுச் செய்வதிலும் பெரிய பாக்கியம் வேறு யாதுளது?” என்றாள். கைகேயி, “உலகமெல்லாம் பரதனையாள நீ கானகஞ் சென்று புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஆடி முனிவர்களைத் தரிசித்துச் செய்தற்கரிய தவங்களைச் செய்து, பதினான்கு வருடங்கள் கழிந்தபின் வாவென்று மன்னவர் பணித்தார்” என்றாள்.

31. கைகேயியின் கட்டளைக்கு இராமன் இறுத்த பதில் யாது?

“நீங்கள் இங்குரைத்தவை மன்னவன் கட்டளையன்றாய் உங்கள் கட்டளையாயினும் நான் அதனைச் செய்ய மறுப்பேனோ? என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியேன் பெற்றதன்றோ? உங்கள் கட்டளையைத் தலைமேற் கொண்டேன். காட்டிற்கு இப்பொழுதே போகின்றேன்.”

32. வசிட்டர் வேண்டவும், கைகேயிதன் வரங்களைப் பெறுவதிலே பிடிவாதமாயிருந்தபொழுது, தசரதன் கூறி அரற்றியவை யாவை?

'கைகேயி தன் மனைவியல்லள் எனவும் பரதன் தன் மகன் அல்லன் எனவும் அவன் கூறி அரற்றினான்.

33. பின்வரும் சொற்றொடர்களின் பொருள் தருக. வாய்மை, தாரம், ஏகாவண்ணம், வாக்கு அறுதியிட்டுக் கூறினார்.

சத்தியம், மனைவி, செல்லாதபடி, உறுதியுரை, திட்டவட்டமாகக் கூறினார்.

இராமர் கதை 3.

4. பரதன் இராமபிரானின் பாதுகைகளைப் பெற்றமை.

34. தசரதனை உயிர்தாங்கியிருக்கச் செய்தது எது? ஒருகால் வசிட்டரோ, சுமந்திரனோ இராமனைத் திருப்பி நாட்டுக்கு அழைத்துவரல் கூடும் என்ற எதிர்பார்ப்பே தசரதனை உயிர்தாங்கியிருக்கச் செய்தது.

35. மனைவியும், தம்பியும் பின் தொடரச் சென்ற இராமபிரான் வழியிலே கண்ட காட்சிகளையும் பெற்ற அநுபவங்களையும் சுருக்கமாகக் கூறுக.

அவர்கள் வழியிலே அன்னம், யானை, முதலியவற்றைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். இவ்வாறே நடந்து கங்கைக்கரையை அடைந்தபொழுது அங்குத் தவஞ் செய்யும் முனிவர்களைக் கண்டனர். கங்கையில் நீராடி, கடவுள் வழிபாடு முடித்து மூனிவரின் உபசரிப்பைப் பெற்று அங்குத் தங்கினர். அக் காலத்தில் கங்கைக் கரையிலே சிருங்கிபேரம் என்ற நகரத்தை ஆண்ட வேட்டுவர் தலைவனாகிய குகன் இராமபிரானைத் தரிசிக்க விரும்பி அவனுக்குத் தேனும் மீனும் கொண்டு வந்தான். அவன் இராமபிரான் முன் வந்து

அடியுற வணங்கி, இரு எனவும் இராது கைகட்டி வாய் புதைத்து நின்றான். இராமன், குகன் கொணர்ந்த தேனும், மீனும் அமிழ்தினும் இனியன என்று கூறி மகிழ்ந்தான்.

36. குகன், இராமன்மீது கொண்ட அன்பின் உயர்வு எவ்வாறு புலப்படுகின்றது?

i. அவன் இராமனுக்குத் தேனும், மீனும் கொணர்ந்து கொடுத்து, இராமன் பணிப்பவும் அவன் முன் நிலையில் அமராது கைகட்டி வாய் புதைத்து நின்றமை.

ii. இரவு முழுவதும் விழித்திருந்து இராமனுக்குத் தொண்டுசெய்ய அருளுமாறு இராமனைவேண்டி அவன் அநுமதியோடு அவ்வாறே செய்தமை.

iii. இலக்குவன் வாயிலாக, இராமன் வனம் வந்த காரணத்தை அறிந்து கண்ணீர் அருவியாகப்பாய நின்றமை.

iv. நாவாய் கொணருமாறு இராமன் பணித்தபொழுது இராமனைப் பிரிய மனமின்றி வருந்தி அழுதமை: ஆன் உலைந்தமை.

37. சந்தர்ப்பங் கூறுக.

“புண்ணிய நதிகளிலே ஆடிப் புனிதமாதவரைத் தரிசித்துச் சில நாளில் உன்னை வந்தடைகின்றேன்”

இராமனைப் பிரிய முடியாது வருந்திய குகன், “நாம் வேடர்தாம். ஆனால் பொய் பேசோம். எமக்கு ஒன்றிலுங் குறைவில்லை. வலிமையுடையோம். நாங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் குற்றேவல் செய்ய இங்கேயே நீங்கள் நெடுங்காலம் இருந்தருளல் வேண்டும்” என்று இரந்தான். இராமபிரான் அவ்வேளையிலே குகனுக்கு ஆறுதல் கூறும் வகையிலே மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்டு உடம்படுத்தினான்.

38. இராமன் அன்பிற்குக் கட்டுப் பட்டவன் என்பதும், குகன்மீது அவன் வேறுபாடின்றி அன்பு காட்டினான் என்பதும் எவ்வாறு புலனாகின்றன?

குகனைப் பிரியும்பொழுது இராமன் “ஆருயிர் போன்றவனே, என் தம்பி இலக்குவன் உனக்குத் தம்பியாவான். சிதை உனக்குக் கொழுந்தி. நாங்கள் முன்பு நான் குசுகோதரர்களாய் இருந்தோம். இன்று உன்னோடு ஐவராணோம்” என்று கூறிய அன்புரைகளாலே புலனாகின்றன.

39. பரத்துவாசமுனிவரின் ஆசிரமச் சூழல் எவ்வெவ்வகையிலே சிறந்தது? எனினும் இராமன் அவ்விடத்தே தங்கியிருக்க விரும்பாததேன்?

நற்றவஞ் செய்பவருக்கு வேண்டிய காய், கனி முதலிய உணவுகளும், சூழலும் அங்கு நன்கு அமைந்திருந்தன. கங்கையும், யமுனையும், சரசுவதியும் கலக்கும் புனிதமான இடமும் அதுவாகும். எனவே இராமன், சீதை, இலக்குவன் தங்கியிருக்க அது பலவகையிலும் சிறந்த சூழலேயாம்.

ஆனால் அவ்விடம் அயோத்திக்கு மிக அண்மையிலேயிருந்த படியால் அயோத்தியிலிருந்து பலரும் வந்து தம்மை மீளும் படி வற்புறுத்துவர் என்பதால் அங்குத்தங்க இராமன் விரும்பவில்லை.

40. கைகேயி, இராமன் காணகம் சென்றதையும் தசரதன் இறந்ததையும் கூறியபொழுது பரதன் அடைந்த துன்பநிலையைக் கூறுக.

கைகேயியின் கொடிய வார்த்தை செவியில் விழுந்ததும் பரதன் அறிவுகெட்டு விழுந்தான்; மூச்சும் விட்டிலன்; பிறகு தெளிந்து தருமத்தின் வழுவாமல் உலகையாண்ட தந்தையின் புகழினை எடுத்துரைத்து அரற்றினன். தவஞ் செய்து பெற்ற மூத்த மைந்தனாகிய இராமபிரானுக்கு இவ்வுலகை அளித்து முடிசூட்டி மகிழாது தந்தையார் போயினாரோ எனப் பலபட இரங்கினன்.

41. தந்தை மாண்டதும், தமையன் மாதவம் பூண்டதும் தன் தாயின் சூழ்ச்சியாலே நிகழ்ந்தன என்று கேட்டும் அவனைப் பரதன் கொல்லா தொழிந்தமைக்கு என்ன காரணம் கூறினான்?

பரதன், தன் தாய் என்ற பாசத்தாலே கைகேயியைக் கொல்லாதொழியவில்லை. தன் தமையனை இராமன் தன்னை முனிவான் என்ற காரணத்தாலேயே கொல்லா தொழிந்தான்.

42. தசரதனுக்குச் செய்ய வேண்டிய ஈமக்கடன் களைச் சத்துருக்களே செய்ததேன்?

ஈமப்பள்ளியிலே தசரதனின் உடலை ஏற்றி உரிய கடன்களைச் செய்ய அந்தணர் பரதனை அழைத்தனர். ஆனால்

தசரதன் இறக்கும்பொழுது பரதனைத் தன் மகன் அல்லன் என்று சொல்லியதை வசிட்டமுனிவர் நினைவுறுத்தி அவன் கிரியைகள் செய்தற்குரியனல்லன் என்றார். தாய் தனக்குச் செய்த இழிவை எண்ணிப் பரதன் துயரில் மூழ்கினான். ஆக, பரதனை ஈமக்கடன்களைச் செய்து முடித்தான்.

சத்தியங்களை

43. வசிட்டர் பரதனை நாட்டினரசனாக முடி சூட்டிக் கொள்ளுமாறு வேண்டியபொழுது அவன் யாதுரைத்தான்?

“மூத்தவன் இருக்க இளையவன் அரசனாவதை நீங்கள் எங்காவது கண்டீர்களா? காட்டுக்குப்போய் மூத்தோனாகிய என் அண்ணனைக் கொணர்ந்து முடிசூட்டத் தீர்மானித்துள்ளேன். அவன் அதற்குச் சம்மதியாவிட்டால் அங்கேயே தவம் புரிவேன். இதற்கான பரிவாரங்களையெல்லாம் திரட்டி ஒழுங்கு செய்வீர்களாக” என்றான்.

44. பரதனின் பெரும்படை கங்கையின் மறுகரையிலே தங்கியிருப்பதைக் கண்ட குகன் யாது நினைத்தான்? அவனது ஐயம் தீர்ந்தது எவ்வாறு?

i. கொடிய கைகேயியினுடைய மகனாகிய பரதன் பட்டத்துக்கு வந்ததுமல்லாமல், காட்டிலும் இராமபிரானை இருக்கவிடாமல் துரத்த வந்துள்ளதாக அவன் நினைத்தான்.

ii. பரதனின் தவக்கோலத்தையும், அவன், இராமன் சென்ற திசையை நோக்கித் தொழுவதையுங் கண்ட குகன் தன் எண்ணம் தவறானதென்பதை அறிந்துகொண்டான். “பரதன் தவவேடமே பூண்டுள்ளான். மேனியில் மாசுபடிந்திருக்கிறது. முகத்தில் மகிழ்ச்சியில்லை. அவனும் அவன் பக்கத்தில் நிற்பவனும் இராமலக்குமணரை ஒத்திருக்கிறார்கள். யான் நிற்குந் திசைநோக்கித் தொழுகிறார்கள். போய்ப் பார்த்து வருகிறேன்” என்று அவன் கூறிப் பரதன் நின்று இடத்திற்குச் சென்று அவன் காலில் விழுந்து “ஆயிரம் இராமர் உனக்கு ஒப்பாவரோ?” என்று புகழ்ந்தான்.

45. இராமபிரான், பரதனை எவ்வாறு சமாதானம் செய்து அனுப்பிவைத்தான்? பரதன் அயோத்தியை ஆண்டதெவ்வாறு?

பரதன் இராமனை மீண்டும் வந்து அரசினை ஏற்று ஆளும் படி கூற, எந்தை குறித்த காலமளவும் யான் காட்டில் வசிக்க “நீ என் ஆணையை ஏற்று அரசாள்வாயாக” என்று இராமன் பரதனுக்குப் பணித்தான். பலவாறு முயன்றும் இராமன் நாடு திரும்பி அரசாள இசையாமையால், பரதன் தன் தமையனது திருவடிநிலைகளையாவது தந்தருளுமாறு வேண்ட இராமன் அவற்றையளித்தான். பரதன் அவற்றைத் தன் தலைமீது சுமந்தவனாய் அயோத்திக்குச் செல்லாது நந்திக் கிராமத்திற்குச் சென்று, அரியணையிலே பாதுகைகளை வைத்து, அவற்றையே இராமனாகப்பாவித்து, தான் அவன் பிரதிநிதியுடையவராக நான் நினைக்கிறேன் என்று நாட்டை ஆண்டான்.

இராமர் கதை 4.

5. சீதையை இராவணன் கவர்ந்தேகல்.

46. இராமன் தெற்கே செல்வதே தக்கதெனக் கொண்டதேன்?

தாய்மார்களும் தம்பியும் வந்து தன்னை நாட்டுக்கு மீள மாறு கேட்டதை அவனால் மறக்கமுடியவில்லை. மேலும் அவர்கள் வந்து தன்னை நாட்டுக்கு மீளும்படி வற்புறுத்துவர் என அவன் அஞ்சினான். ஆகையால் அவ்விடத்திலிருந்து தெற்கே செல்வதே தக்கதென இராமன் முடிவு செய்தான்.

47. இராமன் விராதனை வதை செய்த வரலாற்றினைச் சுருக்கமாகத் தருக.

தெற்கே இராமனும், சீதையும், இலக்குமணனும் சென்று தண்ட காரணியம் என்ற வனத்திலே தவமுனிவர்களின் உபசரிப்பைப் பெற்றனர். அன்றிரவு அங்குத் தங்கி மறுநாள் அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் தொடர்ந்து சென்றனர். செல்லும் வழியில் மலைபோன்ற ஓர் உருவம் எதிர்ப்பட்டது. அவ்வுருவமே விராதன் என்னும் அரசனாகும். அவன் இடிபோல முழங்கி, யானைத் தலையும், சிங்கத்தலையும் தொங்கிய சூலாயுதத்தை உயர்த்தியபடி,

சீதாப்பிராட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு வான்வழியே கிளம்பினான். எதிர்த்த இராமலக்குவர்மீது சூலத்தை வீசினான்; மரங்களையும், மலையையும் பிடுங்கி வீசினான். ஆனால், இராம பிரானின் அம்பு அவன் உடலை ஊடுருவிச் சென்றது. இரத்தம் ஆறுபோலப் பெருக அவன் நிலத்தில் வீழ்ந்தான். இராமலக்குவர், அவனது கைகளை வெட்டிவீழ்த்திய பின் ஒரு பெருங்குழியிலே அவனைத் தள்ளிமுடினர்.

48. இராமபிரானைத் தண்டகாரணியத்திலே வரவேற்ற முனிவர்களின் மகிழ்ச்சி எவ்வாறிருந்தது?

வெயிலில் வாடிவெம்பிய மரங்கள் பெருமழை பொழிந்த வேளையில் துளிர் விடுவது போலவும், கடலிலே வீழ்ந்து தத்தளித்தவனுக்கு மரக்கலம் கிடைத்தது போலவும் அவர்கள் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டனர்.

49. சந்தர்ப்பங் கூறுக.

“என் அப்பனே! உனக்கு நிகராவார் யார்?”

சம்பாதியின் தம்பியும், கழுகுகளின் தலைவனும், தசரதனின் உயிர்த்துணைவனுமாகிய சடாயு, இராமபிரானைக் கண்டு, அவன் கூறிய வரலாற்றினால் அவனை யார் என அறிந்து அவனைத் தழுவிப்படி “என் அப்பனே! உனக்கு நிகராவார் யார்?” என்றான்.

50. சூர்ப்பநகைக்கு இராமனைக்கண்டதும் வருத்தம் ஏற்பட்டதேன்?

இராமபிரானின் எல்லையில்லாத அழகும், வலியும், இளமையும் அவள் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. அவளை அறியாமலே அவளின் உள்ளம் இராமன் வசமாயிற்று. இராமனோடு கூடிவாழ்ந்தாலன்றித் தன் உயிர் நில்லாது என நினைந்து அவள் வருந்தினாள்;

51. சூர்ப்பநகை இராமனைக் கவரச் செய்த சூழ்ச்சியாது?

அவள் மயில் போற் சாயலும், சூயில்போற் குரலும், கொடி போல் இடையும், மலர்போல் முகமும், தளிர் போற் பாதமும் கொண்ட அழகிய பெண்வடிவெடுத்து, சிலம்பொலிக்க மெல்லென நடந்து வந்து இராமபிரான் முன்னர் நின்றாள்.

52. அவளை இலக்குமணன் எவ்வாறு அவமானப் படுத்தினான்? ஏன்?

சூர்ப்பநகை சீதையை இழித்துரைத்து, அவள் ஒரு மாய அரக்கி எனவும் அவளின் சூழ்ச்சிக்கு இராமனை இரையாக வேண்டாம் எனவும் எடுத்துரைத்து, இராமன் தன்னை மணஞ் செய்தல் வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தியதால் கோபம் கொண்ட இலக்குவன் அவளின் மூக்கையும் காதையும் அரிந்து துரத்திவிட்டான்.

53. கரதூடணர் மாண்டவரலாற்றினைச் சுருக்கமாகக் கூறுக.

கரனுந் தூடணனும் தண்டகாரணிய வனத்திலிருந்த அரக்கர் தலைவர்களாவர். அவர்கள் சூர்ப்பநகை, இராவணனுகியோரின் மாமன்மார். அவர்களிடம், சூர்ப்பநகை சென்று, அரக்கர்களை அழிப்பதற்கே இராமலக்குமணர் வனத்திற்கு வந்திருப்பதாகவும், சீதையென்ற இராமனின் மனைவி மிக்க அழகியாதலால் அவளைக் கவர்ந்து சென்று இராவணனுக்கு அளிக்கத்தான் முயன்றபோது, அவர்கள் தன் மூக்கையும், காதையும் அரிந்து விட்டதாகவும் முறையிட்டு அழுதாள். அவர்களுக்குக் கோபம் பொங்கி வழிந்தது. உடனேயே புறப்பட்டு இராமலக்குமணர் இருந்த விடத்திற்குவந்து மேகக்கூட்டம்போல அவர்களைச் சூழ்ந்து போரிட்டனர். ஆயின் அம்மேகங்களைக் கிழித்துக் செல்லும் கதிர்கள்போல இராமனின் அம்புகள் சென்று கரதூடணர்களின் யானை, குதிரை முதலிய யாவற்றையும் அழித்தொழித்தன. இறுதியில் கரதூடணரும் அழிந்தனர்.

54. இராவணன், சூர்ப்பநகையின் முறையீட்டைக் கேட்ட பொழுது அவன் உள்ளத்திலே எவ்வண்ணர்ச்சி மிக்குநின்றது?

தன் தங்கைக்கு அவமானம் நேர்ந்தது என்ற துன்ப உணர்வையும் விஞ்சி, சீதையின் அழகுத் திருவடிவைக் காணும் ஆவலுணர்ச்சியே இராவணனின் உள்ளத்தில் மிக்கு நின்றது.

55. சூர்ப்பநகை இராவணனின் ஆசையைத் தூண்டக் கூறியவை எவை?

“மூவுலகிலும் சீதைக்கு நிகரான அழகியைக்காணவியலாது. அவள் பாதம் தீண்டுதற்கே இப்பூமி பாக்கியம் செய்தது: அவளுக்குத் தோழியாகுந்தகுதி இலக்குமிக்கும்

இல்லை. அமிர்தம் போன்ற அவனைக் கண்டதும் அவன் உனக்கே உரியவள் என்று உறுதி செய்தேன். ஓவியம்போன்ற அம்மழலை மொழியானை அடைவதே, பத்துத்தலையோடும் இருபது கண்ணோடும் பிறந்ததாலாம் பயனாகும். ஆகவே அவனைக்கவர்ப்பு வர உடன் புறப்படு.''

56. மாரீசன் யார்? அவன் இராவணனுக்குக் கூறிய புத்திமதிகள் யாவை?

மாரீசன் இராவணனின் மாமன். அவனை இராவணன் அடைந்து சீதையை அடைவதற்கு உதவிபுரியுமாறு வேண்டினான். மாரீசன், பிறர்மனைவியைக் கவருதல் பெரும் பிழையென்றும், இராமபிரானால் அரக்கர்குலம் அழியுமென்றும் பல புத்திமதிகளைக் கூறினான். ஆயின் இராவணன் அவற்றைக் கேட்டிலன். இறுதியில், மாரீசன் பொன்மாணுகி இராமபிரான் இருந்த இடத்தருகிலே சென்று உலாவினான்.

57. சடாயு இறந்தவகையைச் சுருக்கமாகக் கூறுக.

மாரீசன் மாயமானாய் மாறிநின்று உலாவக்கண்டு சீதை அம் மானை விரும்பிப் பிடித்துத் தருமாறு வேண்டினான். இராமனும் அவள் வேண்டுகலை ஏற்று மானைத்துரத்தி நெடுந்தாரஞ் சென்று, இறுதியில் அதனைக் கொல்ல அம்பை விடுத்தான். மான் அம்புபட்டு இறக்கையில் இராமன் குரலிலே "ஐயோ! சீதையே! ஐயோ இலக்குவனே" என்று கதறிவீழ்ந்திருந்தது. அவ்வலறலைக் கேட்ட சீதை வற்புறுத்தி இலக்குமணனை, இராமனைத் தேடுமாறு அனுப்பிப்பன்ன சாலையிலே தனித்திருந்தான். அதுவே தக்கசமயமெனக் கண்டு இராவணன் சந்நியாசி வடிவில் வந்து சீதையைப் பன்னசாலையோடு தூக்கித் தன் புட்பகவிமானத்திலே இருத்தி, இலங்கைநோக்கிச் சென்றான். சீதை அலறினாள். அவ்வலறலைச் செவிசாய்த்த சடாயு, இராவணனோடு கடும் போர் புரிந்தான். இராவணன் தன் வாளினாலே சடாயு வின் சிறகினை அரிய அவன் நிலத்தில் வீழ்ந்து துடித்த நிலையிற் கிடக்க, அங்குச் சீதையைத் தேடிவந்த இராமலக் குவருக்கு நடந்தது கூறி உயிர்விட்டான்.

இராமர் கதை 5.

6. பிராட்டியைத் தேடல்.

58 சீதையைப் பிரிந்து தனிமையில் கவலைக்கடலில் அழுந்திய இராமபிரான், இலக்குவனுக்குக் கூறியவை யாவை ?

“என்னைப் போன்ற பாவி இந்தஉலகில் எவனுமில்லை. காட்டுக்கு வந்து என் தந்தையைக் கொன்றேன், தந்தை போன்று விளங்கிய கழுகின் வேந்தனாகிய சடாயுவையும் கொன்றேன்; சீதையையும் இழந்தேன். உன்னையும் இழக்க நேரிடுமோ, அறியேன். பலரின் உயி ரைக் காத்துச் சரணளித்தயான் என்னை மணந்தவளுக்குவந்த துன்பத்தைக் களைந்திட வலியற்றேன். யான்எங்ஙனம் உயிர் வாழ்வேன்.”

59. கவந்தனால் இராமலக்குவருக்கு ஏற்பட்ட நன்மையாது ?

இராமனுடன் போர்செய்து அவனது கைதீண்டியதாலே, தன்சாயம் நீங்கித் தேவனான கவந்தன், “நீங்கள் பெரு வீரர் என்பது உண்மையே. எனினும் சீதாபிராட்டியைத் தேடிக்கண்டு பிடிக்க நல்லதுணை வேண்டும். நீங்கள் செல்லும் வழியிலே சபரி என்ற தவமுதாட்டியைக் காண்பீர்கள். அவள் மூலம் வழிகேட்டு இரலைமலையை அடையுங்கள். அங்கு வாழும் சுக்கிரீவனோடு நட்புக்கொண்டு அவனு தவியோடு பிராட்டியைத் தேடிக்காணலாம்” என அறிவுரை வழங்கினான். அவ்வறிவுரை இராமலக்குவர்க்குப் பெரிதும் உதவிற்று.

60. சந்தர்ப்பங் கூறுக.

“நாம் யாரைத்தேடி வந்தோமோ, அவனே நம்மைத் தேடி வந்திருக்கிறான். இவனுக்கு நல் வரவு கூறி நாம் வந்த காரியத்தைச் சொல்வாய்.”

இராமனும், இலக்குவனும் வந்தகோலத்தைக் கண்டு, சுக்கிரீவன் அஞ்சிப் பெருங்குகையொன்றுட் சென்று ஒளித்தான். ஆனால் கல்வி, கேள்வி, ஒழுக்கங்களிலே சிறந்தவனாகிய அவன் மந்திரி அநுமன் இராமலக்குவரைக் கண்டு ஐயப்பட்டோ, அஞ்சியோ நில்லாது, அன்பினால் உள்ளம்

உருகி அவர்கள் இருந்த இடத்தையடைந்தான்; அவர்களின் அழகையும், வீரத்தையும், கருணை பொழியும் முகத்தையும் நோக்கி நல்வரவு கூறினான். இராமன் அவனை "யார்?" என்று வினாவ, அநுமன் தான் சுக்கிரீவனிடமிருந்து தூதாய் வந்திருப்பதை உரைத்தான். அவ்வுரைகேட்டு மகிழ்ச்சி கொண்ட இராமன் மேலே உள்ளவாறு உரைத்தான்.

61. இராமனிடந் தூதுசென்று திரும்பிப் அநுமன் சுக்கிரீவனுக்கு யாது கூறினான்? சுக்கிரீவன் இராமனைக்கண்டபொழுது வியந்து கூறியவை யாவை?

i. "வாலியென்னும் அளவில்லாத வலியையுடையானின் உயிரைப் போக்கக் காலன் வந்துள்ளான். இடர்க்கடல் கடந்தனம்" என்று இராமனைக்கண்ட தன்மகிழ்ச்சிப் பெருக்கை அநுமன் எடுத்துரைத்தான்.

ii. சுக்கிரீவன், உலகில் உள்ளார் செய்த புண்ணியங்கள் எல்லாந் திரண்டு இருவீரராய் 'உருவெடுத்து வந்துள்ளனவென்றும், இவ்விருவராலும் மானிடம் தெய்வத்திலும் உயர்ந்துவிட்ட தென்றும் வியந்து கூறியவனாய், இராமலக்குவரை அணுகினான்.

62. வாலிக்கும், சுக்கிரீவனுக்கமேற்பட்ட விரோதத்தினைச் சுருக்கமாகத் தருக.

வாலி சுக்கிரீவனின் அண்ணன். அவன் கிட்கிந்தையிலிருந்து அரசுசெய்தான். வாலி பெருவலி படைத்தவனாய் சுக்கிரீவன் அவனுக்கு இளவரசனாய் இருந்து வந்தான்.

இவ்வாறிருக்க ஒரு கால் வாலியோடு மாயாவி என்ற அரசுக்கள் போர்செய்ய வந்து அறை கூவினான். போர் சில காலம் நடந்தது. இறுதியில் வாலிக்காற்றாத மாயாவி புறமுதுகு காட்டி ஓடிச் சென்று ஒரு பிலத்தினுள் நுழைந்து விட்டான்.

வாலியும் விடாது அவனைத்திராத்திப் பிலத்தினுள்ளே சென்றவன் நெடுநாளாகியுந் திரும்பவில்லை. வாலி திரும்பாமையால் அவனுக்கு ஏதோ ஆபத்து நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டும் என்று கருதிய சுக்கிரீவன், தனக்கும் ஆபத்து நேரலாம் என்று அஞ்சிப் பிலத்தை ஒரு கல்லால் மூடி விட்டு, முடிசூடி ஆட்சிபுரிந்தான். ஆனால் வாலிக்கு அவன்

அஞ்சியது போல எவ்வித ஆபத்தும் நேரவில்லை. அவன்மாயா வியைக் கொண்டு பிலவாயிலுக்குத் திரும்பியபொழுது, பிலம் மூடப்பட்டிருத்தல் கண்டு, கோபமும், ஐயமும் கொண்டவனாய்க் கல்லை உதைத்துத் தள்ளிவிட்டு வந்து, தம்பியைக் கண்டவாறு ஏசிக் கிட்கிந்தையிலிருந்து வெளியே துரத்தினான். அவன் மனைவியாகிய உருமையையும் கவர்ந்து தன்மனைவியாக்கிக் கொண்டான்.

அன்றிலிருந்து சுக்கிரீவனும் அவன் பரிவாரங்களும் இரலை மலையில் ஒளித்துவாழ்ந்தனர்.

63. இராமபிரான் எவ்வாறு வாலியைக் கொண்டு சுக்கிரீவனுக்கு அரசளித்தான் ?

சுக்கிரீவன் இராமபிரான் ஏவியபடி, வாலியைச் சென்று போருக்கழைத்து அவனோடு கடும்போர் புரிந்தான். அவ் வேளையிலே மறைந்துநின்ற இராமபிரான் சுக்கிரீவனுக்கும், வாலிக்கும் வேறுபாடு தெரியாது அம்பு தொடுக்கத் தயங்கி நின்றான். சுக்கிரீவனால், வாலியின் தாக்குதலைத் தாங்கக் கூடவில்லை. அவன் ஏமாற்றத்தோடும், துக்கத்தோடும் இராமன் இருந்த இடத்திற்கு ஓடிவந்தான். இராமன் தான் வாலிமீது அம்புவிட முடியாதிருந்த காரணத்தைக் கூறி, அவனைக் கொடிப்பூ மாலையை அடையாளத்திற்காய் அணிந்து செல்லுமாறு வேண்டினான். அவ்வாறே சுக்கிரீ வனும் கொடிப்பூ மாலையை அணிந்து சென்று மீண்டும் வாலியைப் போருக்கு அறை கூவினான்.

வாலியும் வெகுளியோடு, போர் செய்யப் புறப்பட்டான். அவனை, அவன்மனைவி தாரைதடுத்தான். “உயிர்தப்ப ஓடிச் சென்ற உன் தம்பி மீட்டும் போர் செய்ய வந்தது ஏன்? அவன் பக்கபலம் வேறு இருப்பதாலேதான் இவ்வாறு அட்டகாசம் செய்கிறான். அப்பக்கபலம் யாரெனின் அவனே அயோத்தியிலிருந்து வந்த பெருவீரனாகிய இராமனாவன்; ஆதலால் நீ போருக்குப் போகாதே” என்று அவன் பல அறிவுரைகள் கூறினான். ஆனால் அவற்றை வாலி கேட்க வில்லை. “இராமன் அறத்தினை அறிந்தவன், தன் அரசையே சிறியதாய் கேட்கத் தன் தம்பிக்குக் கொடுத்தவன்; தம்பி யரையே உயிர்போல நேசிப்பவன். அவன் எனக்கும் என் தம்பிக்கும் நடக்கும் போரிலே அம்பு தொடுப்பானே? நீ தவறாக இராமனை எண்ணிவிட்டாய்” என்று வாலி கூறிச் சென்று போர்தொடங்கினான். சிறிது போர் நடந்தபின் இராமன் ஏவிய பாணம் வாலியின் மார்பைத் துளைத்தது.

வாலி அம்பை மார்பிலிருந்து பிடுங்கிப்பார்த்தான். அதில் இராமநாமம் எழுதப்பட்டிருந்தது. வாலிக்கு நாணமும், வியப்பும், கோபமும் எழுந்தன. அவன் இராமனை ஏசினான். இராமபிரான் அவ்வேளையிலே வாலிமுன் தோன்றித் தான் வாலிமீது அம்பு தொடுத்த காரணத்தை விளக்கினார். வாலி இராமபிரானின் தெய்வத்திருக்கோலத்தைக் கண்டு அதில் ஈடுபட்டு வணங்கியவனாய்க் கோபம் ஆறினான்; தன் மகன் அங்கதனை இராமனிடம் அடைக்கலமாய் விடுத்து இறந்தான்.

64. சீதையைத் தேடுவதிலே இராமபிரானுக்குச் சுக்கிரீவன் எவ்வாறு உதவினான் ?

மழைக்காலம் முடிவுற்றதும் சுக்கிரீவனும், அநுமனும் இராமபிரானிடம் வந்து அவரை அழைத்துச் சென்று தமது கோடிக்கணக்கான வானரசேனையினைக் காட்டினர். இராமபிரான் தங்காரியம் வெற்றியாய் முடியும் என்று மகிழ்ந்தார். உடனே சுக்கிரீவன் சீதாபிராட்டியைத் நான்கு திசைகளிலும் தேடிவரத் தன்சேனாவிரரை அனுப்பினான்.

இராமர் கதை 6.

7. பிராட்டியை அநுமன் காணல்.

65. சந்தர்ப்பங் கூறுக.

“உனக்கு நிகராக இவ்வுலகிலே வேறுயாருமில்லை. இந்தப் பெருங்காரிய சாதனை உன்னாலேயே நிறைவுறும் என நம்புகிறேன்.”

சுக்கிரீவன் வானரசேனையினை நான்கு திசைகளிலும் செல்லவிடுத்து, அநுமனைத்தனியே அழைத்தான்; அழைத்து அவனே இக்கருமத்தினைச் சாதிக்கக் கூடியவன் என அவனைப் பலவாறு பாராட்டினான். ஆற்றல், அறிவு, உபாயம், அன்பு யாவும் குறைவறப் பெற்ற அநுமனிடம் இப்பொறுப்பை அளித்த வேளையிலே சுக்கிரீவன் மேற்கண்டவாறு கூறினான்.

66. இராமபிரான், சீதைக்குக் காட்டவென அநுமனுக்கு அளித்த அடையாளப் பொருள் யாது ?

சீதைக்கு, அநுமனே இராமபிரானின் தூதுவனென நம்பு தற்கு அடையாளமாக, இராமபிரான் தன் கணையாழியைக் கொடுத்தான்.

67. வானரப்படை சுக்கிரீவனுக்கு உரைத்த செய்தி யாது? அச்செய்தி இராமனுக்குச் சிறிது ஆறு தலை எவ்வாறு ஏற்படுத்தியது?

வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு ஆகிய மூன்று திசைகளிலுஞ் சென்ற வானரவீரர் அங்கெல்லாம் ஒரு மாதம் வரை சீதையைத் தேடியுங் காணாது திரும்பினர். “அரசே! தெற்குத் திசையிலே சென்றுள்ள அநுமனுக்கே பிராட்டியைக் காணும் பாக்கியம் இருக்கிறது போலும்; அரக்கன் சீதையைத் தூக்கிச் சென்ற தெற்குத்திசையிலேயே அவன் சென்றுள்ளான். அவன் இன்னுந் திரும்பவில்லை. அவன் வெற்றியுடன் வருவான்” என்று அவர்கள் கூறினர். அநுமனின் திறமையில் இராமபிரானுக்கு நம்பிக்கையிருந்த மையால் அவன் மனம் சிறிது ஆறுதல் பெற்றது.

68. அநுமனும் சீதையைத்தேட எடுத்த முயற்சிகளைச் சுருக்கமாகக் கூறுக.

அநுமனுடன், வாலியின் மகனாகிய அங்கதனும், சாம்பவன் என்பவனும் போயினர். அவர்கள் தென்றிசையிலுள்ள மலைக்குகைகள், வனங்கள் முதலான பல இடங்களிலுஞ் சீதையைத் தேடியுங் கண்டிலர். பின்னர் வேங்கட மலையைக் கடந்து தொண்டைநாடு, சோழநாடு, பாண்டிநாடு முதலாம் நாடுகளிலுந்தேடியும் ஏமாற்றமேயடைந்தனர். இறுதியில் மகேந்திரமலையை அடைந்த பொழுது அங்குத் தென்கடலைக் கண்டனர். சீதையைத் தேடிவந்து ஒருமாதமாகியும் அவளைக் காணாமையால் வருந்திய அவர்கள், சடாயுபோல இனி உயிர்விடலே தக்கது என்று கருதி அது பற்றி உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

69. அநுமன் முதலியோர் மகேந்திரமலையிலே யாரைக் கண்டனர்? அவனால் அவர்கள் அடைந்த நன்மையாது?

சூரியனின் சாபத்தினாலே சிறகெரிந்து மகேந்திரமலையிலே வசித்து வந்த சடாயுவின் தமையனாகிய சம்பாதி என்ற கழுகரசனை அவர்கள் கண்டனர். சடாயுவாகிய தன் தம்பி இறந்த செய்தி கேட்டுச் சம்பாதி பிரலாபித்தான். பின்

னர் தானும், இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்றதைக் கண்டதாய்க் கூறி, இலங்கைக்குச் சென்று சீதையைத் தேடுமாறு உரைத்தான். இவ்வாறு சீதையின் இருபிடத்தை அறிதற்குச் சம்பாதி கூறிய செய்தி அவர்களுக்கு உதவியமையால், அவனைச் சந்தித்தது அவர்களுக்கு நன்மையாயிற்று.

70. கடலைக்கடந்து சென்று இலங்கையிலே சீதையைக் காணும் வல்லமை அநுமனுக்கே உண்டு என்று வானரவீரர் நினைத்தமை ஏன்?

அநுமன் தவத்திலே மிக்க நாட்டமுள்ளவன்; பிரமச்சாரி; பல சித்திகள் கைவரப்பெற்றவன். சக்கிரீவனின் அமைச்சராய் விளங்கிய சொல்லின் செல்வன். எனவே நெருக்கடிகளைச் சமாளிக்கும் மதிவலியும் அவனுக்கிருந்தது. இக்காரணங்களாலேயே வானரவீரர் அநுமனை இலங்கை சென்று கருமத்தினை முடித்துவர வல்லவன் என்று கருதினர்.

71. அநுமன் கடலைக்கடந்த சிறப்பினை விளக்குக.

அநுமன் உலகையளந்த திருமால் போன்று விசுவரூபம் எடுத்து ஆகாயமளாவி நின்றான். அவன் மகேந்திரமலையிலே காலே அழுத்திக் கொண்டு பறக்க முயன்றான். அவ்வேளையில் அவனது பாரத்தினைத் தாங்கமுடியாது மகேந்திரமலை பூமியுள்ளே அழுந்துவதாயிற்று. அதனால் மலைப்பாம்புகள் நசுங்கி வெளிவந்தன. யானைகள் தும்பிக்கைகளை நீட்டியபடி கதறின. பெண்சிங்கங்கள் இளங்குட்டிகளைக் கெளளிக் கொண்டு பயந்தோடின. புலிகளெல்லாம் அஞ்சி வெளியேறின. இவ்வாறு மகேந்திரமலை அல்லோலகல்லோலப்பட்டது. அநுமன் தன் மூச்சையடக்கி, கால்களையும் வாலையும் பின்னையும், கைகளை முன்னையும் நீட்டி வான்வழியே கிளம்பிச் சென்றான். அவன் சென்ற வேகத்தால் காற்றும் பேரோசையுடன் வீசிற்று. மரங்கள் அக்காற்றினால் வேரோடு பறிக்கப்பட்டுக் கடலுள் வீழ்ந்தன. அநுமன் இராமநாமத்தை உச்சரித்தபடி, வழியிலே அங்காரதாரை என்ற அரக்கியையுங் கொண்டு, இலங்கையிலுள்ள பளிங்குமாமலையிற் பாய்ந்தான்.

72. அநுமன் கண்ட இலங்கைக் காட்சியைச் சுருங்கத் தருக.

இலங்கையில் மரங்களெல்லாங் கற்பகத்தருவைப் போல விளங்கின. அவை ஒளிவிடுங்காட்சி பளிங்கினை நினைவுறுத்

திற்று. மாடமாளிகைகளின் சுவர்களிலே பொன்னும், மணியும் பதிக்கப்பட்டு ஒளிகான்றன.

73. இலங்கை மக்கள் எவ்வாறு விளங்கினர் ?

ஆடவர் உரமும், வலியும், வீரமும் உடையோர். பெண்கள் ஆடலிலும், பாடலிலும் வல்லவர். இவர்களின் அடிமைகளாய் இவர்கள் ஏவியதைச் செய்து கொண்டிருந்த தேவர்களின் அவல நிலையையும் அநுமன் இலங்கையிற்கண்டான். இவ்வாறு இவர்கள் அடிமைகளாதற்கு அரக்கர் செய்த தவத்தையும் அவன் வியந்தான்.

74 சோலையிலே சிறையிருந்த பிராட்டி எவ்வாறு விளங்கினாள்? அவளைக்கண்ட அநுமன் அடைந்த மகிழ்ச்சி நிலையினை விளக்குக.

i. மேகக்கூட்டங்களின் நடுவே தோன்றும் மின்னலைப் போலவும், புவிக்குழாஞ் சூழத்தவிக்கும் மான் போலவும் விளங்கினாள்.

ii. பிராட்டியைக் கண்டதும் அநுமன், "தருமம் அழிந்திலது, யானும் இறக்க மாட்டேன்; தேடினேன், கண்டேன். இவள் பிராட்டியே" என்று கூறி அங்குமிங்கும் பாய்ந்தோடினாள்; அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

75. இராவணனுக்கும், சீதாப்பிராட்டிக்குமிடையே நடைபெற்ற உரையாடலைத் தருக.

இராவணன் : (பலசிகரங்களையுடைய மலைபோன்ற தோற்றமும், சிகரங்களிலிருந்து வழிந்தோடும் அருவி போன்ற உத்தரீய மணிந்த தோள்களுமாய் வந்து பிராட்டியின் பாதங்களில் வீழ்ந்து) குயில் போன்ற குரலாளே! உன்னை அடியேனுக்கு என்று கிடைக்கும்? உன் கணவன் அவலக் குரலோச்சி இறந்ததைக் கேட்டனையோ? உன் இளமையும், பெண்மையும் அழகும் அநுபவிப்பவரின்றிப் பாழாகின்றன. என்னையடைந்தால் மூவுலகச் செல்வமும் உனக்குக்கிடும். அதனை ஏன் இகழ்கின்றாய்? என்னை அடிய வனாக்கி அருள்புரி.

சீதாபிராட்டி : (பெருஞ்சிற்றத்துடன்) அடா துரும்பே! வஞ்சனையாக ஒரு மாளை ஏவி என் தலைவன் அதனைத்திரைத் திச் செல்ல, தனியளாய் இருந்த என்னைக் கவர்ந்த நீயோ வீரன்? என் தலைவர் இறந்தாரல்லர். உன் பத்துத்தலையும், இருபது தோள்களும் அவரின் அம்பிற்கு இரையாகி

அழிவது உறுதி. சுரதூடணர் அவரால் அழிந்தது நீ அறிந்த தொன்றன்றோ? உன் தீச்செயலால் உன் நகரமும், மக்களும் வீணே அழியப்போவதை நீ காண்பாய் உன் செல்வம் யாவும் எனக்குத் தூசு.

(இராவணன் பேசவும் இயலாது கோபாவேசனாய்க் காவலரக்கியரை அச்சுறுத்திவிட்டு' அவ்விடத்தினின்றுஞ் செல்கின்றான்.

76. காவலரக்கியரைத்தன் மந்திரவித்தையாலே தூங்கச் செய்த அநுமன், சீதாபிராட்டியை வணங்கி இராமனின் கணையாழியைக் கொடுத்த பொழுது பிராட்டி அடைந்தமகிழ்ச்சி நிலையை விளக்குக பிராட்டி, இராமபிரானின் கணையாழியைப் பெற்றதும், இறந்த குழந்தையை உயிர்த்த மலடியைப் போலானான். விழியை இழந்து அதனை மறுபடியும் பெற்ற ஒருயிர் போலவுமானான். அக்கணையாழி பிராட்டிக்கு இறந்த உயிரை மீட்கும் மருந்துபோல ஆயிற்று.

77. பிராட்டியைத் தோளிலே தூக்கிச் சென்று இராமனிடம் சேர்க்க விரும்பிய அநுமனின் வேண்டுகோளைப் பிராட்டி மறுத்ததேன்?

i. சடாயுவுக்கு நேரிட்ட கதி அநுமனுக்கும் ஏற்படலாகாது என்கொண்ட அருளுள்ளத்தின் காரணத்தாலும்,

ii. அவ்வாறு தான் செல்வது இராமனின் புகழுக்கும் வீரத்துக்கும் இழுக்கு என்ற காரணத்தாலும் பிராட்டி அநுமனின் வேண்டுகோளை மறுத்தாள்.

இராமர் கதை 7.

8. அநுமன் மீளுதல்.

78. அநுமன் சோலையை அழிக்கலுற்ற காரணம் யாது? அவனால் அழிவிற்குள்ளானவை எவை?

“சீதாபிராட்டியை அரக்கர் சிறைவைத்திருக்குஞ் செய்தியை இராமனுக்குச் சென்று சொல்வதனாலே தனக்கு

யாதும் பெருமையில்லை என்றும், அதனால் இராமனுக்கு உதவி செய்ததாகாது என்றும் அநுமன் கருதியமையே, அவன் சோலையை அழிக்கலுற்ற காரணமாகும்.

அவனது வலிய கைகளுக்கும் கால்களுக்கும் ஆற்றாது சோலையிலிருந்த சந்தனம், கற்பகம் முதலிய மரங்கள் வானிலும், நான்கு திசைகளிலும் வேரோடு பறந்தன. மண்டபங்கள் இடியுண்டன, குளங்கள் தூர்ந்தன, பறவைகள் பறந்தன, விலங்குகள் பயந்தோடின, பிராட்டி சிறையிருந்த மரந்தவிர்ந்த மற்றவை யாவும் அழிந்தன. அசோகவனம் தன் வனப்பை முற்றாக இழந்தது.

79. அரக்கியர் திடுக்குற்றெழுந்து குரங்குபற்றி வினாவிய பொழுது சீதாபிராட்டி அளித்த விடையாது?

“அரக்கர்களின் மாயங்களை உணரும்ஆற்றல் எனக்கில்லை”

80. இராவணன் குரங்கைப்பிடிக்க யார், யாரை அனுப்பி வைத்தான்? அவர்களுக்கு நேர்ந்தது யாது?

முதலில் கிங்கரர், சம்புமாலி என்போர் அனுப்பப்பட்டனர். பின்னர் பஞ்ச சேனாதிபதிகள் அனுப்பப்பட்டனர். இறுதியில் இராவணனின் மகனாகிய அட்சகுமாரன்வந்தான்.

கிங்கரனும், சம்புமாலியும் குரங்கொன்றாலேயே மாண்டனர். பஞ்சசேனாதிபதிகளுக்கும் அதேகதி ஏற்பட்டது. இறுதியில் அட்சகுமாரன் நிலத்தோடு தேய்க்கப்பட்டிறந்தான்.

81. அநுமன் இறுதியில் கட்டுண்டு இராவணசபைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட வகையைக் கூறுக.

தன் தம்பி இறந்த செய்தியைக் கேள்வியுற்ற இந்திரசித்து பெருங்கோபத்துடன் அநுமனைப் பிடிக்கப்படையுடன் வந்தான். அநுமனைப் போர்செய்து பிடித்தல் ஆகாது என்பதை விரைவிலுணர்ந்த அவன் தன்தவத்தினாலே பெற்ற அயன்படையால் அநுமனைக் கட்டிவிட்டான். அரக்கசேனை வெற்றி ஆரவாரம் செய்தது. அநுமனுக்குச் சீதையின் அருளும், இராமநாமபயனுமே அக்கட்டினை அறுக்கப் போதியனவாயிருந்தன. ஆனால் அவன் கட்டை அறுக்க விரும்பவில்லை. இராவணனைக் கண்டு, அவன் பிராட்டியைத்

தொடர்ந்து சிறைவைத்திருப்பதால் நிகழக்கூடிய விளைவுகளை அவனுக்கு எடுத்துரைத்து, சீதையை விடுவிக்கலாம் என்று அநுமன் கருதினான். அதனால் கட்டை அறுக்காமலே அரக்கரால் இழுப்புண்டு இராவணனின் அவைக்களத்தையடைந்தான்.

82. இராவணன் அநுமனை யாரென்று வினாவினபோது அவன் இறுத்த பதிலையாது?

“நான் இராமபிரானின் அடிமை. இராமபிரான் ஆதி அந்தமில்லாத முதல்வன்; தீயோரை அழித்து நல்லோரின் துயர்களைந்து தருமத்தை நிலைநிறுத்தப்பிறந்தவன்; அயோத்தியின் மன்னன். அப்பெருமானின் பிராட்டியைத்தேடித் தெற்கே வந்த வாலியின் மகனாகிய அங்கதனின் தூதுவன் யான்”

83. இராவணன் கோபமடையுமாறு, பிராட்டியை விடுதலை செய்யும்படி அநுமன் கேட்டபொழுதும், அவன் அநுமனைக் கொல்லாததேன்?

முதலில் அவன் அநுமனைக் கொல்லுமாறு அரக்கருக்குக் கட்டளையிட்டதுண்மையே. பின்னர் விபீடணன் தூதரையும், மாதரையும் கொல்லுவது அரசதருமமன்று என்று கூறியதால் இராவணன் அவனைக்கொல்லாது அவனது வாலைச்சுட்டுத் துரத்திவிடும்படி கட்டளையிட்டான்.

84. சந்தர்ப்பம் கூறுக.

“சீதையோடு பேசி, பூஞ்சோலையை அழித்து அட்சன் முதலியோரைக் கொண்டு, மனிதரின் திறமையை அரக்கருக்குச் சொல்லவந்த குரங்கின் கதியை வந்து பாருங்கள்”

இராவணன் கட்டளைப்படி ஆயிரக்கணக்கான ஏவலர்கள் அநுமனை வெளியே கொணர்ந்தனர். நாட்டில் உள்ள கயிறுகள் யாவற்றையுங் கொணர்ந்து அவற்றால் அநுமனைக் கட்டினர். முதலிலே இந்திரசித்தன் பிணித்த அயன்படையை விடுவித்தனர். வாலிலே பழந்துணிகளைச் சுற்றி எண்ணெயூற்றித் தீ மூட்டினர். பின்னர் நகரவீதிகளெல்லாம் அநுமனை இழுத்துச் சென்று புதினம் பார்க்க வருமாறு மக்களை மேற்கண்டவாறுகூறி அழைத்தனர்.

85. அநுமனின் வாலில் மூட்டியதீ அவனைச் சுடாத தேன் ?

சீதாபிராட்டிக்கு அரக்கர், அநுமனுக்கு நேர்ந்த கதியினை எடுத்துரைத்துப் பரிகசித்தனர். அச்செய்து கேட்டுப் பதைத்துத் துடித்த பிராட்டி “தீயே! என் கற்பின் மீது ஆணையாக அநுமனை நீ சுடாதே” என்று வேண்டிக்கொண்டாள். எண்ணெய் தேய்த்த துணி எரிந்தும் அது அநுமனைச் சுடவில்லை. “இது எம்பிராட்டியின் கற்புத் திறத்தால் விளைந்ததே” என்று அநுமன் மகிழ்ந்தான்.

86. அநுமன் இலங்கையை எரித்த வகையினைச் சுருங்கத்தருக.

அரக்கர்கள் அநுமனை அடித்தனர், வதைத்தனர். அவன் யாவற்றையும் பொறுத்துக்கொண்டு நகர எல்லையை வந்தடைந்தான். அங்குத் தன் உடலைச் சிறிதாக்கிக் கட்டுக்களினின்றும் விடுபட்டான்; பின் மாளிகைகளிலே தாவிச் சென்று யாவிற்கும் தீ மூட்டினான். மயன் என்ற தச்சனால் ஒப்பற்ற அழகுடன் கட்டி முடிக்கப்பட்ட இலங்கை மாநகரம் தீவாய்ப்பட்டு அநுமனை, கோட்டை, கொத்தளங்கள் யாவும் எரியலாயின.

87. அநுமன் இலங்கையிலிருந்து தப்பி வந்த வகையினைக் கூறுக

மனைகளும், மாளிகைகளும் எரியுண்டு எரிகொள்ளிகள் தம்மீது விழுந்த பொழுது அரக்கர்களும், அரக்கியரும் நோவாற்றாது கடலுட் சென்று குதித்தனர். ஒரு குரங்கின் வாலிலிட்ட நெருப்பு நாட்டையே அழித்தது என்று நினைப்பதே இராவணனுக்கு அவமானத் தருவதாயிருந்தது. அவன் குரங்கைப் பிடித்து வருமாறு ஆயிரக்கணக்கான அரக்கரை ஏவினான். அநுமனோ தன்வாலால் அவர்களை வளைத்துப் பிடித்துத் தரையில் மோதி அழித்தான். அரக்கரின் குருதி தரையிலே வெள்ளமெனப் பாய்ந்தது. இவ்வாறாக அநுமன் சென்று கடலுள் மூழ்கித் தீயையும் அனைத்து, பிராட்டியையும் வணங்கி விடை பெற்றவராய் மகேந்திர மலையை நோக்கி விரைந்து பறந்தான்.

88- அநுமன் போர் நிகழ்த்தியமையையும், அரக்கரின் வலியையும் வானரவீரர் எவ்வாறறிந்தனர் ?

அநுமனின் உடலில் ஆங்காங்கே காணப்பட்ட காயங்களால் அநுமன் போர் நிகழ்த்தினான் என்பதையும், தேவி மீளாமையால் அரக்கர் வலிபடைத்தவர் என்பதையும் வானரவீரர் அறிந்தனர்.

89. அநுமன் சொல்லாத நிலையிலும், இராமபிரான் சீதாபிராட்டியை அவன் கண்டு வந்துள்ளான் என்பதை எவ்வாறறிந்தான்?

அநுமன் இராமபிரானை வந்தடைந்தும் அவன் காலிலே வீழ்ந்து வணங்காது, பிராட்டி சிறையிருந்த தென்றிசையை நோக்கிய தலையோடுங் கூப்பிய கையோடும் நின்றான்; அத்திசையை நோக்கி வீழ்ந்து வணங்கினான். இச்செயல்கள் பற்றிச் சிந்தித்துப்பார்த்த இராமபிரான், “தேவி உயிரோடிருக்கிறாள். இவன் அவளைக்கண்டு வந்துள்ளான். அவன் கற்புந் திறம்பவில்லை” என்று உணர்ந்து பேருவகையடைந்தான்.

90. தேவதச்சனால் மீண்டும் இலங்கையை முன்னரிலுஞ் சிறந்த அணிநகராக்குவித்த இராவணனின் மந்திராலோசனைச் சபையிலே நடந்தவற்றை விபரிக்குக.

“குரங்கொன்று நம் நகரைச் சுட்டது. நகரின் அழகும், சிறப்பும் கெட்டன. கிளையும், நண்பரும் பட்டனர். எமக்கு நீங்காத அவமானம் நேர்ந்தது. ஆனால் நான் இறவாது இன்னமும் அரியாசனத்திலிருக்கிறேன். இவ்வளவும் இழைத்த குரங்கோ தப்பி ஓடிவிட்டது. இப்பகையை எப்படிப் போக்கலாம்?” என்று இராவணன் சபையிலே கூடியிருந்தோரைக் கேட்டான். இராவணனின் மந்திரியாகிய மகேந்திரன் முதலானோர் “போருக்கு உடன் புறப்படல் வேண்டும்” என்றனர் ஆனால் கும்பகருணனோ-இராவணன் தம்பியோ - பிறன்மனைவியை நயத்தலாகிய பெரும்பழியை விடப் போர்ப்பழி பெரிதன்று. உடனே போர்க்குப் புறப்படுவோம்” என்று இராவணனை இழித்துக் கூறினான். அவன் போர்செய்வதே சிறந்தது என்றமை பரிசுசித்தலே யெனினும், இராவணன் போர்க்குப் புறப்படலே முடிவாகக் கொண்டு எழுந்தவேளையில், அவன் மகன் இந்திரசித்து, தான் முதலிற் செல்வதாகக்கூறினான். அதுகாலை வீரீடணன் எழுந்து “பிள்ளைப் பேச்சைக் கொள்ளலாகாது” என்று கடிந்துரைத்தான்; மானுடப் பெண்ணொருத்தியால் இலங்கை

அழியும் என்ற சாபத்தினை நினைவூட்டினான். இராமபிராணின் வில்லாற்றலை வியந்தான், இராமன் பரம்பொருளே என்ற உண்மையை எடுத்துரைத்தான். அவனோடு போர்க்குச் செல்லின் அரக்கர்குலமே வேரோடழியும், என்றான்.

அவனது அறிவுரைகளைக் கேட்டுச் சினங்கொண்ட இராவணன், “எனக்கு நீ நஞ்சு.” என்று அவனைக்கடிந்து பேசி இலங்கையினின்றுத் துரத்திவிட்டான். விபீடணனோடு அரக்கர் நால்வருமாகச் சென்று இராமபிராணை அடைக்கலமாய் அடைந்தனர்.

91. இராமபிரானும், வானரசேனையும் இலங்கையை எவ்வாறு வந்தடைந்தனர்?

பெரும் பாறைகளையும், மரங்களையும் பெயர்த்து வந்து வானரப்படை கடலினிடையே இட்டுக் கடலைத்தார்த்து அணைக்கட்டியது. அவ்வணை வழியாக இராமபிரானும், வானரரும், விபீடணனும், எழுபதுவெள்ளம் சேனையும் இலங்கை வந்தடைந்தனர்.

இராமர்கதை - 8

9. இராமன் அயோத் திக்குமீளல்.

92. சந்தர்ப்பங் கூறுக.

“கல்லினும் வலியதோளாய்! உன்னைக் கொடியோன் கொன்றானாகில், அம்புமாரி பெய்து நான் அரக்கனைக் கொன்றேனாயினும் தோற்றேலைல்லனோ? என்ன நினைத்து என்ன செய்தாய்”

இராவணன் கோபுரத்தின்மீது ஏறிநின்று அரக்கர்கள் சூழ இராமனையும், அவன்படைகளையும், வீரர்களையும் நோக்கிக் கொண்டிருந்தபொழுது, யாரும் எதிர்பாராத சமயத்தில் சுக்கிரீவன், இராவணன், நின்ற கோபுரத்திற்குதித்து அவன்முன் நின்றான். இராவணன் “நீ வந்த காரணம் யாது?” என்று கேட்டான். சுக்கிரீவன் யாதொன்றும் பேசாது இராவணனது மார்பிலே தன் கைகளாலே குத்தினான். பின் இருவர்க்குமிடையே மற்போர் நிகழ்ந்தது.

திடீரென்று சுக்கிரீவன் இராவணனின் மணிமகுடங்களைப் பறித்துக் கொண்டு இராமனிடம் மீண்டான். அதுகாலை சுக்கிரீவனை இராமன் தழுவிக்கொண்டு கண்ணீர் பெருகத் தழுதழுத்த குரலில் மேற்கண்டவாறு கூறினான்.

93. சுக்கிரீவனின் செயலால் மானமழிந்த இராவணனின் மந்திராலோசனைச் சபையில் நிகழ்ந்தவையாவை?

இராவணன், வானரச்சேனை மதிலின் நாற்புறத்தையும் வளைத்துக் கொண்டது. என்று ஒற்றரால் அறிந்து மிக்க கோபமடைந்தான். உடனே தன்மந்திரிமாரை அழைத்து ஆலோசனை கேட்டான். நிகும்பன் என்பான், “கல்லும் மரமுமே வானரவீரரின் ஆயுதங்கள். இவர்களை அரக்கரை வெல்லவல்லார்?” என்று இகழ்ந்தான். மாலி என்பவன், “பிராட்டியைச் சிறைவிடுத்து இராமபிரானிடம் அடைக்கலம் புகுதலே நலம்” என்றான். இராவணன் மாலியின் ஆலோசனையை இகழ்ந்து தானே போரிடச் செல்வதாகக் கூறிச் சேனையை அணிவகுக்குமாறு கட்டளையிட்டான்.

97. அங்கதன் தூதுசென்றதைச் சுருங்கக் கூறுக.

இருதிறத்துச் சேனையும் அணிவகுத்து நின்றபொழுது, “போர் தொடங்குவதற்கு முன்பு தூது அனுப்புதலே முறை” என்று இராமன் கூறி அங்கதனைத் தூதனாய் அனுப்பினான். அங்கதனும் அம்புபோல விரைந்து சென்று இராவணன் முன் நின்றான். இராவணன் மிகுந்த கோபத்தோடு “வந்தகாரணத்தைச் சொல்” என்றான். அங்கதன், “தேவியை விடு; அன்றேற் செருக்களத்து ஆவியை விடு” என்றான். இதனால் வெகுளியடைந்த இராவணன் அரக்கர் நால்வரை, அங்கதனைத் தூக்கி எற்றுப்படி விடுத்தான். அங்கதன் அந்நால்வரையும் கொன்று, இராமன்பால் திரும்பி, “மூர்க்கன் முடித்தலை பத்தும் அற்றபோதன்றி ஆசை அறன்” என்று கூறினான். இராமன் அதுகேட்டுப் போரைத் தொடங்குமாறு கட்டளையிட்டான்.

95. போரிலே இராமன் காட்டிய பெருந்தன்மையை விளக்குக.

போர்தொடங்கியது. சுக்கிரீவன் தலைமையிலே வானரச்சேனை வீரமாகப் போர்புரிந்தது. அதனால் அரக்கர் படைத்

தலைவனான வச்சிரமுட்டி இறந்தான். பின் இராவணனே போர்க்களம் வந்து இலக்குமணன். சுக்கிரீவன், அநுமன் முதலானோரோடு பொருதான். இலக்குமணனின் போர்த் திறத்தை வியந்த இராவணன், பிரமனிடம் தான் பெற்ற வேற்படையை அவன்மீது ஏவினான். அதனால் இலக்குமணன் மயங்கி வீழ்ந்தான், அநுமன் அவனைத் தூக்கிச் சென்று இராமன் முன்புவிட அவன் மயக்கம் நீங்கி எழுந்தான் பின் இராமபிரான் போர்க்களம் வந்து இராவணனோடு போரிட்டார். அவ்வேளையில் அவன் அநுமனின் தோளில் அமர்ந்திருந்தான். போரில் அரக்கசேனை அழிந்தது. இராவணன் தன் முடியும், தேரும், ஆயுதமும், அணிகளும் இழந்து போர்க்களத்தில் வெறுங்கையோடு நின்றான். இராமன் நினைத்திருந்தால் இராவணனை அந்நிலையிலே கொன்றிருக்கலாம். ஆனால் ஆயுதமற்றவனைக் கொல்லல் போர் அறமன்றென்று கருதிய இராமன், இராவணனை நோக்கி, “அறத்தினாலன்றி அமரில் வெல்லுதல் தேவர்க்கும் அரிது என்பதை அறிந்து கொள். சிறையில் வைத்தவனை விடுவி. விபீடணனை அரசனாக்கி அவனுக்கு ஏவல் செய்து வாழ். இதற்கு நீ விரும்பினால் உன் தலைகளைக் கொய்யேன். விரும்பாயானால் நாளை போர்க்கு வா” என்று கூறினான். இராவணன் நாணத்தோடு நகர்திரும்பினான். இராமனின் இச்செயல் அவனது பெருந்தன்மையை நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

96. கும்பகருணனுக்கும், விபீடணனுக்கு மிடையே நடந்த உரையாடலைத் தருக.

(மிகவும் முயன்று துயிலெழுப்பப்பட்ட கும்பகருணன், இராவணனுக்கு சீதையை விடுத்து, இராமனைப் பணிந்தொழுகுமாறு அறிவுரை கூறினான். அவற்றை ஏற்காது சினங்கொண்ட தமையன் பொருட்டாகப் போர் செய்யக் கும்பகருணன் போர்க்களம் வருகிறான், அவனது பேருருவினைக் கண்டு வானரவீரர் அஞ்சி ஓடுகின்றனர். “இவன் யார்?” என இராமன் வினவ விபீடணன் கும்பகருணனின் வரலாற்றைக் கூறுகின்றான். அதனைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சுக்கிரீவன், அவனைத் தம்பக்கம் சேர்க்கவேண்டுமென, இராமனும் அதற்கிணங்க, விபீடணன் கும்பகருணனிடம் சென்று வணங்கி நிற்கின்றான்.)

கும்பகருணன் : இராமபிரானிடம் நீ பெற்ற அடைக்கலம் தேவர்க்கும் பெறல் அரிது. எங்களில் நீ ஒருவனே உய்ந்தாய் என்று மகிழ்ந்திருந்தேன். நாம் அனைவரும் அழிந்

தால் எமக்குத் தீக்கடன், நீர்க்கடன் யாவும் நீயே செய்வாய் என்று எண்ணினேன் நாம் யாவரும் இறந்தபின் வருதலன்றோ உனக்குத்தக்கது? சாகப் போகும் எங்களிடம் உன்சிந்தனை முழுவதும் சிந்த நீ தனியே வந்தது ஏன்?

விபீட: இராமபிரான் கருணையால் உன்னிடம் என்னை விட்டார். அவர் எனக்குத் தந்த இலங்கையும் அரசு மெல்லாம் நான் உனக்குத் தருவேன்; உன் ஏவலின் வழியில் நிற்பேன்; உனக்கு இதைவிடச் சிறந்த உறுதி வேறில்லை. உத்தமனே! என்மனத்துயர் போக்கு. எங்கள் மரபையும் காப்பாயாக. எம்மால் இராவணனைக் காத்தல் ஆகாதகாரியம். தீமை செய்வார் உற வினராயினும் அவரை நீங்கலே முறை. இராமன் தருமம் உணர்ந்தவன். அவன் கருணைவள்ளல். அவனைக் காண என்னோடு வருக.

கும்பகருணன்: நீ கூறிய யாவும் உனக்கே தகும். தீமை செய்யுந்தலைவனைத் திருத்தமுடியுமானால் திருத்தலாம். அது முடியாவிடில் அவனுக்கு முன்பு இறப்பதே அவன் சோற்றை உண்டார் செய்யத்தக்கது. தேவராலும் மூவராலும் போற்றப்பட்ட எம் அண்ணன் தம்பியரின்றித் தனித்து மண்ணிலே இறந்துகிடத்தல் தக்கதன்று. கூற்றுவனாகிற்று அவன் தனித்துச் செல்லல்கூடாது. அரசுச் செல்வத்தைக் கருதி அண்ணனின் பகைவனை வாழ்த்தி வாழ நான் ஒருப் பட்டேன். அறத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் உனக்கு இராமன் நட்பே தக்கது. புலையுறு மரணம் எனக்கு நல்லது. இனிப் பேசிப்பயனில்லை போய் வா.

(கும்பகருணனும், விபீடனும் தழுவிக்கொள்கின்றனர்; பின் கண்ணீர் சோர இருவரும் பிரிகின்றனர். போர் தொடர்கிறது. கும்பகருணன் இராமனின் அம்புக்கிலக்காகி மாண்டுவிழ்கின்றான்.)

97. இந்திரசித்து, இராவணனாதியோர் போர்க்களத்தில் இறந்த வரலாற்றினைச் சுருங்கத்தருக.

“என்தந்தை தன் தம்பியை இழந்து புலம்புவதுபோல, இராமனும் தன் தம்பியை இழந்து புலம்பச் செய்வேன்” என வஞ்சினம் புகன்று சென்று இந்திரசித்து இலக்குமணனோடு போரிட்டு, பொழுதுபடும் நேரத்தில் பிரமாத் திரத்தை விட்டு இலக்குமணனை மயங்கிவிழுமாறு செய்தான். அதுகண்டு இராமன் துயருற்றுப் புலம்பினான். அருமன் இராமனின் ஏவற்படி மருந்துமலையைப் பெயர்த்து வந்து அதனால் இலக்குமணனை உயிர்த்தெழச் செய்தான்.

வானரசேனையும் உயிர் பெற்றெழுந்தன. இறுதியில் இந்திர சித்து இலக்குவனால் இறந்தான்.

இச்செய்தியறிந்த இராவணன் கடுஞ்சினங்கொண்டு வந்து இராமனுடன் பெரும்போர் நிகழ்த்தி இறுதியில் மாண்டான். இராமபாணம் அவன் உடம்பனைத்தும் புகுந்து அதனைச் சல்லடைக் கண்களாக்கியது. இராவணன் மனைவி மண்டோதரி, இறந்த கணவன் உடல்மீது விழுந்து இறந்தாள். விபீடணன் அரக்கர் யாவர்க்கும் ஈமக்கடன் நிகழ்த்தினான்.

98. இராமபிரான் தன்னை நாடிவந்த சீதாபிராட்டிக்கு யாது கூறினார்? அவ்வாறு அவர் கூறிய தன் நோக்கம் யாது?

i. "உன்னை மீட்க யான் வரவில்லை. என் பெயரை மீட்கவே வந்தேன். உன்னால் உலகிலே பெண்களாய்ப் பிறந்தார்க்குரிய உயர்குணங்களெல்லாம் அழிந்தொழிந்தன. உனது ஒழுக்கம் என் உணர்வைச் சேதித்தது. செய்வது செய்து நிறைவேற்றுதி; அன்றெனில் நீ விரும்பிய வழியிற் செல்லுதி."

ii. சீதாபிராட்டியின் கற்புச்சிறப்பினை உலகிற்கு அறிவிக்கவே இராமபிரான் அவ்வாறு கூறினான். சீதையும் அதனை உணர்ந்து இலக்குவனால் தீ மூட்டுவித்து, அத்தீயுள் இறங்கி நடந்து, யாதொரு காயமும் அடையாமல் தன் கற்பினை நிரூபித்துக் காட்டினாள்.

99. பின்வரும் சொற்களின் பொருள் தருக.

ஆயத்தனான், விமானம், முடிபுனைதல், நன்னான், பட்டங்கட்டல்.

தயாரானான், வானஊர்தி, முடிசூட்டும் வைபவம், நன் முகூர்த்தநாள், இளவரசுப் பட்டத்தையளித்தல்

3 மொழிப்பயிற்சி

மீட்டற் பயிற்சி.

1. நீ, நாம், நான், நீர், நீங்கள், நாங்கள், இராமன் ஆகிய சொற்களுடன் 3 ஆம், 5 ஆம், 6 ஆம் வேற்றுமை உருபுகளைச் சேர்த்து வாக்கியங்கள் அமைக்குக.

i. உன்னால் அவன் தண்டனை பெற்றான்.	(3)
ii. உன்னில் அவன் கெட்டிக்காரன்.	(5)
iii. உனது புத்தகம் நன்று.	(6)
i. எம்மால் வீடு கட்டப்பட்டது	(3)
ii. எம்மில் உனக்கு என்ன கோபம்?	(5)
iii. எனது மாடு புல் மேய்ந்தது.	(6)

இவ்வாறே நான் என்பது என்னால், என்னில், எனது, எனவும், நீர் என்பது உம்மால், உம்மில் உமது எனவும், நீங்கள் என்பது உங்களால், உங்களில், உங்களது எனவும், நாங்கள் என்பது எங்களால், எங்களில், எங்களது எனவும், இராமன் என்பது இராமனால், இராமனில், இராமனது எனவும் முறையே 3 ஆம், 5 ஆம், 6 ஆம் வேற்றுமை உருபுகள் ஏற்கும். அவற்றை வாக்கியங்களிலே அமைத்துப் பயில்க.]

2. பின் வருந் தொடர்கள் வேற்றுமையோ, அல் வழியோ என வகுத்துக் காட்டுக. வேற்றுமைத் தொகையாயின் எவ்வேற்றுமையுருபு தொக்கது எனக் கூறுக.

(அ) செந்தாமரை	(ஆ) கோயில்வாயில்
(இ) ஆடுகால்	(ஈ) வாத்தியவோசை
(உ) தண்டஞ் செய்வோர்	(ஊ) சேரசோழபாண்டியர்.
(எ) தன் மனைவி.	

(ஆ) கோயில் வாயில் - கோயில் + அது + வாயில் 'அது' என்பது 6 ஆம் வேற்றுமையுருபு. உடைமைப் பொருளில் வந்தது. இவ்வுருபு தொக்கமையால் இது 6 ஆம் வேற்றுமைத் தொகை.

(ஈ) வாத்தியஓசை-இதுவும் வாத்தியம் + அது + ஓசை, என விரிவதால் 6 ஆம் வேற்றுமைத்தொகை.

(உ) தண்டம் + ஐ + செய்வோர் - 'ஐ' உருபு (இரண்டாம் வேற்றுமை) தொக்கமையால் இஃது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை.

தன் மனைவி - தன் + கு + மனைவி - முறைமைப் பொருளில் வந்த நான்காம் வேற்றுமைக் 'கு'வ்வுருபு தொக்கமையால் இது நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை.

இவை தவிர்ந்த மற்றைய மூன்றும் அவ்வழித் தொகைகளாம்.

(அ) செம்மையாகிய தாமரை - பண்புத்தொகை

(இ) ஆடியகால், ஆடுங்கால், ஆடுகின்றகால் } வினைத் தொகை

(உ) சேரரும், சோழரும், பாண்டியரும் } உம்மைத் தொகை

3. பின்வரும் தொடர்களைப் பிரித்து அவை புணர்ந்த வகையினைக் கூறுக.

1. என்னுடை	2. பட்டுடை
3. பலாவடி	4. பனையடி
5. இவண்முகம்	6. வானரை
7. அவற்றுட் சிறந்தது	8. இந்நாட்டொட்டு
9. கற்றடை.	

i. என் + உடை = 'என்' என்ற நிலைமொழியில் தனிக்குற்றெழுத்தாகிய 'எ' யோடு 'ன்' என்ற ஒற்றெழுத்து வந்தது. தனிக்குற்றெழுத்தோடு ஒற்றெழுத்து வந்து வருமொழித் தொடக்கத்தில் உயிரெழுத்து (உ) வந்தமையால், ஒற்றாகிய 'ன்' இரட்டித்து என் + ன் + உடை என வந்தது. பின் ன் ஒடு உசேர்ந்து 'னு' ஆகி, என்னுடை என வந்தது.

ii. பட்டு + உடை = பட்டு என்பதில் இறுதி உகரம் குற்றியலுகரம். அதற்கு முன்னால் வருமொழி முதலில் 'உ' என்ற உயிரெழுத்து வந்தது. அவ்வாறு வந்தால் குற்றியலுகரம் கெடும் என்பது விதி.

பட்ட + உடை: இதன் பின் 'ட்' + உ 'டு' ஆகி
பட்டுடையாயிற்று.

iii. பலா + அடி = நிலைமொழியின் இறுதியில் இ, ஈ, ஐ
தவிர்ந்த உயிரெழுத்து வந்து, வருமொழித் தொடக்
கத்திலும் உயிரெழுத்து வந்தால் இவ்விரு உயிரெ
ழுத்தையும் ஒன்று சேர்க்க 'வ்' என்ற உடம்படு
மெய் தோன்றும்:

வ்

பலா + அடி. பின் வ் + அ சேர்ந்து வ ஆகிப்
பலாவடி என்றாயிற்று.

iv பனை + அடி = நிலைமொழி ஈற்றில் ஐ, என்ற உயிரெழுத்து
வந்தது. வருமொழித்தொடக்கத்தில் 'அ' என்ற
உயிரெழுத்து வந்தது. இவ்விரு உயிரெழுத்துக்
களையும் சேர்க்க 'ய்' என்ற உடம்படுமெய் தோன்
ய்
றிற்று. பனை + அடி = ய் + அ = ய ஃ பனையடி.

v. இவள் + முகம் - நிலைமொழி ஈற்றில் 'ள்' என்ற இடை
யினமெய் வந்தது. வருமொழித் தொடக்கத்தில்
'ம்' என்ற மெல்லின மெய் வந்தது. இவையிரண்
டும் சேர்வதற்கு, 'ம்' மெல்லின மெய்ப்போல 'ள்'
உம் 'ன்' ஆகிய மெல்லின மெய்யாதல் வேண்டும்:
இவ்வாறுமாறி இவள் முகம் இவண்முகம் என் று
யிற்று.

vi வால் + நரை, நிலைமொழியிற்று 'ல்' என்ற இடையின
மெய்யும், வருமொழி முதலிலுள்ள 'ந்' என் ற
மெல்லின மெய்யும் திரிந்து 'ன்' ஆகி, வருமொழி
முதலிலுள்ள 'அ' என்ற உயிர் எழுத்தோடு சேர்ந்து
'ன' ஆயின.

வால் + நரை = வால் + ந் + அரை
= ன் + அ = ன = வானரை.

vii. அவற்றுள் + சிறந்தது = நிலைமொழி ஈற்று 'ள்' கரமெய்
வருமொழி முதலில் உள்ள சகரமெய்க்கு ஏற்ப
ட கரமெய்யாக மாறிற்று. அவற்றுட் சிறந்தது.

viii. இந்நாள் + தொட்டு = நிலைமொழி ஈற்று ளகரமெய்,
வருமொழி முதலில் வந்த தகர மெய்யையும் 'ட்'
கரமெய்யாகத் திரித்து, தானும் அதற்கேற்ப டகர
மெய்யாகி,

'இந்நாடொட்டு' என்றாயிற்று.

3. கல் + தடை - வருமொழித் தகர மெய்யும், நிலைமொழி
லகர மெய்யும் றகர மெய்யாகத் திரிந்தன.
கற்றடை.

4. பின்வருவனவற்றுட் செய்வினையைச் செயப்
பாட்டு வினையாகவும், செய்ப்பாட்டு வினையைச்
செய்வினையாகவும் மாற்றுக.

- i இராமனூல் எய்யப்பட்ட அம்புகள் இராவண
னின் உடலைச் சல்லடைக் கண்கள் போலத்
துளைத்தன.
- ii இராமன் கவந்தனைக்கொன்று வீழ்த்தினான்.
- iii. மக்களாற் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு
நாடாளுமன்ற உறுப்பினராலே தக்க விடை
கள் இறுக்கப்பட்டன.
- iv. கந்தன் தன்பகைவனைத் துரத்தி அடித்தான்.
- v. யாழ்ப்பாண இந்துக்கல்லூரி மாணவர் ஒருவ
ரால கூட்டத் தொடக்கத்திலே தேவாரம்
பாடப்பட்டது.
- vi. கர்ணன் குந்தி கேட்ட வரங்களை மனப்பூர்வ
மாய் ஈந்தான்.

செய்வினையாக்கியங்களைச் செய்ப்பாட்டுவினை வாக்கியங்களாக்கல்.

- ii. இராமனூல் கவந்தன் கொன்று வீழ்த்தப்பட்டான்.
- iv. கந்தனூல் அவன் பகைவன் துரத்தி அடிக்கப்பட்டான்
- vi. கர்ணனூல் குந்திகேட்ட வரங்கள் மனப்பூர்வமாய்
ஈயப்பெற்றன.

செய்ப்பாட்டு வினையாக்கியங்களைச் செய்வினை வாக்கியங்களாக்கல்:

- i. இராமன் எய்த அம்புகள் இராவணனின் உடலைச்
சல்லடைக்கண்போலத் துளைத்தன.
- iii. மக்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு நாடாளுமன்ற உறுப்
பினர் தக்க பதில் இறுத்தனர்.
- v. கூட்டத் தொடக்கத்தில் யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்
லூரி மாணவர் ஒருவர் தேவாரம் பாடினார்.

5. பின்வருவனவற்றில் பிறவினை எது? மறைவினை
எது?

- (அ) கட்டுவித்தான்.
 (ஆ) குதிரைகள் பிண்ணாக்கு உண்ணா.
 (இ) அவன் பிள்ளைக்கு உடையை உடுப்பித்தான்.
 (ஈ) இது என்னால் ஆகாது.
 (உ) குதிரைகளை ஒட்டினான்.

(அ) கட்டு + வி = வி என்ற பிறவினை விசுதி வந்தமையால் கட்டுவித்தான் பிறவினையாம்.

(ஆ) உண் + ஆ = ஆ, என்பது எதிர்மறை விசுதி. எனவே உண்ணா மறைவினையாயிற்று.

(இ) உடு + பி = பி என்ற பிறவினை விசுதி வந்தமையால் உடுப்பித்தான் பிறவினையாகும்.

(ஈ) ஆகு + ஆ + து = ஆ என்ற எதிர்மறை இடைநிலை வந்தமையால், 'ஆகாது' எதிர்மறைவினை.

(உ) ஓடு = பகுதி இரட்டித்து ஒட்டு என்ற பிறவினையாயிற்று. எனவே 'ஒட்டினான்' பிறவினை.

6. பின்வருவனவற்றுள் வினையாலணையும் பெயர்களையும், பெயரெச்சங்களையும், வினையெச்சங்களையும் வேறுபடுத்திக்காட்டுக.

- (அ) வருவிருந்து வைகலும் ஒம்புவான்.
 (ஆ) எடுத்துச் சென்ற புத்தகம்.
 (இ) ஈயாதான் வாழ்க்கை.
 (ஈ) பெரியாரைக் கண்டு வணக்கங் கூறினேன்.
 (உ) இல்லாச் செல்வம்.
 (ஊ) சூரியன் உதிக்க வந்தான்.
 (எ) எடுத்தாரைச் சொல்.
 (ஏ) ஓயாது அழுதான்.

(அ) ஒம்புவான் - தெரிநிலைவினை (நிகழ்கால) வினையாலணையும் பெயர்.

(ஆ) சென்ற - இறந்தகாலப் பெயரெச்சம். புத்தகம் என்ற பெயரோடு முடிந்தது.

(இ) எடுத்து - இறந்தகாலவினையெச்சம் சென்ற என்ற பெயரெச்சத்தோடு முடிந்தது.

(ஈ) ஈயாதான் - எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்.

(உ) கண்டு - இறந்தகாலவினையெச்சம், கூறினேன் என்ற வினைமுற்றோடு முடிந்தது.

(ஊ) இல்லா - 'செய்யா' என்னும் வாய்பாட்டு எதிர் மறைப்பெயரெச்சம் செல்வம் என்ற பெயரோடு முடிந்தது.

(எ) ஓயாது - இறந்தகாலவினையெச்சம், அழுதான் என்ற வினைமுற்றோடு முடிந்தது.

2. பதம் : பகுபதம். பகாப்பதம்.

3. பகுதி, விசுதி, இடைநிலை.

7. பதமாவது யாது ?

தனிஎழுத்தொன்றிலோ, தொடர்ந்த பல எழுத்துக்களாலோ ஆகிப் பொருள்தந்து நிற்கும் சொல்லே பதம் எனப்படும்.

8. அது எத்தனை வகைப்படும் ? அவை யாவை ?

அது இரண்டுவகைப்படும். பகுபதம், பகாப்பதம் என்பனவே அவை.

9. பகுபதமாவது யாது ?

பகுதி விசுதி முதலான உறுப்புக்களாகப் பிரிக்கக்கூடிய தாயும், பொருள் பொருந்திய முதனிலைகளைக் கொண்ட தாயும் அமைவதே பகுபதமாகும்.

10. பகாப்பதமாவது யாது ?

பகுதி, விசுதியாகப் பிரிப்பதால் எவ்விதபயனும் தராத தாய், அவ்வாறு பிரிப்பதால் எவ்வித பொருளுந் தராத தாய் அமைந்த பதமே பகாப்பதமாகும்.

11. பகுபதம், பகாப்பதம் என்பவற்றிற்கு உதாரணத்தந்து விளக்குக.

குடையன் = குடை + அன் என இப்பதத்தினைப் பிரிக்கலாம். இதில்,

குடை - பகுதி

அன் - விசுதி.

குடை, பொருளையும், அன், அதனை உடையவனையும் குறிக்கவந்தன.

ஃ பெயர்ச்சொல்லிலே பகுபதங்களாய் அமைவனவற்றில் பகுதி பொருளையும், விசுதி பெரும்பாலும் பாடையும் குறிக்க வரும்.

உண்டான், என்பது வினைச்சொல். இதனை,

உண் + ட் + ஆன் எனப்பிரிக்கலாம்.

உண் - பகுதி.

ட் - இடைநிலை.

ஆன் - விசுதி.

உண் :- செயலைக் குறிக்கவந்தது.

ட் :- காலத்தைக் குறிக்கவந்தது.

ஆன் :- பால்காட்ட வந்தது.

உண் + கிறு + ஆன்.

உண் + ப் + ஆன்.

என்ற பகுபதங்களிலே பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் வந்த கிறு, ப் முதலிய இடைநிலைகள் முறையே நிகழ்காலத் தினையும் எதிர்காலத்தையும் காட்டுவதைக் காணலாம்.

உண் + கிறு + ஆள்

உண் + கிறு + ஆர்.

உண் + கிறு + அது.

உண் + கிறு + அன் + அ:

என்பவற்றில், இறுதியில் வரும் ஆள், ஆர், அது, அ ஆகிய விசுதிகள் முறையே பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன் பால், பலவின்பால் வேறுபாடுகளைக்காட்டுவதை நோக்குக.

[பகுபதம், பகாப்பதங்களின் வேறுபாடுகளை அறிதற் கான விதிகளைத் தமிழ்மலர் பக். 283-284 இல் காண்க.]

12. பகுதியாவது யாது?

பொருள் பொருந்திய முதனிலை.

13. இடைநிலையாவது யாது?

பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் நிற்பது, வினைமுற் றிடை நிலையாயின் காலத்தையும், பெயரிடை நிலையாயின் பொருட் சிறப்பையும் தருவது.

உ. ட்:- செய் + த் + ஆன் = 'த்' இடைநிலை காலங் காட்டிற்று.

உ. ம்:- அறி + ஞ் + அன் = 'ஞ்' இடைநிலை பொருட் சிறப்புத் தந்தது.

14. விசுதியாவது யாது?

இறுதி நிலையாய் வருவது. பெரும்பாலும் இது பால் வேறு பாட்டினை உணர்த்தி வருவதாகும்.

15. இறந்தகாலம் காட்டும் இடைநிலைகள் எவை ?
ட், த், ற், இன், என்பன.
16. உதாரணங்காட்டி விளக்குக.
உண்டான் = உண் + ட் + ஆன்.
செய்தான் = செய் + த் + ஆன்.
சென்றான் = செல் + ற் + ஆன்.
போயினான் = போ + இன் + ஆன்.
17. நிகழ்காலங்காட்டும் இடைநிலைகள் எவை ?
ஆநின்று, கின்று, கிறு.
18. உதாரணங்காட்டி விளக்குக:
செய்யாநின்றான் — செய் + ஆ நின்று + ஆன்;
செய்கிறான் — செய் + கிறு + ஆன்.
செய்கின்றான் — செய் + கின்று + ஆன்.
19. எதிர்காலம் காட்டும் இடைநிலைகள் எவை ?
ப், வ், என்பன.
20. உதாரணம் காட்டி விளக்குக:
உண்பான் — உண் + ப் + ஆன்.
செய்வான் — செய் + வ் + ஆன்.
21. ஆண்பால் குறித்துவரும் விகுதிகள் எவை ?
உதாரணத் தருக.
அன், ஆன்.
உண்டனன் — உண் + ட் + அன் + அன்.
உண்டான் — உண் + ட் + ஆன்.
22. பெண்பால் குறித்து வரும் விகுதிகள் எவை ?
அள், ஆள், ஈ, ஐ.
23. உதாரணத்தருக.
உண்டனள் — உண் + ட் + அன் + அள்;
உண்டாள் — உண் + ட் + ஆள்.
ஈயும் ஐயும் பெயர்ச்சொல்லிற்கு மாத்திரம் உரிய விகுதி களாகும்.
உ - ம்:- சாத்தி = சாத்து + இ.
ஐயை = ஐ + ஐ

24. பலர்பாலைக் குறிக்கவரும் விகுதிகளை உதாரணத் துடன் தருக.

அர், ஆர், கள்.

உ - ம்:- உண்டனர். உண்டார். வந்தார்கள்.

25. ஒன்றன்பாலைக் குறிக்கவரும் விகுதியாது ?
து.

26. உதாரணம் தருக.

உ - ம்:- அது, உண்டது.

அ + து = அது.

உண + ட் + அ + து = உண்டது.

27. பலவிற்பாலைக் குறிக்கவரும் விகுதிகளைத் தருக.
அ, ஆ, வை, கள்.

28. உதாரணமூலம் விளக்குக.

கரிய = கருமை + அ

உண்ணா = உண் + ஆ (எதிர் மறைப்பொருளில் வந்தது)

அவை = அ + வை

புலிகள் = புலி + கள்.

வை, கள் என்பன பலவிற்பாற் பெயர்ச் சொற்களுக்கு மாத்திரம் உரிய விகுதிகளாகும்.

29. பகுதிகள் விகாரப்படுதல் என்றால் என்ன ?

பகுதிகள், விகுதி, இடைநிலையாகியவற்றுடன் சேர்கையில் தம் வடிவிலே யடையும் மாற்றம், விகாரம் என வழங்கும்.

30. பகுதிகள் விகாரப்பட்டு வருவதற்கு உதாரணத் தந்து விளக்குக

i. பசுமை + இ = பாசி.

ii. வா + தல் = வருதல்.

i. பசுமை என்றபகுதியில் மை கெட்டு, 'சு' இல் உள்ள உகரம் மறைந்து ப, என்ற குற்றெழுத்து பா என நீண்டு பாச் + இ = எனநின்று பாசி என ஆகின்றது.

ii. வா + தல் என்பதில் வா என்ற நெட்டெழுத்து வ, என்றாகி 'ரு' என்ற உயிர்மெய்யெழுத்துத் தோன்றி வருதல் என ஆகின்றது.

31. பின்வரும் பதங்களிலே பகுபதம் எது, பகாப் பதம் எது எனக்காட்டுக.

மரம், கரை, அரசன், ஒம்புவான், வேம்பு, பொன்னி, கடல், அறிஞன், நிலம், இரப்போன்.

i. பகுபதங்கள் :- அரசன், ஒம்புவான், பொன்னி, அறிஞன், இரப்போன்.

ii. பகாப்பதங்கள் :- மரம், கரை, வேம்பு, கடல், நிலம்.

32. பின்வரும் பகுபதங்களைப் பகுதி, விசுதி, இடை நிலைகளாகப் பிரிக்குக.

கலைஞன், சேவடி, கோயில், ஓடாநின்றான், கண்டார், பொய்யன், அடைப்பு, திறத்தல், வேலன், கரிய;

ஓடாநின்றான்	=	ஓடு + ஆநின்று + ஆன்;
சேவடி	=	செம்மை + அடி.
கோயில்	=	கோ + இல்;
கலைஞன்	=	கலை + ஞ் + அன்.
கண்டார்	=	கண் + ட் + ஆர்.
பொய்யன்	=	பொய் + அன்;
அடைப்பு	=	அடை + பு;
திறத்தல்	=	திற + தல்.
வேலன்	=	வேல் + அன்.
கரிய	=	கருமை + அ.

4. பகுபத உறுப்புகள் : சாரியை, சந்தி.

33. சரியையாவது யாது? அது எவ்விடத்தில் வரும்?

i. பதங்களிலே ஓசையை நிறைக்க வருவதோர் உறுப்பு. பெரும்பாலும் ஓசை நயங் கருதியே சாரியைகள் கையாளப் படும்;

ii. இடைநிலைக்கும், விசுதிக்கும் இடையிற் சாரியை வரும்.

34. சில சாரியைகளை எடுத்துக்காட்டி உதாரண முகத்தால் விளக்குக.

அன், இன், அத்து, அ என்பன சில சாரியைகளாம்.

உதாரணம் :- புத்தகத்தை = புத்தகம் + அத்து + ஐ.
பாம்பினை = பாம்பு + இன் + ஐ.
ஓடினன் = ஓடு + அன் + அன்.
எனக்கு = என் + அ + கு.

35. சந்தியாவது யாது? அது எவ்விடத்தில் வரும்? பகுதி, இடைநிலைகிரண்டிற்கும் இடையில் ஒன்றையொன்று சந்திக்கச் செய்வது சந்தியாகும்.

36. சில சந்திகளை எடுத்துக்காட்டி உதாரணமுகத்தால் விளக்குக.

கீ, த், ப் என்பன சில சந்திகளாகும்.

உ + ம் :- நடக்கின்றான் - நட + க் + கின்ற + ஆன்.
அடித்தார் - அடி + த் + த் + ஆர்.
படிப்பான் - படி + ப் + ப் + ஆன்.

37. பின்வரும் பதங்களைப் பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்புக்களாகப் பிரிக்குக.

விழுந்தனர், கூவினது, எழிலினை, அவற்றை, புளியம்பழம், விட்டத்தில், நடந்தனன், நடப்பார்.

	பகுதி	+சந்தி	+இடைநிலை	+சாரியை	+விசுதி
i.	விழு	+ த்	+ த்	+ அன்	+ அர்
ii.	கூவு	-	இன்	+ அ	+ து
iii.	எழில்	-	-	+ இன்	+ ஐ
iv.	அவை	-	-	அற்று	+ ஐ
v.	புளி	-	-	+ அம்	+ பழம்
vi.	நட	+ த்	+ த்	+ அன்	+ அன்
vii.	விட்டம்	-	-	அத்து	+ இல்
viii.	நட	+ ப்	+ ப்	+ -	+ ஆர்

5. (அ) இடைச்சொல்.

38. சொற்கள் எத்தனை வகைப்படும்? அவை யாவை?

சொற்கள் நான்கு வகைப்படும். அவை பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என்பனவாம்.

39. அவற்றுள் இடைச்சொல்லாவது யாது?

பெயர்ச்சொல்போலவோ, வினைச்சொல்போலவோ, தனக்கென ஒருபொருளைக் கொள்ளாது, அச்சொற்களின் தொடக்கத்திலோ இறுதியிலோ நின்று, அவற்றின் பொருளை வேறுபடுத்துவது இடைச்சொல்லாகும்.

இடைச்சொல்-இடைப்பட்ட சொல். அஃதாவது பெயருக்கும், வினைக்கும் இடைப்பட்ட ஒருவகைச்சொல் என்பது.

40. இடைச்சொற்கள் எவ்வெவ்வகையில் அமையும்.

i. வேற்றுமை உருபுகளாய் அமையும். (ஐ, ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு, கு, இல், இன், அது, கண்.)

ii. வினைச்சொற்களிலே பால்காட்டும் விசுவிகளாய் அமையும். (அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர், து, அ, ஆ.)

iii. பகுபத உறுப்புக்களுள் ஒன்றாகிய சாரியைகளாய் அமையும் (இன், அன், அற்று, இற்று, அத்து, அ.)

iv. உவமை உருபுகளாய் வரும் (போல, ஒப்ப, அன்ன, இன்ன, என்ன.)

v. தமக்கென அமைந்த பொருள் குறித்து வரும் ஏ, ஓ, உம், என, மற்றும், மன், முதலான இடைச் சொற்கள். (எண்ணுப்பொருள், பிரிநிலை, இழிவு சிறப்பு, உயர்வு சிறப்பு, எதிர்மறை)

vi. பாடல்களில் அசைநிலையாகப் பொருள் இன்றி, ஓசைநயங்கருதி வருவன (மன், ஓ, ஏ, அரோ.)

41. இடைச்சொல் வேற்றுமையுருபாய் வருவதற்கு இரண்டு உதாரணங்கள் தருக:

i. கந்தன் இராமனை (ஐ) அழைத்தான்.

ii. இது எனது (அது) புத்தகம்.

42. வினைச்சொல் விசுவிகளாய் வருவதற்கு இரண்டு உதாரணங்கள் தருக.

உ + ம் :- உண்டான் (ஆன்)

உண்டனர் (அர்)

43. சாரியையாய் இடைச்சொல் வருவதற்கு இரண்டு உதாரணம் தருக.

புத்தகத்தை - அத்து

அவற்றை - அற்று

44. உவம உருபுகளாய் வர இரண்டு தாரணங்கள் தருக.

அவன் முகம் சந்திரன் போல் வட்ட வடிவானது.
தாமரையன்ன சிவந்த திருவடிகள்.

45. ஏகார இடைச்சொல் வினாவிலும், பிரிநிலையிலும் வர ஒவ்வொரு உதாரணந்தருக
நேற்று இராமனே வந்தான் - வினா.
இவர்களுள் அவனே வீரன் - பிரிநிலை.

46. 'உம்'மையிடைச்சொல் எண்ணுப்பொருளிலும், எச்சப்பொருளிலும், இழிவுசிறப்புப் பொருளிலும் உயர்வுசிறப்புப் பொருளிலும் வர ஒவ்வொரு உதாரணந்தருக.

i. சேரனும், சோழனும் பாண்டியனும் - எண்

ii. இராமனும் கொடுத்தான். (மற்றவர்களும் கொடுத்தனர்) எச்சம்.

iii. தேவரும் விரும்பும்கனி - உயர்வு சிறப்பு.

iv. இவ்வுணவை நாயும் உண்ணாது - இழிவு சிறப்பு.

47. ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளில் வர ஓர் உதாரணம் தருக.

படிக்கவோ வந்தாய்?

(படிக்கவரவில்லை. வினையாடவந்தாய்) } எதிர்மறை

48. ஏகாரஇடைச்சொல் தேற்றப்பொருளில் வர ஓர் உதாரணம் தருக.

உண்டே மறுபிறப்பு - தேற்றம்.

(மறுபிறப்புக் கட்டாயம் ஏற்படும்.)

49. அசைநிலைப் பொருளில் வரும் இரண்டு இடைச்சொற்கள் தருக.

i. 'இளமறி உரைக்கு மன்றே' - அன்று, ஏ என்பன அசைநிலைகள்.

ii. 'வருவதென்றுரைத்திட்டாரால்' - ஆல் இவ்வடியில் அசைநிலையாய் வந்தது.

ஆ. தொகைகள்.

50. தொகையாவது யாது ?

வேற்றுமையுருபுகள், உவமையுருபுகள், உம்மையிடைச் சொல், பண்பைவிரிக்கும் சொல், காலங்காட்டும் இடைச் சொல் முதலியன, ஒருசொற்றொடரினிடையே மறைந்தும், அப்பொருளைக் குறிப்பாய்ப் புலப்படுத்துமாயின் அவை, தொகையென வழங்கும்.

51. வேற்றுமையுருபுகள் தொக்கதொடர் எப்பெயர் பெறும் ? உதாரணந்தந்து விளக்குக.

வேற்றுமையுருபு தொக்குவருந்தொடர் வேற்றுமைத் தொகை எனப்படும்.

உ + ம் :- வீடு கட்டினான் - இத்தொடரிலே வீட்டை என்ற இரண்டாம் வேற்றுமைச் சொல்லிலே ஐ உருபு மறைந்துள்ளது.

52. உம்மைத் தொகையாவது யாது ? உதாரண முகத்தால் விளக்குக.

எண்ணுப் பொருளில் வரும் உம்மையிடைச்சொல் தொக்கு (மறைந்து) வருவது.

உ + ம் :- சேர சோழ பாண்டியர் - சேரனுஞ் சோழனும், பாண்டியனும்.

53. பண்புத்தொகை யாவது யாது ? உதாரணங் காட்டி விளக்குக.

'ஆகிய' என்ற பண்பை விரிக்குஞ்சொல் தொக்குவருவது பண்புத்தொகையாகும்.

உ + ம் :- செந்தாமரை - செம்மையாகிய தாமரை என்பதில் 'ஆகிய' மறைய செந்தாமரை என்ற தொகை அமைந்தது.

54. வினைத்தொகையாவது யாது ?

பெயரெச்சத்தின் காலங்காட்டும் உறுப்பு மறைந்துவரின் அது வினைத்தொகையாம்.

உ + ம் :- கொல் யானை - கொன்ற, கொல்கின்ற, கொல்லும் என்பவற்றுள் ஏதாவது ஓர் எச்சமாக விரிக்கும்வகையில் கொல்யானை என்ற தொடர் அமைந்திருப்பதால் இது வினைத்தொகையாகும்.

55. உவமையுருபு தொக்க தொகை எப்பெயர் பெறும்? உதாரணம் தந்து விளக்குக.

உவமைத் தொகையெனப் பெயர்பெறும்.

மதிமுகம் - மதிபோன்ற முகம் என்ற தொடரிலே போன்ற என்னும் உவமஉருபு தொக்கு வந்தமையால் இஃது உவமைத் தொகையாயிற்று.

56. அன்மொழித் தொகையாவது யாது ?

மேலே கூறப்பட்ட தொகைகள் போலச் சொற்கள் தொக்க வகையில் வராது, சொற்றொடருக்கு வெளியே கருத்துத் தொக்கு வருவது அன்மொழித் தொகையாகும். உ + ம் :- மதிமுகம் வந்தாள்.

இவ்வாக்கியத்தில் மதிமுகம் என்பது மதிமுகத்தைக் குறியாது அதனையுடைய பெண்ணைக் குறித்தமையால், இது அன்மொழித்தொகை.

57. பின்வருவன எவ்வெத் தொகையெனக் காரணங் காட்டி விளக்குக.

பிறைநுதல், வெண்டாமரை, என்புத்தகம், நகர்காவலர், எறிவேல், மலர்க்கை, கருமலை, பாதுபங்கயம், பலாச்சுளை, இன்சொல்.

i. பிறைநுதல் :- பிறை போன்ற நெற்றி என்று விரிக்கலாம். எனவே இது உவமைத் தொகை. நெற்றியை உடையவள் என விரித்தால் அன்மொழித்தொகை.

ii. வெண்டாமரை :- வெண்மையாகிய தாமரை, ஆகிய என்பது மறைந்து வெண்டாமரையானமையால் இது பண்புத் தொகை.

iii. என்புத்தகம் :- எனது புத்தகம் என விரியும். 'அது' என்ற 6 ஆம் வேற்றுமையுருபு தொக்கமையால் வேற்றுமைத் தொகை.

iv. நகர்காவலர் :- நகரது காவலர் - இதுவும் ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை.

v. எறிவேல் :- காலங்காட்டும் உறுப்புமறைந்து வந்தமையால் வினைத்தொகை. இதனை விரித்தால் எறிந்த வேல், எறிகின்ற வேல், எறியும் வேல் எனவரும்.

vi. மலர்க்கை :- மலர்போன்ற கை எனவிரியும். எனவே இது உவமைத் தொகை.

vii. கருமலை :- கருமையாகியமலை என்பதில் 'ஆகிய' தொக்கு வந்தமையால் பண்புத்தொகை.

viii. பாதபங்கயம் :- இதுவும் பாதமாகிய பங்கயம் என விரியும். எனவே இத்தொடர் பண்புத் தொகையாகும்.

ix. பலாச்சுளை :- பலாவது சுளை - எனவே இது ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை.

x. இன்சொல் :- இனிமையாகிய சொல் எனவிரியுமாதலால் இது பண்புத்தொகை.

6. எழுத்து - மாத்திரை.

58. தமிழிலுள்ள எழுத்துக்கள் எத்தனை? விபரம் தருக

247

i. உயிரெழுத்து	-	(அ.....ஔ)	12
ii. மெய்யெழுத்து	-	(க்.....ன்)	18
iii. உயிர்மெய்யெழுத்து	-	(க.....ஔ)	216
		12 × 18	
iv. ஆய்தவெழுத்து	(ஃ)		<u>1</u>
			<u>247</u>

59. குறுகிய ஓசையுடைய எழுத்துக்கள் என்றால் என்ன? எவை எவை குறுகிய ஓசையுடைய எழுத்துக்கள்?

ஓர் எழுத்தை ஒலிக்கும்போது குறைந்தநேர இடை வெளியில் உச்சரித்தால் அது குறுகிய ஓசையுடைய எழுத்தெனப்படும். இவ்வகையிலே பார்த்தால் மெய்யெழுத்துக்களும் (க்.....ன்) ஆய்த எழுத்தும் (ஃ)மே மிகக்குறைந்த நேர இடைவெளியில் உச்சரிக்கப்படுவனவாம். இவற்றிலும் இரண்டு மடங்கு நேர இடைவெளியிலே உச்சரிக்கப்படுவன அ, இ, உ, எ, ஓ முதலிய 5 உயிரெழுத்துக்களும், க, கி, கு, கெ, கொமுதலாக, ன, னு, னீ, னீ, னு வரையுள்ள (18 × 5) 90 உயிர்மெய்யெழுத்துக்களுமாம். உயிரெழுத்துக்களிலே குறுகிய ஓசையுடையவை 'குறில்' எனவும், உயிர்மெய்யெழுத்துக்களிலே குறுகிய ஓசையுடையவை 'குற்றெழுத்து' எனவும் வழங்கும்.

60. நெடிய ஓசையுடைய எழுத்துக்கள் என்னால் என்ன? எவை எவை நீண்ட ஓசையுடைய எழுத்துக்கள்?

குறில், குற்றெழுத்து முதலானவற்றினை உச்சரிக்கும் நேரத்திலும் இருமடங்கு நேர இடைவெளியில் ஒலிக்கப்படுவன நெடிய ஓசையுடைய எழுத்துக்களாம். உயிரெழுத்துக்களுள் ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ என ஏழுமுத்துக்களும், உயிர்மெய்யெழுத்துக்களுள் கா, கீ, கூ, கே, கை, கோ, கௌ முதலாக னா, னீ, னூ, னே, னை, னோ, னௌ ஈறாக உள்ள (18 × 7) 126 எழுத்துக்களும் நெடிய ஓசையுடையன. இவ்வாறான உயிர் எழுத்துக்கள் நெடிலெனவும், உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள் நெட்டெழுத்து எனவும் வழங்கும்.

61. தமிழெழுத்துக்களை ஒலிப்பதற்கான நேரவரையறை எவ்வாறு அழைக்கப்படும்? விளக்குக.

தமிழெழுத்துக்களை ஒலிப்பதற்கான நேரவரையறை மாத்திரை எனப்படும். மாத்திரையாவது கண்ணிமைப் பொழுது அல்லது கைநொடிப் பொழுது கொண்ட நேர இடைவெளியாகும்.

மெய்யெழுத்தையும் ஆய்தவெழுத்தையும் தனித்தனி ஒலிக்கும் நேரவரையறை அரைமாத்திரையாகும். குறிலையும், குற்றெழுத்தையும் தனித்தனி உச்சரிக்க ஒருமாத்திரை நேரம் தேவைப்படும். நெடிலையும், நெட்டெழுத்தையும் தனித்தனி உச்சரிக்க இரண்டு மாத்திரை செல்லும்.

62. ஓசையில் நேர இடைவெளிமாதிரிமன்றி வேறு பேதமும் உள்ளதா? விளக்குக.

ஆம், உள்ளது. வலிய ஓசை, மெலிய ஓசை, இரண்டற்கும் இடைப்பட்ட ஓசை. என ஓசை மூன்றுதிறப்படும்.

63. இவ்வோசை வேறுபாடுகளைக் காட்டும் எழுத்துக்களையும், அவற்றின் பெயரையும் கூறுக.

i. க், ச், ட், த், ப், ற் என்ற ஆறுமெய்யெழுத்துக்களும், இவை உயிரெழுத்தோடு சேர்ந்தமையும் க, ச, ட, த, ப, ற வரிசையிலுள்ள 72 உயிர்மெய்யெழுத்துக்களும் வலிய (கடின) ஓசையுடையவை. இவை வல்லினைவெழுத்துக்கள் எனப்படும்.

ii. ங், ஞ், ண், ன், ம், ன் என்ற ஆறுமெய்யெழுத்துக்களும் இவை, உயிரெழுத்தோடு சேர்ந்தமையும் ங, ஞ, ண, ம, ன

வரிசையிலுள்ள 72 உயிர்மெய்யெழுத்துக்களும் மெலிய (மென்மையான) ஓசையுடையவை. இவற்றை மெல்லினம் என்பர்.

iii. ய், ர், ல், வ், ழ், ள் ஆகிய ஆறு மெய்யெழுத்துக்களும் இவை உயிரெழுத்தோடு சேர்ந்து அமையும் ய, ர, ல, வ, ழ, ள வரிசையிலுள்ள 72 உயிர்மெய்யெழுத்துக்களும், வலிய ஓசையுமின்றி, மெலிய ஓசையுமின்றி இடைத்தரத்தன வாயிருப்பதால், இவற்றை இடையினம் என்பர்.

64. இனவெழுத்தாவது யாது? எவையெவை இன வெழுத்துக்கள்?

i. ஓசையால் ஓரளவு ஒத்ததன்மையுடையவையும், ஒன்றையடுத்து வருகின்ற உரிமையுடையவையுமாகிய எழுத்துக்கள் இனவெழுத்துக்களாம்.

ii. இன எழுத்து விபரம் வருமாறு.

உயிர் இன எழுத்துக்கள்.

i. அ - ஆ, இ - ஈ, இ, ஈ - ஐ, உ - ஊ, உ, ஊ - ஓள, ஏ - ஏ, ஒ - ஒ.

வல்லின மெய்யெழுத்துக்களுக்கு இனமானவை.

ii. க் - ங், ச் - ஞ், ட் - ண், த் - ந், ப், - ம், ற் - ன்.

இடையினவெழுத்துக்களுக்கு இனமில்லை.

7. அளபெடை - குற்றியலுகரம் - போலி.

65. அளபெடையாவது யாது? விளக்குக.

ஒவ்வோரெழுத்திற்கும் அதனை ஒலிப்பதற்கு, இவ்வளவு மாத்திரையென்ற அளவு உள்ளது என முன்னர் அறிந்தோம். ஆனால் சில சூழ்நிலைகளிலே சில எழுத்துக்களை நாம் அவற்றிற்குக் குறித்த மாத்திரையிலும் நீட்டி ஒலித்தலும் உண்டு.

உதாரணமாகத் தூரத்திலே இருக்கும் ஒருவர் பெயரை விளித்து அழைக்கும் பொழுது, குறித்த மாத்திரையிலும் அதிகமாக நீட்டி விளிப்பதுண்டு.

உ + ம் :- இராமா..... இராமா அ... என நீள்கின்றது. இதுபோலவே ஐயோ, என்ற அவலக்குரலும், மகிழ்ச்சிகாரணமாகக் கூறும், ஆஹா! போன்ற சொல்லும், கோபத்திலே பல்லை நெருமிக்கொண்டு சொல்கின்ற மடையா போன்ற சொல்லும் தமது மாத்திரையிலே நீண்டொலிக்கின்றன பாடல்களிலே பெரும்பாலும் இவ்வாறு உயிரெழுத்துக்களோ, மெய்யெழுத்துக்களோ தம்மாத்திரையிலும் கூடி ஒலிப்பதுண்டு இவ்வாறு உயிரெழுத்து நீண்டு ஒலிப்பதை உயிரளபெடையென்றும், மெய்யெழுத்து (மெய்யெழுத்தை ஒற்றெழுத்து என்றும் சொல்வர்) நீண்டு ஒலிப்பதை ஒற்றளபெடையென்றும் வழங்குவர்.

அளபெடை என்ற சொல் அளபு + எடை எனப்பிரியும். அளபு என்றால் மாத்திரை. எடையென்பது நீளல் அல்லது அதிகரித்தல் எனப்பொருள்படும்.

66: உயிரளபெடைக்கு உதாரணந்தந்து விளக்குக.

'கெடுப்பதாஉம்' - இச்சொல் கெடுப்பதும் எனவே வரல்வேண்டும். ஆனால் 'து' விலுள்ள உகரம் (த் + உ) ஓசையில் நீண்டு (ஒரு மாத்திரைக்குப்பதிலாக இரண்டு மாத்திரையாக) 'தூ' என அளபெடுத்தது. இவ்வாறு அளபெடுத்ததற்கு அடையாளமாக, 'உ' என்ற எழுத்து அளபெடையின் பக்கத்தில் எழுதப்படும்.

ஃ கெடுப்பதாஉம் என்பது உயிரளபெடை.

67. ஒற்றளபெடையாவது யாது? உதாரணந்தந்து விளக்குக.

இலங்ங்கு - இச்சொல் இலங்கு எனவே வரல்வேண்டும். ஆனால் 'ங்' என்ற ஒற்று ஓசை நீட்சிவேண்டி ஒருமாத்திரை அளபிற்கு நீண்டு அளபெடுத்தது. இவ்வாறு நீண்டதற்கு அடையாளமாக 'ங்' இரண்டாவது முறையாகவும் எழுதப்பட்டு,

இலங்ங்கு எனச் சொல் அமைந்தது. ஃ அஃது ஒற்றளபெடையாகும்.

68. எழுத்துக்கள் தம்மாத்திரையில் நீண்டு ஒலிப்பது போலக் குறுகியும் ஒலிப்பதுண்டா? உதாரணத்தால் விளக்குக.

ஆம். உதாரணமாக 'ஐ' என்ற எழுத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இதற்கு மாத்திரை இரண்டு. ஆனால் இவ்வெழுத்

தைச் சொல்லில் அமைத்தால் மாத்திரை குறையக் காணலாம்.

உ + ம் :- ஐயர் - இதில் ஐ என்பது அய் எனவே ஒலிக்கின்றது. 'அ'விற்கு மாத்திரை ஒன்று. யகரமெய்க்கு மாத்திரை அரை. ஆகவே இரண்டு மாத்திரை எழுத்து ஒன்றரை மாத்திரையாகக் குறைவதைக் காண்கிறோம். இது போன்றே 'ஒள' என்ற எழுத்து ஒளவையார் என்ற சொல்லில் அவ் என்றே ஒன்றரை மாத்திரையாக ஒலிக்கக் காண்கின்றோம்.

ஐ, மாத்திரையிலே குறைந்து சொல்லில் அமைவதை ஐகாரக்குறுக்கம் எனவும், ஒள, அவ்வாறு குறைவதை ஒளகாரக் குறுக்கம் எனவும் கூறுவர். குறுக்கம் - குறுகுதல். மகரஒற்றும் இவ்வாறு ஈரிடங்களிலே தனக்குரிய அரை மாத்திரையிலே குறைந்தொலிக்கும். (இது செய்யுளில் மாத்திரம் வரும்.)

உதாரணம் :- போலும் - போன்ம்

இவ்வாறு குறுகுதலை மகரக்குறுக்கம் என்பர்.

69. குற்றியலுகரமாவது யாது? உதாரணந்தந்து விளக்குக.

தனித்த ஒரு குற்றெழுத்தோடன்றி, நெட்டெழுத்தோடோ அன்றி ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட குற்றெழுத்தோடோ அல்லது குற்றெழுத்தையடுத்து ஒற்றெழுத்தோடோ தொடங்கும் சொற்களின் இறுதியில், (நா, வர, சந் போன்று தொடங்குவன) வல்லினமெய்யின் மேல் (க், ச், ட், த், ப், ற்) ஏறிவரும் உகரம், தனக்குரிய ஒரு மாத்திரையிலே குறைந்து அரைமாத்திரையாகவரும். அவ்வாறு குறுகுகின்ற உகரம் குற்றியலுகரம் எனப்படும்.

உதாரணம் :- நாடு (ட் + உ) இச் சொல் உண்மையில் நாட் + உ எனவே உச்சரிக்கப்படுவதைக் காணலாம். இது போலவே வரகு, சங்கு முதலான சொற்களின் இறுதியிலே யுள்ள உகரம் குறுகி ஒலிக்கின்றதை நோக்குக. இவையெல்லாம் குற்றியலுகரங்கள்.

70. போலியாவது யாது? உதாரணந்தந்து விளக்குக.

போலி என்ற சொல்லின் பொருள் போன்றது என்பதாகும். இலக்கணத்திலே ஓர் எழுத்திற்குப் பதிலாக அது

போல வேறேர் எழுத்து அமைந்து வந்தால் அதனைப் போலி எனலாம்;

உதம்:- அறம் இச்சொல்லின் ஈற்றிலுள்ள மகர ஒற்றுக்குப் பதிலாக 'ண' கர ஒற்றை வைத்து.

'அறன்' எனவும் வழங்குதல் உண்டு. இவ்வாறு வழங்கினால் அது போலியாகும்.

71. பின்வருவனவற்றிலிருந்து உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, குற்றியலுகரம், போலி என்பவற்றைத் தெரிக.

வளைஇய, கலங்கு, எடுப்பதூஉம், வீடு, வரகு, தெள்கு, சங்கு, பலா அ, எங்கு, சாம்பர், ஐஞ்ஞாறு, அதாஅன்று, நாயிறு

i. உயிரளபெடை

வளைஇய, பலா அ, அதாஅன்று.

ii. ஒற்றளபெடை.

கலங்கு, எங்கு.

iii. குற்றியலுகரம்.

வீடு, வரகு, தெள்கு, சங்கு.

iv. போலி.

சாம்பர், ஐஞ்ஞாறு, நாயிறு.

8. மீட்டற்பயிற்சி.

72: கீழ் வருவனவற்றைப் பகுபதம், பாகப்பதம் என வகுத்து, பகுபதங்களின் உறுப்புக்களையும் பிரித்துக் காட்டுக.

எண்ணினாள், வேம்பு, கலைஞன், நல்லன், நிலம், வேண்டினர்.

i: பகாப்பதங்கள் :- வேம்பு, நிலம்;

ii. பகுபதங்கள்	பகுதி	+சந்தி+இ:	நிலை	+சாரியை+	விசுதி.
எண்ணிஞன்	- எண்	+ -	இன்	+ -	+ ஆன்
நல்லன்	- நன்மை	+ -		+ -	+ அன்
வேண்டினர்	- வேண்டு	+ -	இன்	+ -	அர்
கலைஞன்	- கலை	+ -	ஞ்	+ -	+ அன்

73. பின்வருவன எவ்வெத்தொகைகளெனக் காரணங் கூறி நிறுவுக.

i. தாழ்குழல்	ii. செங்கால்
iii. எறிகணை	iv. தாமரைக்கை
v. கருங்குயில்	vi. களியானை
vii. பைந்தொடி	viii. தாமரைமுகம்
ix. பசுப்பால்	x. வளர்மதி
xi. கைகால்	xii. குவிமுகை
xiii. காதலினைஞர்	xiv. கரங்குவித்து
xv. தேய்பிறை.	

i. தாழ்குழல் :- வினைத்தொகை. தாழ்ந்தகுழல், தாழ்கின்றகுழல், தாழும்குழல் எனவிரியும். இஃது அன்மொழித்தொகையுமாம்.

ii. செங்கால் :- பண்புத்தொகை. செம்மையாகிய கால் எனவிரியும்.

iii. எறிகணை :- வினைத்தொகை. எறிந்தகணை, எறிகின்றகணை, எறியுங்கணை எனவிரியும்.

iv. தாமரைக்கை :- உவமைத்தொகை. தாமரை போன்றகை எனவிரியும்.

v. கருங்குயில் :- பண்புத்தொகை. கருமையாகியகுயில் என விரியும்.

vi. களியானை :- வினைத்தொகை. களித்தயானை, களிக்கின்ற யானை, களிக்கும்யானை, எனவிரியும்.

vii. பைந்தொடி :- அன்மொழித்தொகை. பசுமையாகிய தொடியை அணிந்த (வளையல்களை) பெண்எனவிரியும்.

viii. தாமரைமுகம் :- உவமைத்தொகை. தாமரை போன்ற முகம்எனவிரியும்.

ix. பசுப்பால் :- வேற்றுமைத்தொகை. பசுவினது பால் என 6 ஆம் வேற்றுமை உருபு விரிந்துவரும்.

x. வளர்மதி :- வினைத்தொகை. வளர்ந்தமதி, வளர் கின்றமதி, வளரும்மதி எனவிரியும்.

xi. கைகால் :- உம்மைத்தொகை. கையும் காலும் என விரியும்.

xii. குவிமுகை :- வினைத்தொகை. குவிந்தமுகை, குவி கின்றமுகை, குவியும்முகை எனவிரியும்.

xiii. காதவினோரூர் :- உருபும், பயனும் உடன்தொக்க வேற்றுமைத்தொகை. காதலுக்கு (4 ஆம் வேற்றுமை) உரிய இனோரூர் எனவிரியும்.

xiv. கரங்குவித்து :- 2 ஆம் வேற்றுமைத்தொகை. கரங் களைக் குவித்து எனவிரியும்.

xv. தேய்பிறை :- வினைத்தொகை. தேய்ந்தபிறை, தேய் கின்றபிறை, தேயும்பிறை எனவிரியும்.

74. பின்வருவனவற்றிலுள்ள இடைச் சொற்கள் இவை என எடுத்துக்காட்டி, அவை எத்தகைய இடைச்சொற்களெனக் கூறுக

1. புத்தகத்தை, 2. என்னோடு, 3. கேள்போற் பகைவர், 4. இவனே என் நண்பன், 5. நாயும் விரும்பாத ஊன், 6. சேரனும், சோழனும் பாண்டியனும்.

1. புத்தகம் + அத்து + ஐ = அத்து - சாரியை.

2. என் + ஓடு = ஓடு - உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த 3-ம் வேற்றுமையுருபு.

3. கேள் போற் பகைவர் = போல் உவமவுருபு

4. இவனே என் நண்பன் = ஏ, பிரிநிலைப்பொருளில் வந்த ஏகார இடைச்சொல்.

5. நாயும் விரும்பாத ஊன் = உம், இழிவு சிறப்புப் பொருளில் வந்த உம்மையிடைச்சொல்.

6. சேரனும், சோழனும், பாண்டியனும் = உம், எண்ணுப்பொருளில் வந்த உம்மையிடைச்சொல்.

75. பின்வருவன எவ்வகையளபெடைகளெனக் குறிக்க. அளபெடுத்த எழுத்துக்கள் இவையெனக் காட்டுக.

பைந்தொட இ, முறையோஓ, இலங்ங்கு,
எண்ணணரிய, நாவலோஓ என்றிசைக்கும்;

i. பைந்தொடஇ — உயிரளபெடை. அளபெடுத்த
எழுத்து இ

ii. முறையோ, ஓ — உயிரளபெடை 'ஓ' அளபெடுத்தது.

iii. இலங்ங்கு — ஒற்றளபெடை — 'ங்' கர ஒற்று அள
பெடுத்தது.

iv. எண்ணணரிய — ஒற்றளபெடை. ணகர ஒற்று அள
பெடுத்தது.

v. நாவலோ ஓ, — உயிரளபெடை 'ஓ' காரம் அள
பெடுத்தது.

76. பின்வருவனவற்றிற்கு ஒவ்வோருதாரணத் தருக:

i. மொழிமுதற் போலி.

ii குற்றியலுகரம் (இறுதியிலிருந்து இரண்டா
வது எழுத்து மெல்லினமாய்வர)

iii. ஓளகாரக் குறுக்கம்.

iv. மகரக்குறுக்கம்.

v. ஐகாரக்குறுக்கம்.

i. நாயிறு

ii. இலங்கு

iii. ஓளவையார்;

iv; போன்ம்,

v. ஐயர்.

77. பின்வருவனவற்றிலுள்ள போலி எழுத்துக்களைத்
தருக.

அரையர், சாம்பர், வைசாகி, அஞ்ஞாறு, சுரும்
பர்,

அரசர், என்ற சொல்லிலுள்ள ர, ச என்ற எழுத்துக்
களுக்குப் பதிலாக ரை, ய என்பன போலி எழுத்
துக்களாய் வந்தன.

சாம்பல் — லகர ஒற்று வரவேண்டிய இடத்தில் அதற்
குப் பதிலாக ரகர ஒற்று, போலி எழுத்தாய் வந்
துள்ளது.

வைகாசி — வைகாசி எனச் 'சா' விற்குப் பதில் 'கா'
வும், சி, யிற்குப் பதில் 'கி' யும் போலி எழுத்துக்
களாய் வந்துள்ளன.

ஐந்நூறு - அ, ஞ், ஞா என்ற மூன்றெழுத்துக்களும் முறையே ஐ, ந், ஞா ஆகிய எழுத்துக்களுக்குப் போலிகளாய் வந்தன.

ஈரும்பு - ஈற்று 'பு' விற்குப் பதில் ப, ர் ஆகிய ஈ ரெழுத்துக்களும் போலிகளாய் வந்தன.

9. மீட்டல்.

78. பின்வருஞ் சொற்றொடர்களைப் பிரித்தெழுதுக.

1. ஐம்பது	2. தண்ணீர்
3. தேங்காய்	4. செந்தாமரை
5. தேநீர்	6. தேனீர்
7. வெண்டாமரை	8. பனாட்டு
9. புத்தூர்	10. பாசி
11. சேவடி	12. பனையடி
13. கருப்பஞ்சாறு	14. எண்ணூறு
15. கண்ணிறைந்தமலர்.	

1. ஐந்து + பத்து	2. தண்மை + நீர்
3. தெங்கு + காய்	4. செம்மை + தாமரை
5. தே + நீர்	6. தேன் + நீர்
7. வெம்மை + தாமரை	8. பனை + அட்டு
9. புதுமை + ஊர்	10. பசுமை + இ
11. செம்மை + அடி	12. பனை + அடி
13. கரும்பு + அம் + சாறு	14. எட்டு + நூறு
15. கண் + நிறைந்த + மலர்.	

79. புணர்த்தியெழுதுக.

i. கள் + குடம்	ii. கல் + சுவர்
iii. மண் + குடம்	iv. பயறு + கஞ்சி
v. பெண் + நால்வர்	vi. இதனால் + தான்
vii. கொடுமை + கோல்	viii. நதி + ஓரம்
ix. கல் + தூண்	x. ஆடு + கால்.

i. கக்குடம்	ii. கற்கவர்
iii. மக்குடம்	iv. பயற்றங்கஞ்சி
v. பெண்ணால்வர்	vi. இதற்றூன்
vii. கொடுங்கோல்	viii. நதியோரம்
ix. கற்றுண்	x. ஆட்டுக்கால்.

80. பின்வருவனவற்றிற்கு உதாரணந்தருக.

1. பால்பகா அஃறிணைப்பெயர்.
 2. இடைநிலை.
 3. பண்புத்தொகை.
 4. எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்.
 5. அகரவீற்று வினையெச்சம்.
 6. உடம்படுமெய்.
 7. இடவாகுபெயர்.
 8. குணவாகுபெயர்.
 9. செயப்படுபொருள் குன்றியவினை.
 10. காரணப்பெயர்.
 11. எதிர்கால ஆண்பால்வினையாலணையும் பெயர்.
 12. வியங்கோள்வினைமுற்று.
 13. குற்றியலுகரம்.
 14. இடைப்போலி.
 1. மரம் [பட்டன. (து)]
 2. உண் + ட் + ஆன் - ட்.
 3. செந்தாமரை (செம்மையாகிய தாமரை)
 4. உண்ணாத குதிரை.
 5. சூரியன் உதிக்க வந்தான்.
- ய்
6. மணி + அடித்தது = மணியடித்தது,
வ்
பலா + இலை = பலாவிலை.
 7. ஊர் சிரித்தது.
 8. வண்டியில் வெள்ளையைப் பூட்டு.
 9. அவன் வீட்டிற்குச் சென்றான்.
 10. வளை அணிந்தாள்.
 11. பாடசாலைக்கு வருவானைக் கண்டேன்.
 12. வாழ்க, ஒழிக, வருக, வாழி.
 13. வீடு, சங்கு, வரகு, தெள்கு, எஃகு, பாட்டு.
 14. அமைச்சன்.

81. எதிர்ச்சொற்கள் தருக.

1. முதியோர்.	2. இன்னாத
3. செங்கோல்	4. அவல் (பள்ளம்)
5. பொறுமை	6. உவத்தல்
7. அன்பு	8. இரவலர்
9. பகை	10. உண்டு
11. அண்மை	12. செல்வம்
13. இதம்	14. வசை
15. வள்ளல்.	

1. பாலர் அல்லது இளையோர்	2. இனிய
3. கொடுங்கோல்	4. மிசை
5. பொறுமை	6. காய்தல்
7. காய்தல்	8. புரவலர்
9. நட்பு	10. இல்லை
11. சேய்மை	12. வறுமை
13. அகிதம்	14. இசை
15. உலோபி.	

82. பின்வரும் சொற்றொடர்களுடன் 2 ஆம், 4 ஆம், 6 ஆம் வேற்றுமையுருபுகளைச் சேர்த்து வசனமாக்குக.

புத்தகம், யான், தான்.

- அவன்புத்தகத்தை எடுத்தான் (2)
அவன் புத்தகத்திற்கு உறை போட்டான். (4)
அவன் புத்தகத்தினது விலையைக் கேட்டான். (6)
- இவன் என்னை அழைத்தான். (2)
இவன் எனக்குக் கொடுத்தான். (4)
இவன் எனது பசுவை விலைக்கு வாங்கினான். (6)
- இராமன் தன்னை மக்களுக்கு அர்ப்பணித்தான் (2)
இராமன் தனக்குத் திங்கிழைத்தோரையும் மன்னித்தான். (4)
இராமன் தனது கருணையைப் பொழிந்தான். (6)

83. பின்வருஞ் சொற்களுடன் 5 ஆம் 6 ஆம் வேற்றுமைகளைச் சேர்த்து வாக்கியமமைக்குக.

நீங்கள், நாம், அவர்.

1. உங்களில் அவர் கொடியர். (5)
உங்களது புத்தகம் எங்கே? (6)
2. எம்மில் அவர் பெரியர் (5)
எமது வீடு நல்லூரில் உள்ளது. (6)
3. அவரில் நீங்கி வந்தேன். (5)
அவரது பூட்டு நன்று, (6)

4. எழுத்துப்பயிற்சி.

1. தெரு விளக்குத்தூண் சொன்ன கதை.

இன்று நான் வெறுந்தூணாக யார்க்கும் பயனின்றி நிற்கிறேன். என் உணர்ச்சிகள் கல்லாகி விட்டன. எனது வேதனை நெஞ்சினுள்ளே பெரும் பாறையாகக் கனத்தவண்ணம் இருக்கின்றது. என் தலையிலேயிருந்த விளக்குக் கூடும் சிறுவன் ஒருவனின் குறும்புத்தனத்தால் நொறுங்கிப் போய்விட்டது. அன்றிலிருந்து என் உள்ளிலும், புறத்திலும் ஒரே இருள் சூழ்ந்து போயிற்று. இன்று பழையமையின் சின்னமாக நானும், முதுமையின் சின்னமாக இந்த அரச மரமுமே இந்தத் தெருவில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒருவர்க்கு மற்றவர் துணை! இரவு முழுவதும் நாம் இருவேழம் எம் கடந்தகால நினைவுகளை அசைபோட்டுக் கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருப்போம்.

பட்டினத்தின் வாடையே வீசப் பெறாத புழுதி படிந்த இத்தெருவிலே இரவிற் செல்பவர்களுக்கு வழிகாட்டும் ஆதாரமாய் நான் இருந்து வந்தேன். பகலிலே என் நண்பன் அரச மரமும், வருவோர்க்கு நிழல் தர, நான் இரவில் வருபவர்க்கு வழிகாட்டி உதவினேன். கிராமச் சங்கத் தொழிலாளி ஒருவன் நாள்தோறும் என்னிடம் வருவான். என் உடலைப்பற்றி ஏறி விளக்குக் கூட்டைத் துடைப்பான். பின் அதனுள்ளிருந்த கண்ணாடிக்கோப்பை நிறையத் தேங்காய் நெய் ஊற்றிப் பின் திரியைத் தூண்டி ஏற்றிவிட்டுச் செல்வான். அவன் செயல்களால் என் உடல் நோவதுண்டு. அவன் ஏற்றிவைக்கும் தீபத்தினால் என் தலையிலே தாங்கவியலாத வெப்பமும் ஏற்படுவதுண்டு.

ஆனால் இத்துன்பத்தையெல்லாம் நான் பொறுத்துக்கொள்வேன். என் வாழ்க்கை இவ்விதியிலே செல்பவர்க்குப் பயன்படுவதை எண்ணி நான் மிகுந்த பெருமையும், மகிழ்ச்சியும் அடைதலுண்டு.

‘இன்னு செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு’

என்று ஒருநாள் ஞானி ஒருவர் என் நண்பனாகிய ஆலமரத்தின் கீழ் இருந்து எடுத்துரைத்த வள்ளுவர் வாக்கே, என் வாழ்வின் குறிக்கோளாக மாறிவிட்டது. “எந்தத் துன்பத்தை மற்றவர் அளித்தாலும், அவர்களுக்கு மகிழ்வளிப்பதே உயர்ந்த பண்பாகும்” என்று நான் உணர்ந்து, அவ்வழியிலே நடந்து வந்தேன்.

என்னால் நன்மையடைந்தவர் மிகப்பலர். இரவில் நாடகம் பார்த்து மீள்பவர் என் உதவியைப் பெரிதும் விழைவதுண்டு. கள்வர் கூட்டமும் என்னை நாடிவந்து தாம் கொள்ளையிட்ட பணத்தை எண்ணிப் பங்கிட்டுச் செல்வதுமுண்டு. சோம்பேறி களையும் சமூகத்திற்குத் தீமை விளைவிப்பவர்களையும் கண்டால் என்நெஞ்சு குமிறி எழும். ஆனால் என்னால் என்ன செய்ய முடியும்? எல்லாவற்றையும் மெளனமாகச் சகித்துக் கொள் வேன். ஆனால் எக்காலத்திலும் கொடியவர்கள்தாம் இவ்வழி யால், என்உதவியுடன் சென்றார்கள் என்பதில்லை. முதியோர், பெண்கள், குழந்தைகள் முதலிய பலரும் இரவில் என் துணையைக்கொண்டு இவ்வழிச் சென்றதுண்டு.

ஆனால், இந்த மகிழ்ச்சியநுபவமும், எனது சேவையும் வேண்டாதனவாகி விட்டன. கிராமச்சங்கம், மின்சாரதீபங் களை இவ்வீதியில் இடுவதாகத் தீர்மானித்த நாளிலிருந்து, என்னை உபயோகிப்பதைக் கைவிட்டது. மின்சார தீபம் வந்த பாடுமில்லை. காலப்போக்கில் என்னை இருள் சூழ்ந்து மூடியது தான் கண்ட பயன்! முன் சொன்னதுபோலக் குறும்புச் சிறு வனால், என் தலையும் நொறுங்கி, இன்று அநாதையாய்ச் சோகத்தின் சுமைதாங்கியாய் நிற்கிறேன். இறைவா! இது என் விதியோ?

2. தொற்று நோய்கள்.

காலத்துக்குக் காலம் மனிதரைப்பற்றி நலிக்கும் நோய்கள் மிகப்பலவாகும். இவற்றுட் பெரும்பாலானவை, ஒருவரிலிருந்து மற்றவர்க்குத் தொறுகின்ற நோய்களாகவேயிருக்கின்றன. காற்றினாலும், சடப்பொருள்களாகிய உடை, புத்தகம், தள பாடங்கள் முதலியவற்றாலும், உணவாலும், நீராலும், தோலிலுண்டாகும் துளைகளாலும், நுளம்பு, ஈ, பறவைகள் முதலிய பிராணிகளாலும் தொற்றுநோய்கள் பரவுகின்றன.

சில நோய்கள் கண்ணுக்குப் புலனாகாத சிறிய கிருமிகள் மூலம் பரவுவனவாகும். காற்று வீசுகையில், அக்காற்றிலே இக்கிருமிகள் பறக்கின்றன. சுவாசிப்பவரின் மூக்குகளுடாகவும், வாய்களினூடாகவும் உடலினுள்ளே இவை செல்கின்றன. சின்ன முத்து, கொப்பளிப்பான், அம்மை, சலதோஷம், குக்கல், தொண்டைக்கரப்பன், கசம், நெருப்புக்காய்ச்சல் என்பன காற்றினால் பரப்பப்படும் நோய்களே.

பாடசாலையில் வகுப்பறையில் ஒரேவாங்கில் இருமாணவர் அமர்கின்றனர் என வைத்துக்கொள்வோம். ஒருவர் சிரங்கிலை பீடிக்கப்பட்டவர், மற்றவர் சுகதேகி. ஆனால் முன்னவர் உபயோகிக்கும் புத்தகம், அவர் அமர்ந்திருக்கும் இடம் ஆகியவற்றைப் பின்னவர் பயன்படுத்துவதாலும், அவரின் உடம்பில் முட்டுவதாலும், முன்னவரின் புண்களிலிருந்து வழியும்சீழ், குருதி முதலியவற்றிலுள்ள கிருமிகள் பின்னவரின் உடலிற்படி கின்றன, பின் உட்செல்லுகின்றன. விரைவில் பின்னவரும் சிரங்கு நோய்க்கு இரையாகின்றார். சிரங்குபோன்றே படர் தாமரை, அம்மை முதலியனவும் இவ்வகையாகப் பரவுவன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உண்ணும் உணவினை மூடி வைக்காது விடுவதால், ஈ, காகம் முதலியன அவற்றில் வாய் வைத்து உண்டு, பின் வேறு உணவிலும் சென்று அதனையும் அசுத்தமாக்கி, அதே வேளையில் நோய்க்கிருமிகளையும் உணவிற்கலந்துவிடுகின்றன. அவற்றை உண்பவரின் கவலையினத்தால் உணவோடு நோய்க்கிருமிகளும் உட்சென்றுவிடுகின்றன. பேதி, நெருப்புக்காய்ச்சல், வயிற்றோட்டம், வயிற்றுநீவு முதலான நோய்கள் இவ்வகையிலே பரவுதலும் ஒருதலை.

இன்னும் அநோபிலிஸ் நுளம்பால் பரவும் மலேரியா, வெட்டுக்கள், உராய்வுகள் மூலம் தோற்புரைகளுடு செல்லும் கிருமிகளால் உண்டாகும் ஏற்புப்போன்றவை யாவும் தொற்றுநோய்களாகும். இவற்றால் மனிதனுடம் பெரிதும் துன்புறுகின்றது. அகாலமரணங்கள் நேர்கின்றன. இத்தகைய ஆபத்துக்களினின்றும் நாம் நீங்குதற்கு முயல்வது அவசியமாகின்றது.

பெரும்பாலும் சுகாதாரவழிகளைக் கையாளாத அலட்சியப் போக்கினாலும், கவலையினங்களாலுமே தொற்றோய்கள் விரைவாகவும், அதிக அளவிலும் பரவுகின்றன. எனவே ஆரோக்கியவழிகளை அறிந்து கொண்டு, அவற்றை மிகக் கவனமாகப் பின்பற்றுவது யாவார்க்கும் நன்று.

நாள்தோறும் திறந்தவெளியிலே ஓரிரு மணித்தியாலங்களாவது உலாவி வருதல் யாவார்க்கும் இன்றியமையாததாகும். சுத்தமான காற்றைச் சுவாசித்தலும், தேகப்பயிற்சி செய்தலும் உடலை உறுதியுள்ளதாகவும், நோயற்றதாகவும், பாரமற்றதாகவும், வைத்திருக்க நன்கு உதவும். உடைகளைச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல், உணவைச் சுத்தமாகத் தயாரித்தல், பாதுகாத்தல், இயன்ற அளவு தொற்று நோயாளரைப் பிரித்து வைத்தல், அவர்கள் உபயோகித்த பொருள்களைச் சுத்தஞ் செய்தே

பயன்படுத்தல் முதலான சுகாதாரப் பழக்கவழக்கங்கள் எம்மைச் சுகதேகிகளாக வாழவைக்கும்.

நோய்க்கு மருத்துவம் செய்வதிலும், நோய்வராது பாதுகாத்தலே சிறந்தது. ஆதலால் சுகாதார நற்பழக்கங்களால், தொற்றுநோய் ஏற்படாதவாறு தடுத்து நல்வாழ்வு வாழ்வதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

3. சுற்றுலா.

கல்வி சம்பந்தமான சுற்றுலாக்களை மேற்கொள்வது, அறிவு வளர்ச்சிக்கு மிக அவசியமாகும். வரலாற்றோடு தொடர்புடைய பழைய கட்டடங்கள், சிலைகள் முதலியவற்றைப் பார்வையிடல், புவியியல் சம்பந்தமான இடங்கள், மண்வகைகள் முதலியவற்றை அவதானித்தல், தொழிற்சாலைகள், மிருகக் காட்சிச் சாலை, நூதனசாலையாகியவற்றைத் தரிசித்தல் என்பன மாணவர்க்கு நேரடியான கல்விநுபவங்களை ஏற்படுத்தும். இவ்வுண்மையை உணர்ந்த எம் சரித்திர ஆசிரியர், கல்லூரி அதிபரின் அனுமதியோடு கடந்த பருவ விடுமுறையிலே ஒரு சுற்றுலாவிற் கான ஒழுங்குகளைச் செய்தார். எட்டாம் வகுப்புமாணவராகிய நாம் இச்சுற்றுலாவிலே மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு கலந்து கொண்டோம். சுற்றுலாவைத் தொடங்கும் நாளை எதிர் நோக்கி நாம் எவ்வளவு ஆவலோடு காத்திருந்தோம்!

அந்தநாளும் வந்தது. எமது ஆசிரியரின் அறிவுறுத்தற்படி காற்சட்டை, சட்டை, இடைப்பட்டி, சப்பாத்து, தொப்பி, கைக்குட்டை, துண்டு, வட்டில், பேணி முதலாம் உபகரணங்களோடும், கைச்செலவிற்குப் பணத்தோடும், குறிப்புப்புத்தகத்தோடும். பஸ்ஸை எதிர்நோக்கி, காலை ஏழுமணியிலிருந்து கல்லூரி முன்றலில் தவம் கிடந்தோம் என்றே சொல்லல் வேண்டும்.

பஸ்வந்தது. ஆசிரியர் குறித்த இடங்களில் அமர்ந்தோம். சிறிது நேரம் ஒரே இரைச்சலாயிருந்தது. ஆசிரியர் 'விசில்' ஊதி எம்மை அமைதியடையச் செய்தபின், பெயர் கொடுத்த யாவரும் இருக்கின்றனரோ என்று எம்பெயர்களை அழைத்து வரவு பதிந்தார். பின் எங்களுக்கு 1, 2, 3 என ஒவ்வொரு இலக்கங்களைக் குறித்தார்; சுற்றுலா முடியும் வரை எம்மை 'இலக்கங்களாலேயே அழைக்கப்போவதாகவும் கூறினார். "சரிதான்! இனி ஒரு கிழமைக்கு நாம் மறியற்காரர்தாம்" என்று ஓரிருவர் முணுமுணுத்தாலும், ஆசிரியருக்கு அஞ்சிச் சிறிது நேரத்தில் அமைதியானோம்.

எட்டுமணியளவில் பஸ் புறப்பட்டது. ஆசிரியர் எங்களை நோக்கி, “மகிழ்ச்சியாயிருங்கள்; கல்லூரிக்கீதம், தேசியகீதம், நீங்கள் விரும்பும்சினிமாப்பாடல்கள் யாவும் பாடலாம்; பஸ்ஸினுள் நடனமும் ஆடலாம். ஆனால் வெளியே தலை நீட்டக் கூடாது, கெட்ட வார்த்தைகள் பேசக் கூடாது. பஸ் நிற்குமிடத்தில் அமைதியாகவும் நல்ல முறையிலும் நடந்துகொள்ள வேண்டும். எந்தச் சூழ்நிலையிலும் கல்லூரியின் பெயரை மாசுபடுத்தும் வகையில் நடத்தல் கூடாது” என்று அறிவுரை வழங்கினார். அவர் கூறியவை, நியாயமானவையாகவே எமக்குத் தோன்றின. அவர் கூறியபடியே ஆடலும், பாடலும், குதூகலமுமாக இருந்தோம். யாழ்ப்பாணத்தின் கொடிய வெயிலையும் பொருட்படுத்தாத குதூகலம் எம்மையெல்லாம் தொற்று நோய்போலப் பற்றிக்கொண்டது; ‘பஸ்’லும் விரைந்து சென்றது.

முதலில் பரந்தன் இரசாயன தொழிற்சாலை, பின் முறிகண்டி, அடுத்தது வவுனியா, பின்னர் அநுராதபுரம் முதலாமிடங்களை முதலாள் தரிசித்தோம். அடுத்தநாள் மிகுந்தலை, சிகிரியா முதலாம் சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற இடங்களைக் கண்டோம். தொடர்ந்து வாழைச்சேனைக் காகிதத் தொழிற்சாலை, கல்லோயா நீரணை, மட்டக்களப்பு முதலாம் இடங்களைச் சென்று கண்டோம். மூன்றாம் நாள் திருக்கோணமலை சென்று கோணைசப் பெருமானைத் தரிசித்தோம்; கன்னியா நீரூற்றில் நீராடி மகிழ்ந்தோம். நான்காம் நாள் கண்டிசென்று அங்குத் தலதாமாளிகையைத் தரிசித்தோம்; கண்டி வாவி எம் கண்ணையுங் கருத்தையுங் கவர்ந்தது. அன்றே பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் சென்றோம். அங்குள்ள பிரமாண்டமான மண்டபங்களும், விஞ்ஞானகூடங்களும், நூல் நிலையமும் எம்மையியப்பில் ஆழ்த்தின. அங்குள்ள பசுமை போர்த்த இயற்கைக் காட்சியும், மகாவலிகங்கையின் அமைதியான ஓட்டமும் உள்ளங்களை ஈர்த்தன. “ஒரு நாள் நாங்களும் இங்கு வந்து உயர் கல்வி கற்போம்” என்ற நினைவே எம்மைக் களிகொள்ள வைத்தது. அன்று பிற்பகலே நுவரெலியா, அட்டன் முதலாம் மலைநாட்டுப் பட்டினங்களுக்கும் சென்றோம். மறுநாட்காலை சிவனொளிபாதத்தில் ஏறிச்சென்று உதய சூரியனின் அழகார்ந்த காட்சியில் மனத்தைப் பறிகொடுத்தோம்.

அடுத்த நாள் அங்கிருந்து தலைநகராகிய கொழும்புசென்று நுதனசாலை, மிருகக்காட்சிச்சாலை, புதிய அரசாங்க ஏழுமாடிக் கட்டடம், பாராளுமன்றம், காலிமுக மைதானம், செய்தித்தாள் வெளியீட்டகங்கள் முதலாமிடங்களைக் கண்டு களித்தோம்.

தினகரன் வெளியீட்டகத்தில் எம்மை நிழற்படம் எடுத்து எமது சுற்றுலாச் செய்தியோடு அடுத்த நாட்பத்திரிகையிலே, வெளியீட்டனர். பத்திரிகையிலே அந்தச் செய்தியையும், படத்தையுங் கண்டபோது எமக்கு மட்டிலா மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது; பெருமையாகவும் இருந்தது.

இம்மகிழ்ச்சியோடு அன்று பிற்பகலே யாழ்ப்பாணம்நோக்கி எமது பிரயாணம் தொடங்கிற்று. கடந்த ஒருகிழமையாக நாம் சென்ற இடங்களையும், அங்கெல்லாங் கண்ட இனிய காட்சிகளையும், பெற்ற அநுபவங்களையும் நினைக்க நினைக்க இன்பம் மேலிட்டுப் பொங்கிற்று. சென்ற இடங்களிலெல்லாம் எம்மை வரவேற்று உண்டியும், உறையுளும் அளித்த பழைய மாணவர்களையும், கல்லூரி அதிபர்கள் ஆசிரியர்கள், மாணவ நண்பர்களையும் நினைத்தபொழுது உள்ளமெல்லாம் நன்றி பொங்கி வழிந்தது. இவர்களையெல்லாம் பிரிந்து, கண்ட காட்சிகளைப் பின் தங்க விட்டு, வீடு திரும்புகிறோமே என்று சிறிது கவலையேற்பட்டாலும், பெற்றோரையும், உற்றோரையும், நண்பரையும் மீண்டுங் காணும் ஆவலிலே அக்கவலை மறைந்தொழிந்தது. சரியாக நாம் புறப்பட்டு ஒரு வாரத்தின் பின் குதூகலமாக யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தோம்.

4. என்கதை.

(மாணவன் தன்கதை கூறல்)

அப்பொழுது நான் நான்கு வயதுச் சிறுவன். என் அண்ணன்மார் இருவரும் தமக்கையும் காலையில், சீருடையணிந்து பாடசாலை செல்வர். அழகான படங்கள் நிறைந்த புத்தகங்களும், பேனாவும், பென்சிலும் நிறைந்த பெட்டிகளைச் சுமந்துகொண்டு சிரிப்புங் களிப்புமாய் அவர்கள் செல்வதைப் பார்க்க எனக்குப் பொருமையாய் இருக்கும். நானும் அவர்களைப்போலப் பாடசாலை செல்ல வேண்டும் என்ற ஆசை என்னுள்ளே கிளர்ந்தெழும். அவர்களோடு என்னையும் பாடசாலைக்கு அனுப்புமாறு, என் அன்னையின் சேலையைப் பற்றிக்கொண்டு நான் கதறியழுவேன். அன்னை, "இன்னும் ஒரு வருடம்பொறுத்துக்கொள் நீயும் பாடசாலை செல்லலாம்" என்று என்னை

அணைத்துச் சமாதானம் சொல்வார். அவரின் ஆறுதல் மொழிகள் யாவும் என் ஆவலையும், ஏக்கத்தையும் கூட்டவே உதவும். நீண்ட நேரம் அழுத பின்னரே நான் அடங்குவேன்; தனிமை உணர்ச்சி என்னை வருத்திக் கொண்டேயிருக்கும்.

அந்நாள்களிலே பொம்மைகளும், சிறு சைக்கிள் வண்டியுமே என் தோழர்களாய் இருந்து வந்தன. எனது இராமன் பொம்மைக்கும், சீதைப் பொம்மைக்கும் திருமணம் செய்து வைப்பதே என் பொழுதுபோக்குகளிற் சிறந்ததாயிருந்தது. நானே புரோகிதர்; நானே குழல் வாசிப்போன், நானே தவில் வாசிப்போன். பொம்மை இரண்டினதும் அப்பா, அம்மா எல்லாமாக என்னையே கற்பனை செய்து கொண்டு விளையாடிய அந்த நாள் விளையாட்டுக்கள் இன்றும் என் நினைவுத்திரையிலே அழியாத சித்திரங்களாயுள்ளன. எட்டாண்டுகளுக்குப் பின் இன்றும் “அந்த நாள் வந்திடாதோ? மீண்டும் சிறு குழந்தையாகிப் பொம்மைகளை வைத்துக் கொண்டு விளையாட மாட்டேனோ?” என்று ஏங்குகின்றேன்.

எங்கள் வீட்டில் எத்தனையோ விசேடங்கள் இந்தக் காலப் பகுதியில் நடந்தேறின. ஒரு நாள் என் ஆச்சி இறந்து போனார். “நிலவே நிலவே வா வா வா” என்று சொல்லி வானத்துச் சந்திரனோடு என்னை உறவாக்கி வைத்தவர் அவர். “ஒரே ஒரு ஊரிலே, ஒரே ஒரு ராசா” என்று தொடங்கி எத்தனையோ எத்தனையோ இன்பமான கதைகளை எனக்குச் சொன்ன கதைப் பொக்கிஷம் அவர். அன்னை எனக்கு அடித்தால் அடைக்கலமும் ஆதரவும் தந்த அந்த அன்பு வடிவம் ஒரு நாள் எங்கனையெல்லாம் தவிக்கவிட்டு மறைந்தது. ஆச்சியின் இழப்பை இன்று நினைத்தாலும் அழுகை அழுகையாய் வரும்.

ஒரு நாள் என் தமக்கை பூப்படைந்தார். ‘பூப்படைதல்’ என்றால் என்ன, என்று எனக்கு இன்றுவரை எதுவும் தெரியாது? ஆனால் அதையொட்டி நடைபெற்ற வைபவங்கள், சடங்குகள் மிகவும் வேடிக்கையாக இருந்தன? எங்கள் உறவினரும் அயலாரும் பட்டுப் புடைவைகள் சரசரக்க, நகைகளில் சுமைதாங்கிகளாய், சந்தனமும், குங்குமமுமிட்டு வந்து வீட்டைக் கலகலப்பாக்கினர், இசைக் கச்சேரிகள், பல நிகழ்ந்தன; இந்த அமர்க்களத்தில் ஆச்சியின் இழப்பையும், பாடசாலை செல்லும் எண்ணத்தையும் ஒரு சிறிதுமறந்து போனேன்.

இப்படியிருக்க எனக்கு ஐந்து வயதாயிற்று. விஜயதசமித் திருநாளொன்றில் அப்பா என்னை அருகிலுள்ள பாடசாலைக்கு அழைத்துச் சென்று தலைமையாசிரியரைக்கொண்டு ஏடுதொடக்கி வைத்தார். அன்றிலிருந்து பாடசாலைக்கு ஒழுங்காகச் செல்லத் தொடங்கினேன். இதுநாள்வரையிருந்த ஓர் உலகத்திலிருந்து வேறொரு புதிய உலகத்திற்குச் சென்றதுபோன்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. அதில் ஆர்வம், அச்சம், வியப்பு, வேடிக்கையாலும் கலந்திருந்தன. என் தனிமையுந் தொலைந்தது. புதிய நண்பர் பலர் ஏற்பட்டனர். ஆசிரியர்களின் பிரம்மபையும், அதட்டல் மிரட்டலையுங் கடந்து அவர்களை நேசித்தேன்; நேசிக்கிறேன். பாடசாலையில் என்வாழ்க்கை இன்பமாகவே கழிகிறது. என்னில் ஒரு மலர்ச்சி, ஒரு வளர்ச்சி, ஒரு முதிர்ச்சி, நாள் தோறும் ஏற்பட்டுவருவதாய் உணர்ந்து வருகிறேன். இதுதான் கல்வியின் பயனா?

5. சேக்கிழார் விழா.

தமிழ் மொழியை வளஞ்செய்து, அதன் புகழைத் திசையெலாம் பரப்பிய பெரும்புலவர் பலராவர். இவர்களின் வரிசையிலே சிவனடியார் திருக்கதைகளைப் 'பத்திச்சுவை நனிசொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிவலவர்' சேக்கிழார் பெருமானும் ஒருவர் அவர் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணம் என்ற பெரியபுராணம், தமிழிலுள்ள புராணங்களிலே தலைசிறந்தது எனத்தயங்காது கூறலாம். இறைவனே, 'உலகெலாம்' எனத் தில்லைத் திருத்தலத்திலே அடியெடுத்துக்கொடுக்க, அவனருளாலே பாடியருளப்பட்ட நூலன்றோ இது? சேக்கிழாரின் திறனறிந்து, அவரை அமைச்சராய்ப் பெறும் பேறுபெற்ற அநபாய சோழ மாகாராசா பெரியபுராணத்தையும், அவரையும் தன்பட்டத்து யானையிலேற்றித் தானே அவருக்குச் சாமரை வீசினான். உமாபதிசிவாசாரியார் அவர்மீது புராணம்பாடினார். மாகவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை சேக்கிழார்பிள்ளைத் தமிழ் பாடினார். அவரைச் சைவரின் 'பாக்கியப் பயன்' என்று தலைமேற் கொண்டொழுகும் சான்றோர் பலராவர்.

சேக்கிழார் பெருமானுக்கு அவர் இறையடிசேர்ந்த வைகாசிப் பூசந்தோறும், அகில இலங்கைச் சேர்க்கிழார் மன்றம் விழா எடுத்து வருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலே தலைசிறந்த கல்லூரியாகிய இந்துக்கல்லூரியிலே, இவ்விழா நடந்தேறுவது சாலப்பொருத்தமாகும்.

வழக்கம்போல இவ்வாண்டும் சேக்கிழார் விழா இருநாள் சிறப்பாக நடந்தேறியது. சேக்கிழாரின் திருவுருவப் படத்தினை அலங்கரித்து யானைவாகனத்தில் ஏற்றி, வண்ண வைத்தியேசுவரன் கோயிலிலிருந்து ஊர்வலமாக இந்துக்கல்லூரிக் குமாரசுவாமி மண்டபத்திற்குக் கொணர்ந்தனர். மங்கல வாத்தியம் முழங்க, அடியார்கள் திருமுறைகளை ஒதிவர, கல்லூரிகளின் மாணவ மாணவிகள் சைவக்கோலத்துடன் வரிசையாய் முன்னர் நடந்து வர, கொடி, குடை, ஆலவட்டங்களுடனும், தீவர்த்தியுடனும் சேக்கிழார் பவனிவந்த காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாயிருந்தது. ஊர்வலம், அலங்கரித்த குமாரசுவாமி மண்டபவாயிலை வந்தடைந்ததும், யாழ். இந்துமகளிர்கல்லூரி மாணவியர் சேக்கிழார் திருவுருவப்படத்திற்குப் புஷ்பாஞ்சலி செய்தார்கள். பரமேஸ்வரக்கல்லூரியதிபர் சைவத்திருவாளர் மு. ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் சிறிய வெள்ளிக்கேடகத்தின் மீது பெரியபுராண ஏட்டுச்சுவடியினை வைத்து, விழாமண்டபமேடையை நோக்கி அதனைத் தம் தலை மீது சுமந்து வந்த காட்சி, உள்ளங்களை நெகிழ்விப்பதாயிருந்தது.

சேக்கிழாரின் திருவுருவப்படமும், பெரியபுராண ஏட்டுச்சுவடியும், விழா மண்டபமேடையை அடைந்ததும், பூசையும், தேவார பாராயணமும் நிகழ்ந்தன. பின்னர் அ. இ. சேக்கிழார் மன்றத் தலைவர் திரு ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்கள் தலைமையில் விழா தொடங்கிற்று. வரவேற்புரை, தலைமையுரை, செயலாளர் அறிக்கைகளைத் தொடர்ந்து, முதலியார் செ. சின்னத்தம்பி 'சேக்கிழார் அருளிய தெய்வநூல்' என்ற தலைப்பில் சிறந்த சொற்பொழிவு ஒன்று நிகழ்த்தினார். அவரைத் தொடர்ந்து, தென்னிந்தியாவிருந்து சிறப்புச்சொற் பொழிவாளராய் அழைக்கப்பட்டிருந்த தமிழ்ப்பேரறிஞர் ஔவை துரைசாமிப்பிள்ளை உரைநிகழ்த்தினார். மண்டபம் கொள்ளாத அளவிற்குச் சைவப்பெருமக்கள் கூட்டம் அந்தப்பெரு மண்டபத்திலே நிறைந்திருந்து, தமிழகத்துப் பெரியாரின் சொற்பொழிவைச் சுவைத்து மகிழ்ந்தது. அச்சொற்பொழிவையடுத்துச் செயலாளரின் சுருக்கமான நன்றியுரை நிகழ்ந்தது. இறுதியில் தேவாரபாராயணத்துடன் விழா இரவு 9 மணிக்கு இனிதுற்றுது

மறுநாள் பிற்பகல் 5 மணிக்கு இரண்டாம் நாள் விழா நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கின. பெரியபுராணம் ஒரு காவியம், பெரிய புராணம் ஒரு பத்திப்பனுவல், பெரியபுராணம் ஒரு தத்துவ நூல், பெரியபுராணம் ஒரு வரலாற்றுநூல், பெரிய புராணம் ஓர் அரசியல்நூல் என்ற ஐந்து தலைப்புக்களிலே அறிஞர்

ஐவர் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினர். சுருக்கமாகவும், சுவையாகவும் இவர்கள் உரைநிகழ்த்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது. அடுத்து யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரி மாணவர், செல்வன் பொ. இரகுபதி 'சேக்கிழார் மாண்பு' என்ற அரியதொரு சொற்பொழிவாற்றினார். அதனைக் கேட்ட யாவரும் அவரின் ஆற்றலை வியந்து மகிழ்ந்தனர். பின்னர் பெரிய புராண எழுத்துப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றோர்க்கும், மற்றையோர்க்கும், வித்துவான் ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளையவர்கள் பரிசில் வழங்கி வாழ்த்தினார்.

விழாவின் சிகர நிகழ்ச்சியாக, திருநாவுக்கரசர் நாடகம் இடம்பெற்றது.

6. உயர் நீதிமன்றக் காட்சி.

(ஒரு கொலை வழக்கு விசாரணை.)

அன்று உயர்நீதி மன்றத்தின் பார்வையாளர் பகுதி எள் விழ இடமில்லாமல் நிறைந்திருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தையே ஒரு கலக்குக் கலக்கிய முக்கொலை வழக்கின் தீர்ப்புநாள் அது என்பதே அச்சன நெருக்கத்திற்குக் காரணம். இலங்கையின் தலைசிறந்த நியாயவாதி, எதிரிக்காய் ஏற்பட்டிருந்தார். அவரின் வாதத்திறமையையும், குறுக்கு விசாரணை ஆற்றலையும் சொற்பொழிவாற்றுந் திறமையையும் கடந்த மூன்று நாட்கள் கேட்டு இரசித்தவர் யாவரும் வழக்கின் தீர்ப்பை அறிய ஆவல் கொள்ளாதிரார். எனவே நீதிமன்றம் மனிதத்தலைகளால் நிறைந்திருந்ததில் வியப்பில்லை. இவ்வளவு சனங்கள் அங்கிருந்தும் எவ்வித ஆரவாரமோ, சப்தமோ இல்லாது நீதிமன்றம் மரண அமைதி குடிகொண்டு விளங்கியது. அந்த அமைதி மிகப் பயங்கரமாயும் இருந்தது.

நேரம் காலை 9-50. நியாயவாதிகள் தமது கறுத்த மேலங்கிகளுடன் நீதிமன்றத்தினுள் நுழைகின்றனர். கறுத்த மேசைத்துணி விரித்த மேசை ஒன்றைச் சுற்றியுள்ள தம் ஆசனங்களில் வந்து அமர்கின்றனர். அவர்கள் மிக மெதுவாகப் பேசிக்கொள்ளும் சப்தமும் தெளிவாக அச்சந்தருவதாக அமைந்திருக்கிறது, மேலே மின் விசிறிகள் சுழலுஞ் சத்தம் அந்த அச்ச உணர்வினை மேலும் மிகுதிப்படுத்துகின்றது. நிமிஷங்கள் நத்தை வேகத்தில் நகர்கின்றன.

சுவர்க்கடிகாரத்திலே மணி பத்தடிக்கிறது. ஆங்காங்கு நின்ற பொலீஸ் காவலர்கள் உஷாராக நின்றனர். பிஸ்கால் வினோடர்கள் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவரை அழைத்து வந்து கைதிக்கூண்டில் ஏற்றுகின்றனர். அங்கிருந்த எல்லோரின் விழிகளும் அவரைச் சென்று மொய்க்கின்றன. பால் வெள்ளை நாஷனல் சட்டையும், அதற்கேற்ற வெள்ளை வேட்டியும் அணிந்து, உத்திரீயச் சால்வையோடும், விபூதி, சந்தனத்தோடும் அவர் காட்சியளித்தாலும், அவரின் இளமை கொழிக்கும் முகத்திலே களையில்லை. சோர்வும், சோகமும், அச்சமும் அங்கு ஆட்சி செய்கின்றன. அவர் கூச்சத்தோடு கூண்டினுள் இடப்பட்டிருக்கும் வாங்கிலே அமர்ந்து, தலையைக் குனிந்து கொள்கிறார்.

யூரிமார் தம் ஆசனங்களில் வந்து அமர்கின்றனர். அவ்வேளையிலே, நீதி மன்ற அழைப்பாளன் எழுந்து நின்று, “நீதியரசர் வருகிறார் அமைதி” என்று சப்தமிடுகிறான். எல்லோரும் எழுந்து நின்று நீதியரசருக்கு வணக்கம் செலுத்துகின்றனர். நீதியரசர் ஆசனத்தில் அமர் யாவரும் தொடர்ந்து தம் ஆசனங்களில் அமர்கின்றனர். கறுத்த மேலங்கி, சிவப்பு நிறத்துணியிலே தைத்துப் பஞ்சையும் ஆங்காங்கே ஓட்டிய ஒரு புதுவகைத் தொப்பியை அவர் அணிந்திருக்கின்றார். அவரின் தோற்றம் அங்கிருப்பவரின் உள்ளங்களிலே அச்சங்கலந்த மதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது.

நீதியரசர், தம் தொகுப்புரையை ஆரம்பிக்கிறார். பொதுவாக ஆங்கிலம் அறிந்த யாவரும், சிறப்பாக யூரிமாரும் அவரின் தொகுப்புரையைச் செவிமடுத்துக் கேட்கின்றனர். ஆங்கிலம் தெரியாதவர்களோ ஒன்றையும் விளங்கிக்கொள்ளாதவிடத்தும் எழுந்து செல்லவோ, இடையில் உரையாடவோ அஞ்சியவராய் அமைதியுடன் வீற்றிருக்கின்றனர். இந்நிலையில் நீதியரசரின் நீண்ட தொகுப்புரை 11 மணியளவில் முடிவடைகின்றது.

தொடர்ந்து யூரிமார் எழுந்து தமக்கென ஒதுக்கப்பட்ட அறைக்குச் செல்கின்றனர். அவர்கள் எப்பொது வருவர், என்ன முடிவு கூறுவர் என்று யாவரும் அவலோடு காத்திருக்க அரை மணித்தியாலத்தின் பின் யூரிமார் திரும்பி வந்து தம் ஆசனத்தில் அமர்கின்றனர். அதுவரை தம் அறையில் ஓய் வெடுத்த நீதியரசரும் வந்து தம் ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொள்கின்றார். யூரிமார்களின் தலைவர் எழுந்து “எங்கள் எழுவர்தும் ஏகமனதான முடிவு எதிரி குற்றவாளி என்பதே” எனக்

கூறுகின்றார். அம்முடிவையேற்று, நீதிபதி தம் தீர்ப்பை வழங்குகின்றார்.

குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர் எழுந்து நிற்க நீதியரசரின் தீர்ப்பை நீதிமன்ற முதலியார் மொழிபெயர்த்துச் சொல்லுகின்றார். மின் விசிறிகள் நிறுத்தப்படுகின்றன, அங்கிருந்த யாவரும் மூச்சைக்கூட அடக்கியிருப்பதுபோன்ற மோன அமைதி அங்கு ஆட்சி புரிகின்றது. “சுந்தரம் சுந்தராசா! யூரிமாரின் முடிபின்படி நீ குற்றவாளி, உனக்கு மரணதண்டனை விதிக்கிறேன். இவ்வாண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 27ஆந் தேதி, வெலிக்கடை சிறைச்சாலையில் நீ உன் உயிர் போகும்வரை தூக்கிலிடப்படுவாய்.”

7. சூருவளியின் பின்.....

அன்று பிற்பகல் வேளையில் வானம் மப்பும் மந்தாரமுமாய் இருந்தது. மாரிகாலமானதால் “இது இயற்கையே” என்று மக்கள் யாவரும் கருதியிருந்தனர்போலும்! அவர்கள் வழக்கம் போலத் தம் கடமைகளை முடித்துக்கொண்டு வீடுதிரும்பியவண்ணமிருந்தனர். ஆனால் வழக்கத்திற்குமாறாக அன்று காற்றும் அடங்கி ஓய்ந்து அமைதியாய் இருந்ததை ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை. கவனித்துத்தான் என்ன செய்வது?

நள்ளிரவு வந்தது. அமைதியாகக் குறட்டை விட்டுத்தூங்கிக்கொண்டிருந்த பலரும் திடுக்குற்று எழுந்திருக்கக்கூடிய வகையில் இடிமுழக்கம் அவர்களின்காதுகளைச் செவிடுபடுத்தலாயிற்று. அதனைத் தொடர்ந்து பயங்கர மின்னலின் சிலம்பு விளையாட்டுக்கள் நடந்தன. திடீரென்று பேய்க்காற்றுச் சுழன்று சுழன்று அடிக்கலாயிற்று. அரக்கரின் கரங்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் வெளிப்பட்டு மரங்களைப்பற்றி இழுப்பது போலத் தென்னையும், பனையும், மாவும் சுழன்று சுழன்றடித் தரைசாய்ந்தன. இடைக்கிடை தேங்காய், பனம்பழம் முதலியன விழுகின்ற “தொப் தொப்” என்ற சப்தமும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. ஓடுகள் உடைந்தன. மண்வீடுகள் சாய்ந்தன. தகரக்கூரைகள் தூக்கி எறியப்பட்ட பயங்கர ஓலங்கள் இடைவிடாது கேட்டவண்ணமிருந்தன. அவற்றினூடாக ஆடுகள், மாடுகளின் அழைப்புக்குரல் சோககீதமாக எழுந்தது. ஆனால் யாரும் வெளியில் வரவில்லை. இறைவனைப் பிராத்தித்தபடி, நடுங்கும் உடலோடும், படபடக்கும் நெஞ்சங்களோடும் அவர்கள் வீடுகளி

னுள்ளே குந்தியிருந்தனர். காற்றின் பேயாட்டம் உலகின் முடிவு காலமோ இது என்ற ஐயத்தினை அவர்களிடையே ஏற்படுத்தியது.

விடிந்தது: காற்றும் ஓரளவு தணிந்தது. நானும் என் தம்பிமாரும் வீட்டைவிட்டு வெளியில் வந்தோம். அந்தோ! நாம் கண்ட காட்சியை என்ன வென்பது? எங்கள் வளவினுள்ளே பத்துத் தென்னைமரங்கள் சாய்ந்து வீழ்ந்து கிடந்தன. மாமரம் ஒன்று கிளைகளெல்லாம் முறிந்தது விதவைப் பொண்போலத் தலை குனிந்து நின்று கொண்டிருந்தது. மாட்டுக் கொட்டில் சாய்ந்து, அதனிடையே எங்கள் அருமை லட்சமியும், கன்றும் சிக்கி உயிருக்காய்ப் போராடிக் கொண்டிருந்தன. நாங்கள் ஓடிச் சென்று எம் தந்தையை அழைத்து வந்து கூரையை நிமிர்த்தி லட்சமியையும் கன்றையும் வெளியில் எடுத்தோம். லட்சமி எம் வருகைக்காகவே காத்திருந்தது போலக் கண்ணை நிரந்தரமாக மூடிக்கொண்டது. கன்று மாத்திரம் தெய்வானைமரமாக உயிர் தப்பியது.

தந்தையார் லட்சமியைத் தாழ்க்கக் கிடங்கு வெட்டுதற்குச் சுப்பனை அழைத்துவருமாறு சொன்னார். நானும் தம்பியும் குடையை எடுத்துக்கொண்டு சுப்பன் வீட்டை நோக்கி நடந்தோம். வழியிலே நாம் கண்ட காட்சிகள் குருதிக்கண்ணீரை வருவிப்பனவாயிருந்தன.

விதியிலே தந்திக் கம்பங்கள் சாய்ந்து கிடந்தன. மரங்கள் பாறி வீழ்ந்து தெருவை மூடிக்கொண்டிருந்தன. குடிசை வீடுகள் பல சாய்ந்து விழுந்து அந்த வீட்டிற்குரியவர்கள் பெண், ஆண், குழந்தைகள் யாவரும் தெருவில் கண்ணீர் விட்டபடி நின்று கொண்டிருந்தனர். எங்கள் குலதெய்வமாகிய அம்மனின் கோயில் முன் மண்டபம் முற்றாகச் சரிந்து தரையை முத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. மக்கள் ஆங்காங்கே சோகங்கவிய நின்று தம் இழப்பினை எடுத்துரையாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

காற்றே! நீயே எம் உயிர்நாடி! ஆனால், சில சந்தர்ப்பங்களில் நீயே எமக்குக் காலனாக வருகின்றன!

கெடுப்பதா உங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றுங்கே
எடுப்பதா உம் எல்லாம் மழை''

என்ற வள்ளுவர் வாக்கு, காற்றாகிய உனக்கும் பொருந்தும். நீ வாழ்க! (?)

8. தண்ணீர்ப் பந்தல்கள்.

முற்காலத்திலே பிரயாணங்கள் பெரும்பாலும் கால்நடையாகவே நடைபெற்றன. சிறப்பாகத் தலயாத்திரைகள் கால்நடையாகவே செய்யப்படல் வேண்டுமென்ற கருத்து நிலவிற்று. எனவே நடந்து வரும் யாத்திரிகர்க்கும், பிரயாணிகளுக்கும் நீர் அருந்தக்கொடுத்தல் சிறந்த புண்ணியமாகக் கருதப்பட்டதும், ஊக்குவிக்கப்பட்டதும் இயல்பேயாகும்.

அக்காலத்தில் மக்களுக்கு மாத்திரமன்றிப் பிராணிகளுக்கும் நீரருந்தவும், நிழலில் ஓய்வெடுக்கவும் வசதி செய்து கொடுத்தலை மக்கள் பெரும் அறப்பணிபாகக் கருதிவந்தனர். இன்று பாதையோரங்களில் அழிபாடுகளாய்க் கிடக்கும் மடங்களும், சுமைதாங்கிகளும், நீர்த் தொட்டிகளும், ஆவுரோஞ்சு கற்களும், எம் மூதாதையரின் அறப்பணிக்கு நினைவுச் சின்னங்களாய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

உணவு விடுதி வசதிகளும், தங்குமிட வசதிகளும் செல்லும் இடங்களிலும், தலங்களிலும் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் இன்று மிக அதிகமாயுள்ளன. எனினும் ஏழைகளும், வசதி குறைந்தவர்களும் இவற்றை இலகுவிலே பெற முடியாததால் இன்றும் தண்ணீர்ப்பந்தல்கள் வைக்கும் தருமம், கோயில்களை அடுத்து, திருவிழாக் காலங்களிலாவது நடந்து வருவது பாராட்டத்தக்கதேயாகும். கதிர்காமத்தில், கதிரைமலை உச்சியிலே செல்வோர்க்கெல்லாம் தண்ணீர் கிடைக்க வசதி செய்துள்ளமை, இத்தகைய அறப்பணிகளுள்ளே தலையாயது எனலாம்.

நல்லூர், மாவிட்டபுரம், சந்திதி முதலாம் முருக தலங்களுக்குச் செல்லும் வழிகளிலே திருவிழாக் காலங்களிலே பந்தலமைத்து, சர்க்கரைத் தண்ணீர், மோர், சுத்தமான நீர் விநியோகம் செய்யும் முறைமை போற்றத்தக்கது. இவ்வாறே பிரசித்திபெற்ற வேறு தலங்களிலும் நடைபெறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மோர் விநியோகம் நிரந்தரமாக நடைபெறும் கீரிமலை மடத்தையும் இங்குக் குறிப்பிடல் வேண்டும். கதிரைமலையுச்சியில் அமைந்த தண்ணீர்ப்பந்தல்போல, சங்கமாங்கண்டியிலும் அமைந்திருப்பதாக அறிகின்றோம்.

கதிர்காமத் திருவிழாக்காலங்களிலே ஆங்காங்குப் புகைவண்டி நிலையங்களில், அடியார்களுக்கு இளநீர், குளிர்பானங்கள் முதலியன வழங்குகின்றனர். சிலசந்தர்ப்பங்களில் உணவு அளித்தலும் உண்டு.

தண்ணீப்பந்தல் நடாத்துதல் சிறந்த தருமம் என்பதில் ஐயமில்லை. அதனால் வரும் புண்ணியமும் உயர்ந்தது. என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார். எனினும் இந்தத்தருமத்தைச் சொல்லிப் பணம்சேகரித்துத் தம் வயிற்றை நிரப்பும் புல்லுருவிகள், 'குளிக்கப்போய்ச் சேறு பூசிக்கொள்ளும், பெரும்பாவினளாவர் என்பதை நாம் மறத்தல் கூடாது. இத்தகைய பாவிகளிடம் நாம் மிகக்கவனமாய் இருத்தல் வேண்டும்.

9. நான் விரும்பும் தொழில்.

[ஞானம், குமரன், அமுதன், பாலன் ஆகிய நால்வரும் எட்டாம் வகுப்பு 'ஏ' பிரிவில் கல்விகற்கும் மாணவர். நால்வரும் மிக நெருங்கிய நண்பர். அவர்களின் வகுப்பேற்றப் பரீட்சை முடிவடைந்த அன்று, தமது எதிர்கால லட்சியம் பற்றிக் கலந்து உரையாடுகின்றனர்.]

ஞானம் :- எப்படி? பரீட்சையில் நல்லாய் எழுதினீர்களா? நான் விஞ்ஞான பாடங்களில் நன்கு செய்திருக்கிறேன். சராசரி தொண்ணூறு புள்ளிகளுக்கு மேற் கிடைக்கும். ஆங்கிலந்தான் ஏமாற்றி விட்டது. இருபத்தைந்து புள்ளிகள் கிடைத்தாலே அதிகம்!

குமரன் :- எனக்குக் கணிதமும், தமிழும், விஞ்ஞானமும் என்பது புள்ளிகளுக்குக் குறையாமல் கிடைக்கும். ஆங்கிலம் உன்னைப் போலத்தான்!

அமுதன் :- என்னைப்பற்றித் தெரிந்தது தானே? தமிழும், ஆங்கிலமும் என்பதுக்குமேல் வரும். கணிதமும் விஞ்ஞானமும்..... (சோகச் சிரிப்புடன்) அவற்றைப் பற்றிப் பேசா திருப்பதே மேல்!

பாலன் :- அமுதனின் கதிதான் எனக்கும்.

ஞானம் :- உங்கள் இருவர்க்கும் தன்னம்பிக்கை இல்லை. முயற்சியும் எடுப்பதில்லை. எப்படி முன்னேறுவது?

பாலன் :- நாங்கள் என்ன, உன்னைப்போலப் பொறியியல் வல்லுநராய் வரப்போகின்றோமா? தள்ளு குப்பையை.

ஞானம் :- (ஆவலோடு) நீ சொல்வது உண்மை. எனக்குப் பொறியியல் வல்லுநராக வருவதே கனவும், நனவுமாக இருக்கிறது. அப்பாவும் என்னை அந்தத் தொழிலுக்கே

படிக்கவேண்டும் என்று ஊக்குவிக்கிறார். எங்கள் குடும்பத்தில் எல்லாரும் கணக்கிலே கெட்டிக்காரர்கள்.

குமரன்:- அது மட்டுமா? உன் அண்ணாவும் பல்கலைக்கழகத்திற் பொறியியற் படிப்புத்தானே படிக்கிறார்? நானும் கணக்கிலே கெட்டிக்காரன் தான். ஆனால் எனக்கு வைத்தியப் படிப்பிலேதான் விருப்பம் அதிகம்.

அமுதன்:- (கேலியாக) அப்பொழுதுதான் நோயாளிகளின் கண்ணைக் கட்டி அடித்து லட்சக் கணக்கில் சம்பாதிக்கலாம். மாடிமேல் மாடி கட்டி ஆடம்பரமாக வாழலாம். அப்படித்தானே?

குமரன்:- (சிறிது கோபத்துடன்) நீ என்னைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறாய். பணஞ் சம்பாதிப்பது ஒன்றுதான் என்குறிக்கோளல்ல. பிணியுற்ற சமுதாயத்திற்கு மருத்துவம் செய்து அவர்களை வாழவைத்தலே என்குறிக்கோளாகும்.

பாலன்:- அவன் பரிசாசமாகச் சொன்னான். நீ ஏன் கோபிக்கிறாய்? உன் பரோபகாரக் குணம் எங்களுக்குத் தெரிந்ததுதானே? ஆனால், காட்டிலும் மேட்டிலும் அலைந்து திரியும் பொறியியற்ரொழிலை ஞானம் ஏன் விரும்புகின்றான்? அதுதான் விளங்கவில்லை.

ஞானம்:- அத்தொழிலின் மகிமையைத் தெரிந்தால் இவ்வாறு கூறமாட்டாய். நாட்டின் எதிர்கால சுபீட்சத்திற்குப் பொறியியல் வல்லுநரின் சேவை மிகத் தேவை. புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், அணைக்கட்டுகள், பாலங்கள், பாரிய கட்டடங்கள், மின்சாரத்திட்டங்கள், ஆகியவற்றை உருவாக்குவதில், பொறியியல் வல்லுநரின் பங்கு மிகப் பெரிது.

பாலன்:- அப்படியானால் சரிதான். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை ஆசிரியராய் வருவதே என் ஆசை.

ஞானம்:- சோம்பேறிக்கேற்ற சோம்பற்றொழிலில்! அதிக விடுமுறை கிடைக்கும், படிப்பிக்காமலே சம்பளம் களை சுளையாகப் பெறலாம். ஆஹா! பாலனின் தெரிவு மிக நன்று.

பாலன்:- உன் கருத்துப் பிழை. ஆசிரியர்களின் தன்னலமற்ற சேவை இல்லாவிட்டால் நாட்டில் பொறியியல் வல்லுநர் எங்கே? வைத்தியர் எங்கே? பல்கலை அறிஞர் தாம் எங்கே? கடமையுணர்ச்சியும், தொண்டு மனப்பான்மையுங் கொண்ட ஆசிரியர்கள் ஏணிபோன்றவர்கள். குறைந்த வேதனத்தில் நிறைந்த கல்வியைத் தம்மை நாடி வருவோருக்கு அளிக்

கும் உபகாரிகளே அவர்கள். அத்தகைய பெருமக்களின் வழியிலே சென்று சிறந்த ஓர் ஆசிரியனாய் வருதலே எனது குறிக்கோள். நல்லது. அமுதன் என்ன தொழிலைத் தெரிவதாக உத்தேசித்திருக்கிறாய்?

அமுதன்:- நான் ஓர் நியாயவாதியாக வரல் வேண்டும். நாட்டில் நீதியையும், சட்டத்தையும் நிலைநாட்டும் உன்னத தொழில் அது. சிலர் பொய்யையும், குதர்க்கத்தையும் இத்தொழிலிலே புகுத்திச் சட்டத்தை மாசுபடுத்துவது உண்மையே. ஆனால் மகாத்மா காந்தி போன்ற உலகப் பெரியார்கள் நியாயவாதித் தொழிலை, அதன் புனிதங்குன்றமல் நடாத்தியதை நான் என்றும் மறவேன். அவர்களின் புனித வழியிலே நான் தலை சிறந்த நியாயவாதியாகத் திகழ முயல்வேன்.

ஞானம்:- உனது பேச்சுத் திறமைக்கும், வாதிக்கும் ஆற்றலுக்கும் நியாயவாதித் தொழில் ஏற்றதே. நாங்கள் நால்வேழம் எமது மனப் போக்கிற்கு ஏற்ற தொழிலையே தெரிந்துள்ளோம். அதற்கான கல்வியை முயன்று கற்றுத் தேறி உயர்வடைவோம். வெற்றி நமதே.
(நால்வரும் போகின்றனர்)

விற்பனையாகின்றன.

ஆறும், ஏழாம், எட்டாம் வகுப்புகளுக்குரிய

பயிற்சி நூல்கள்

முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் பருவங்கள்.

வழிகாட்டிக்கு அமைய ஏழுதப்பட்டன.

1. தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும்.
2. கணிதம்.
3. ஆங்கிலம்.
4. சரித்திரம்.
5. புனியியல்.
6. சைவசமயம்.
7. பொதுவிஞ்ஞானம்.

பதிப்பாளர்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை

235, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

Printed by Mr. Arumugam Subramaniam at Sri Subramania
Printing Works, 400, K. K. S. Road, Jaffna
& Published by Mr. Arumugam Subramaniam, Sri Subramania
Book Depot, 235, K. K. S. Road, Jaffna.